

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
(Мінекономрозвитку)

вул. М. Грушевського 12/2 м. Київ 01008 тел. (044) 253-93-94, факс (044) 253-63-71
Web: <http://www.me.gov.ua>, e-mail: meconomy@me.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 37508596

№ _____

На № _____ від _____

**Державна регуляторна
служба України**

Щодо погодження проектів законів

Мінекономрозвитку надсилає на розгляд та погодження відповідно до Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" схвалені на засіданні Уряду 27.12.2017 проекти законів України: "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури", "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо створення умов для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури", "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо створення умов для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури" та просить погодити їх у найкоротший термін.

Додатки:

1. Законопроекти на 99 арк.
2. Пояснювальні записки на 15 арк.
3. Порівняльні таблиці на 177 арк.
4. Повідомлення про оприлюднення законів на 3 арк.
5. Аналіз регуляторного впливу на 30 арк.

**Перший віце-прем'єр-міністр
України - Міністр**

Степан КУБІВ

Скубак 596-67-82

М2 Мінекономрозвитку
Вих. № 3904-05/796-03 від 05.01.2018 16:41:02

0.31

Державна регуляторна служба України
№ 372/0/19-18 від 11.01.2018

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проєктів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

1. Внести зміни до Закону України "Про концесії" (Відомості Верховної Ради України, 1999, № 41, ст. 372), виклавши його у такій редакції:

"ЗАКОН УКРАЇНИ Про концесії

Цей Закон визначає правові, фінансові та організаційні засади здійснення проєктів на умовах концесії з метою модернізації інфраструктури та підвищення якості суспільно значимих послуг.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються у такому значенні:

1) балансоутримувач – підприємство, установа, організація та/або господарське товариство, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, на балансі якого перебуває майно, що є об'єктом концесії;

2) віртуальна кімната даних – захищений інтернет-ресурс на якому для учасника конкурсу розміщено інформацію про об'єкт концесії, державне/комунальне підприємство, суб'єкт господарювання державного сектору економіки, що є балансоутримувачем об'єкта концесії, зокрема про його фінансовий стан, документи та відомості, необхідні для отримання дозволу на концентрацію, та інші відомості, в тому числі інформація з обмеженим доступом (за винятком таємної та службової інформації), а також інша інформація, що визначена концесієдавцем за пропозицією радника (у разі його залучення);

3) договір про фінансування – договір між концесіонером та кредитором(ами) або їх представниками, укладений з метою фінансування проекту, що здійснюється на умовах концесії;

4) концесіодавець – держава, Автономна Республіка Крим, територіальна громада, в особі відповідних державних органів, суб'єктів господарювання державного сектору економіки, які відповідно до Закону України "Про управління об'єктами державної власності" здійснюють управління об'єктами державної власності, та органів місцевого самоврядування;

5) концесійний договір – договір між концесіонером та концесіодавцем, а також за рішенням концесіодавця третьою особою (особами) на стороні концесіодавця, який визначає порядок та умови реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

6) концесійний платіж – періодичний платіж, що здійснюється концесіонером на користь концесіодавця відповідно до умов концесійного договору;

7) концесіонер – юридична особа приватного права - резидент або об'єднання підприємств, які є резидентами України, та виступають стороною концесійного договору;

8) концесія – форма державно-приватного партнерства, яка полягає в наданні концесіодавцем концесіонеру права на створення (будівництво, реконструкцію, модернізацію), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом (об'єктами) концесії, та/або надання суспільно значимих послуг в порядку та на умовах, визначених концесійним договором, і передбачає передачу концесіонеру переважної частини операційного ризику, який охоплює ризик попиту та/або ризик пропозиції, що означає, що за умов експлуатації, відповідно до умов концесійного договору, концесіонеру не гарантується окупність зроблених інвестицій або витрат, які виникли під час виконання робіт чи надання послуг, відповідно до концесійного договору, та переважно отримує плату прямо або опосередковано від користувачів;

9) користувачі (споживачі) – юридичні та/або фізичні особи, які користуються об'єктом концесії або отримують суспільно значимі послуги, що надаються відповідно до концесійного договору;

10) кредитор – будь-яка фінансова установа, яка надала або має намір надати боргове фінансування чи видала гарантію концесіонеру для виконання ним зобов'язань за концесійним договором;

11) міжнародна фінансова організація – Міжнародний банк реконструкції та розвитку, Міжнародна фінансова корпорація, Багатостороннє агентство з гарантування інвестицій, Міжнародна асоціація розвитку, Європейський банк реконструкції та розвитку, Європейський інвестиційний банк, Північний інвестиційний банк, Світовий банк, а також інші міжнародні фінансові організації, членом яких є Україна;

12) незалежний експерт – особа, яка володіє спеціальними знаннями у певній галузі та може надати висновки, роз'яснення, рекомендації, консультації з питань, що потребують спеціальних знань, та за договором з концесієдавцем залучається до роботи конкурсної комісії з правом дорадчого голосу;

13) об'єкт концесії – об'єкти права державної чи комунальної власності або об'єкти, які належать Автономній Республіці Крим, що надаються концесіонеру з метою виконання умов концесійного договору, а також майно господарських товариств, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, що надається концесіонеру з метою виконання умов концесійного договору або створюються концесіонером в процесі виконання концесійного договору. За рішенням концесієдавця об'єкт концесії може складатися з майна, що перебуває на балансі кількох господарських товариств, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим;

14) орган з державно-приватного партнерства – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства;

15) плата за готовність (доступність) об'єкта концесії – обумовлені концесійним договором платежі на користь концесіонера, які сплачуються після здачі об'єкта концесії в експлуатацію та розмір яких залежить від досягнення концесіонером показників результативності, зокрема якості, надійності, доступності робіт/послуг, що визначені концесійним договором;

16) показники результативності – кількісні та якісні показники, які повинні бути досягнуті в результаті реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, з урахуванням його мети та завдань.

17) претендент – юридичні особи приватного права (резиденти та/або нерезиденти) або об'єднання таких юридичних осіб, які подали в установленому концесієдавцем порядку заявку на участь у концесійному конкурсі;

18) прямий договір – договір між концесієдавцем, концесіонером та кредитором(ами), що, зокрема, визначає порядок та умови заміни концесіонера, а також може передбачати зобов'язання сторін договору, пов'язаних зі зміною концесіонера;

19) радник – фізична та/або юридична особа, яка за договором з концесієдавцем, міжнародною фінансовою організацією або підприємством, установою, організацією, що належать до сфери управління концесієдавця, бере на себе зобов'язання щодо надання послуг з розробки техніко-економічного обґрунтування проектів, що здійснюються на умовах концесії, конкурсної документації та надання інших послуг, визначених цим Законом;

20) суспільно значимі послуги – послуги, спрямовані на забезпечення суспільних інтересів та потреб, що надаються необмеженому колу

користувачів (споживачів) та/або надання яких, зазвичай, має забезпечуватись органами державної влади, органами місцевого самоврядування або підприємствами, установами, організаціями, що належать до сфери їх управління (далі – підприємства, установи, організації), або господарськими товариствами, 100 відсотків статутного капіталу яких належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим;

21) учасник – претендент, який за результатами процедури попереднього відбору (прекваліфікації) в установленому концесієдавцем порядку допущений до участі в концесійному конкурсі, сплатив реєстраційний внесок та уклав з концесієдавцем договір про конфіденційність наданої інформації.

Стаття 2. Концесійне законодавство

1. Відносини, що виникають у зв'язку із концесіями, регулюються Конституцією України, цим Законом, Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, іншими законодавчими актами України, прийнятими на виконання цього Закону, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. У разі якщо міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

3. Норми Закону України "Про державно-приватне партнерство" не застосовуються до регулювання відносин концесії, крім випадків, визначених цим Законом.

4. На відносини, що виникають у зв'язку з вибором концесіонера та виконанням концесійного договору, не застосовується законодавство про публічні закупівлі.

5. Концесія може застосовуватися для здійснення проектів у будь-яких сферах господарської діяльності, за виключенням об'єктів, щодо яких законами встановлені обмеження чи заборони щодо передачі їх в концесію.

6. Норми цього Закону не будуть застосовуватися до проектів:

в яких приватний партнер отримує повне відшкодування здійснених ним інвестицій від державного партнера;

які не передбачають створення (будівництво, реконструкцію, модернізацію), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом (об'єктами) концесії, та/або надання суспільно значимих послуг.

Стаття 3. Строк концесії

1. Строк концесії не може бути меншим, ніж три роки, та більше п'ятдесяти років.

2. Строк концесії визначається із урахуванням:

строку експлуатації об'єкта концесії та строку його амортизації;

строку обґрунтовано необхідного концесіонеру для відшкодування інвестицій, вкладених у об'єкт концесії (враховуючи витрати, понесені в зв'язку із залученням боргового фінансування), та отримання визначеного рівня прибутку;

строку обґрунтовано необхідного для досягнення цілей та задач концесії, а також характеристик сфери та соціальної важливості проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Розділ II

ПІДГОТОВКА ПРОПОЗИЦІЙ ТА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ДОЦІЛЬНІСТЬ АБО НЕДОЦІЛЬНІСТЬ ЗДІЙСНЕННЯ КОНЦЕСІЇ

Стаття 4. Підготовка пропозицій

1. Ініціаторами підготовки пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії можуть бути центральні або місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування чи органи Автономної Республіки Крим, суб'єкти господарювання державного сектору економіки, а також юридичні особи приватного права (резиденти та/або нерезиденти) або об'єднання таких юридичних осіб.

2. Підготовка пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії та проведення на їх підставі аналізу ефективності здійснюється у порядку, передбаченому розділом III Закону України "Про державно-приватне партнерство", з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Стаття 5. Прийняття рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії

1. Рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії приймаються протягом трьох календарних місяців з дня подання пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства (сільськими, селищними, міськими, районними та обласними радами – на найближчій сесії) у передбаченому цим Законом порядку на підставі висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів:

державної власності – центральним органом виконавчої влади, що здійснює відповідно до закону функції з управління відповідними

об'єктами державної власності, а якщо такого органу не визначено - Кабінетом Міністрів України;

комунальної власності – органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до Закону України "Про місцеве самоврядування";

що належать Автономній Республіці Крим – органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такого органу не визначено – Радою міністрів Автономної Республіки Крим.

2. Рішення про доцільність здійснення концесії має передбачати необхідні заходи підготовки до проведення концесійного конкурсу:

1) заходи, що направлені на утворення конкурсної комісії;

2) заходи, необхідні для підготовки об'єкта до передачі в концесію, у тому числі, але не виключно, заходи, направлені на оформлення права державної власності на майно, що є об'єктом концесії, оформлення земельних ділянок, необхідних для здійснення концесії, проведення інвентаризації та незалежної оцінки майна, що є об'єктом концесії;

3) заходи, направлені на організацію інформаційного супроводження проекту, що здійснюється на умовах концесії, в тому числі проведення заходів з вивчення зацікавленості серед потенційних інвесторів;

4) заходи, направлені на залучення радників (у разі необхідності);

5) заходи, направлені на врегулювання взаємодії між концесієдавцями (якщо в проекті, що здійснюється на умовах концесії, беруть участь кілька концесієдавців);

6) інші заходи за рішенням концесієдавця.

Вимоги, передбачені цією частиною, не застосовуються у випадках, які визначені частиною третьою цієї статті.

3. У випадку, якщо висновком за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства передбачено визначення концесіонера шляхом проведення прямих переговорів, у випадках, передбачених цим Законом, рішення про доцільність здійснення концесії має передбачати необхідні заходи підготовки до проведення таких переговорів та інші заходи, передбачені пунктами 2 – 6 частини другої цієї статті.

4. Орган, що прийняв рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії, зобов'язаний протягом 15 календарних днів з дня прийняття відповідного рішення повідомити про таке рішення особу, яка подала пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, та орган з державно-приватного партнерства.

5. З дня прийняття рішення про доцільність здійснення концесії балансоутримувач майна, що є об'єктом концесії, його уповноважені органи управління без згоди концесієдавця не мають права щодо:

припинення зобов'язань третьої сторони, яке пов'язане з об'єктом концесії, перед такими підприємствами (товариствами) шляхом зарахування зустрічних вимог;

здійснення операцій (дій), внаслідок яких може відбутися відчуження об'єкта концесії чи зменшення його вартості або зменшення розміру земельної ділянки державної/комунальної власності, яка перебуває в постійному користування/власності/оренді балансоутримувача та є необхідною для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

обміну, іпотеки або застави майна, що є об'єктом концесії;

списання основних засобів, що входять до складу об'єкту концесії та мають залишкову вартість; безоплатної передачі та реалізації майна для погашення заборгованості; передачі цього майна в оренду; внесення цього майна до статутного капіталу інших суб'єктів господарювання; передачі цього майна в управління/спільну діяльність;

вчинення дій, які можуть призвести до обмеження (обтяження) прав на земельну ділянку державної/комунальної власності, яка перебуває в постійному користуванні/власності/оренді балансоутримувача, та є необхідною для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

прийняття рішень про припинення господарської організації шляхом реорганізації.

Якщо дії, передбачені частиною п'ятою цієї статті, вчиняються без попереднього погодження концесієдавця, такий правочин є недійсним.

Зазначені обмеження діють до завершення концесійного конкурсу та підписання концесійного договору або визнання конкурсу таким, що не відбувся.

Відповідальність за збереження цілісності об'єкту концесії та за шкоду, завдану такому об'єкту, несуть керівники відповідних підприємств.

6. У разі необхідності, концесієдавець може звернутися до Кабінету Міністрів України для прийняття рішення щодо координації дій центральних та/або місцевих органів виконавчої влади, які не є стороною концесійного договору, але від діяльності яких залежить ефективність підготовки та реалізація проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Розділ III ВИЗНАЧЕННЯ КОНЦЕСІОНЕРА

Стаття 6. Порядок визначення концесіонера

1. Концесіодавець обирає концесіонера шляхом проведення концесійного конкурсу або у випадках, визначених цим Законом, за результатами прямих переговорів.

2. При виборі концесіонера концесіодавець повинен забезпечити дотримання принципів відкритості, рівності та відсутності дискримінації.

3. Концесійний конкурс та/або прямі переговори проводяться в порядку, визначеному цим Законом.

4. Умови проведення концесійного конкурсу та/або прямих переговорів визначаються концесіодавцем.

Умови проведення концесійного конкурсу визначаються у конкурсній документації.

Стаття 7. Конкурсна комісія

1. Для організації та проведення концесійного конкурсу утворюється конкурсна комісія, яка діє на підставі загального положення про конкурсну комісію з визначення концесіонера, що затверджується концесіодавцем.

2. Конкурсна комісія утворюється концесіодавцем.

3. Конкурсна комісія утворюється у складі не менше як 7 осіб, кількість членів якої має бути непарною.

4. До складу конкурсної комісії обов'язково включаються:

щодо об'єктів державної власності – представники концесіодавця, Мінекономрозвитку, Мінфіну, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, а також за рішенням концесіодавця представники інших державних органів та органів місцевого самоврядування;

щодо об'єктів комунальної власності – представники виконавчого органу концесіодавця, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, а також за рішенням концесіодавця представники інших державних органів;

щодо об'єктів, що належать Автономній Республіці Крим – представники Ради міністрів Автономної Республіки Крим, республіканського органу виконавчої влади, уповноваженого управляти зазначеним майном Автономної Республіки Крим, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, а також Фонду державного майна Автономної Республіки Крим, Міністерства фінансів Автономної Республіки Крим та Республіканського комітету Автономної Республіки Крим із земельних ресурсів.

5. Голова та секретар конкурсної комісії є представниками концесіодавця.

За зверненням концесієдавця, кандидатури для включення до складу конкурсної комісії надаються відповідними органами протягом 10 календарних днів.

6. До завдань конкурсної комісії належать:

визначення строків проведення концесійного конкурсу (в тому числі строку для прекваліфікації та конкурсу пропозицій);

розроблення та подання на затвердження концесієдавцю конкурсної документації;

реєстрація заявок претендентів на участь у концесійному конкурсі;

забезпечення претендентів і учасників концесійного конкурсу необхідною інформацією (документами) для підготовки конкурсної пропозиції та надання учасникам конкурсу роз'яснень щодо конкурсної документації. Всі роз'яснення обов'язково публікуються на офіційному сайті концесієдавця, а також надсилаються всім претендентам/учасникам;

надання на затвердження концесієдавцю умов концесійного конкурсу;

надання на затвердження концесієдавцю висновку щодо допущення (недопущення) претендентів до участі у конкурсі пропозицій;

розгляд та оцінка пропозицій учасників концесійного конкурсу;

підготовка висновків щодо визначення найкращих умов здійснення концесії, запропонованих учасниками концесійного конкурсу;

повідомлення переможця концесійного конкурсу про результати концесійного конкурсу за дорученням концесієдавця;

інші завдання, пов'язані з організацією та проведенням концесійного конкурсу.

7. До роботи конкурсної комісії можуть залучатися незалежні експерти з правом дорадчого голосу.

8. Голова, секретар та інші члени конкурсної комісії зобов'язані проходити навчання з питань організації та проведення концесійного конкурсу.

9. Конкурсна комісія зобов'язана розробити/забезпечити розроблення радниками конкурсної документації та подати її на затвердження концесієдавцю не пізніше, ніж через 180 днів з дати затвердження складу конкурсної комісії. За рішенням концесієдавця цей строк може бути продовжений, але не більше ніж на 180 днів.

Стаття 8. Конкурсна документація

1. Концесієдавець затверджує конкурсну документацію, підготовлену конкурсною комісією, протягом 14 календарних днів з дати подання документації конкурсною комісією.

2. Конкурсна документація має містити інформацію, необхідну для підготовки і подачі конкурсних пропозицій, та складається з:

- умов проведення концесійного конкурсу;
- інструкції для претендентів;
- інструкції для учасників;
- проекту концесійного договору;
- інших документів за рішенням концесіодавця.

3. Концесіодавець може внести зміни до конкурсної документації до дати публікації запрошення про подачу учасниками остаточних конкурсних пропозицій.

4. В умовах проведення концесійного конкурсу обов'язково зазначається:

- опис об'єкта концесії;
- строк проведення концесійного конкурсу;
- загальний опис критеріїв відбору претендентів;

визначення істотних умов концесійного договору, зокрема визначення переліку робіт та послуг, що повинні надаватись концесіонером, визначення джерел доходу концесіонера (фінансування повністю за рахунок користувачів (споживачів) послуг чи змішані платежі – від користувачів (споживачів) та плата від концесіодавця за готовність (доступність) об'єкта концесії);

пропозиції щодо розподілу ризиків між концесіонером та концесіодавцем;

розмір реєстраційного внеску, що підлягає сплаті претендентом;

інші умови за рішенням концесіодавця.

Умовами проведення концесійного конкурсу можуть бути передбачені обов'язки концесіонера щодо:

працевлаштування в рамках виконання концесійного договору певної кількості працівників балансоутримувача;

внесення одноразового фіксованого платежу на користь концесіодавця/балансоутримувача/міжнародної фінансової організації/підприємства, установи, організації, що належить до сфери управління концесіодавця, у випадку, передбаченому статтею 34 цього Закону;

інші зобов'язання за рішенням конкурсної комісії.

5. У разі включення до умов концесійного конкурсу обов'язків концесіонера, визначених у частині четвертій цієї статті, вони мають бути обґрунтовано у пропозиції про здійснення державно-приватного

партнерства та міститися у висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії.

Стаття 9. Рішення про проведення концесійного конкурсу

Рішення про проведення концесійного конкурсу приймається концесієдавцем не пізніше, ніж через 90 днів після затвердження конкурсної документації.

Стаття 10. Етапи концесійного конкурсу

1. Концесійний конкурс складається з наступних етапів:

- 1) попередній відбір претендентів (прекваліфікація);
- 2) подання конкурсних пропозицій учасниками;
- 3) оцінка конкурсних пропозицій і вибір учасника, який запропонував найкращі умови здійснення концесії;
- 4) переговори з переможцем концесійного конкурсу.

Стаття 11. Оголошення про проведення концесійного конкурсу

1. Оголошення про проведення концесійного конкурсу публікується концесієдавцем українською мовою в газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України" чи офіційному друкованому засобі масової інформації відповідного органу місцевого самоврядування або Автономної Республіки Крим та на офіційному сайті концесієдавця українською та англійською мовами, не пізніше 10 робочих днів з дня прийняття рішення про проведення концесійного конкурсу.

В оголошенні про проведення концесійного конкурсу зазначаються:

умови проведення концесійного конкурсу;

спосіб і місце подачі заявок для участі в попередньому відборі, який визначається концесієдавцем, та не може бути меншим, ніж 30 календарних днів;

спосіб і місце отримання інструкції для претендентів;

інша інформація за рішенням концесієдавця.

2. Одночасно з розміщенням оголошення про проведення концесійного конкурсу на офіційному сайті концесієдавця розміщується інструкція для претендентів.

Стаття 12. Попередній відбір претендентів (прекваліфікація)

1. Процедура попереднього відбору претендентів проводиться концесієдавцем з метою виявлення потенційних учасників, які володіють

належним рівнем компетенції та фінансової спроможності для здійснення проекту на умовах концесії.

2. Інструкція для претендентів повинна містити наступну інформацію:

- 1) вимоги до претендентів для допущення їх до участі в конкурсі пропозицій;
- 2) вимоги до оформлення та змісту заявок;
- 3) порядок подання заявок та їх реєстрація;
- 4) порядок отримання додаткової інформації, необхідної для подання заявки на участь у попередньому відборі;
- 5) внесення змін до заявки та порядок відкликання заявки;
- 6) порядок розгляду заявок та прийняття рішення про допущення (недопущення) претендентів до участі в конкурсі пропозицій;
- 7) порядок повідомлення претендентів про результати розгляду заявок;
- 8) критерії попереднього відбору;
- 9) розмір реєстраційного внеску;
- 10) інформацію про розмір та порядок відшкодування витрат на залучення радників (у разі залучення);
- 11) інша інформація за рішенням конкурсної комісії.

3. Критеріями попереднього відбору можуть бути один або кілька наступних критеріїв:

- 1) рівень професійної та технічної кваліфікації;
- 2) наявність обладнання та матеріально-технічної бази, що необхідні для виконання всіх етапів проекту, що здійснюється на умовах концесії, включаючи проектні, будівельні та експлуатаційні роботи, а також роботи з матеріально-технічного обслуговування;
- 3) наявність працівників відповідної кваліфікації, які мають необхідні знання та досвід;
- 4) наявність документально підтвердженого досвіду виконання аналогічних договорів;
- 5) наявність можливості забезпечити фінансування проекту, що здійснюється на умовах концесії, наявність досвіду залучення фінансування для реалізації подібних проектів;
- 6) будь-які інші критерії за рішенням конкурсної комісії.

4. Не можуть бути допущені до участі в конкурсі пропозицій претенденти, які:

- 1) на дату подання заявки визнані банкрутами або щодо них порушено провадження у справі про банкрутство;
- 2) перебувають у стадії ліквідації або реорганізації;
- 3) контролюються один одним, перебувають під спільним контролем або є пов'язаними особами (у разі подання заявки окремо кожним претендентом);
- 4) не подали інформацію про осіб, що здійснюють безпосередній або опосередкований контроль над ними, включаючи кінцевих бенефіціарних власників (контролерів);
- 5) юридичні особи, власником 10 відсотків і більше акцій (часток) та/або кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є резидент держави, визнаної Верховною Радою України державою–агресором, чи держава, визнана Верховною Радою України державою–агресором;
- 6) органи державної влади;
- 7) особи, зареєстровані в офшорній зоні, або особи, акції (частки) яких у сукупності більш, ніж на 50 відсотків статутного капіталу належать прямо або опосередковано таким особам (перелік таких зон визначає Кабінет Міністрів України), чи країнах, включених FATF до списку країн, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом;
- 8) особи, які прямо чи опосередковано перебувають під контролем осіб, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є особи, визначені в цій частині, або є пов'язаними особами таких осіб;
- 9) юридичні особи чи пов'язані з ними особи, зареєстровані в державі, визнаній Верховною Радою України державою–агресором, або стосовно яких застосовано санкції відповідно до законодавства України або міжнародного права;
- 10) державні підприємства, власником яких є держава Україна та комунальні підприємства, установи, організації;
- 11) державні господарські об'єднання, державні холдингові компанії, державні акціонерні товариства (компанії), їх дочірні компанії та підприємства України;
- 12) радники, залучені для підготовки проекту, який здійснюється на умовах концесії.

Термін "контроль" вживається у значенні, наведеному у Законі України "Про акціонерні товариства", термін "кінцевий бенефіціарний власник (контролер)" вживається у значенні, наведеному у Законі України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню

розповсюдження зброї масового знищення", термін "пов'язані особи" вживається у значенні, наведеному у Податковому кодексі України.

5. Висновок про допущення (недопущення) претендентів до участі у конкурсі пропозицій та рішення концесіодавця про його затвердження приймаються протягом 30 календарних днів з дня закінчення строку прийняття заявок претендентів про участь у концесійному конкурсі.

Стаття 13. Результати попередньої кваліфікації

1. Концесіодавець повинен проінформувати претендентів про результати попередньої кваліфікації протягом п'яти календарних днів від дати затвердження висновку щодо їх допущення/недопущення до участі у конкурсі пропозицій.

2. У разі недопущення претендентів до участі у конкурсі пропозицій у повідомленні, зазначеному у частині першій цієї статті, мають бути зазначені причини такої відмови.

3. Претендентам, які допущені до участі у конкурсі пропозицій, одночасно з повідомленням про допущення надається наступна інформація:

проект договору про конфіденційність наданої інформації;

розмір та порядок сплати реєстраційного внеску та укладання договору про конфіденційність наданої інформації.

4. Претендент вважається допущеним до участі у конкурсі пропозицій після надання концесіодавцю доказів щодо сплати реєстраційного внеску та укладання договору про конфіденційність наданої інформації.

5. Реєстраційний внесок сплачується претендентом у розмірі, що визначається концесіодавцем, з урахуванням вартості проекту, що здійснюється на умовах концесії, та не може перевищувати суму, що дорівнює 500 мінімальним заробітним платам. Для цілей обчислення розміру реєстраційного внеску використовується розмір мінімальної заробітної плати, що визначений в Законі про Державний бюджет станом на 1 січня року, в якому опубліковане оголошення про проведення концесійного конкурсу.

Кошти, які надійшли від сплати реєстраційного внеску, використовуються виключно для покриття витрат, пов'язаних з організацією та проведенням концесійного конкурсу, а також на залучення до роботи конкурсної комісії незалежних експертів.

Реєстраційний внесок сплачується до спеціального фонду відповідного місцевого або державного бюджету та спрямовується на покриття витрат концесіодавця на організацію та проведення концесійного конкурсу, а також на залучення до роботи конкурсної комісії незалежних експертів.

6. Після виконання претендентом вимог, зазначених частиною четвертою цієї статті, конкурсна комісія на наступний робочий день реєструє учасників концесійного конкурсу та протягом 3 робочих днів направляє учасникам запрошення для участі в конкурсі пропозицій, що містить інформацію про порядок, строки та місце одержання інструкції для учасників, проект концесійного договору, та інші документи, що є частиною конкурсної документації, а також інформацію про порядок доступу до віртуальної кімнати даних (у разі її створення).

Стаття 14. Конкурс пропозицій

1. Порядок подачі конкурсних пропозицій визначається інструкцією для учасників.

Інструкція для учасників повинна містити наступну інформацію:

- 1) вимоги до оформлення конкурсної пропозиції;
- 2) критерії та методику оцінки конкурсної пропозиції, відносно вагу кожного з критеріїв оцінки конкурсної пропозиції;
- 3) пропозиції щодо розподілу ризиків між учасниками проекту, що здійснюється на умовах концесії;
- 4) проект концесійного договору з вказівкою на те, які умови договору не можуть бути предметом переговорів;
- 5) вимоги до забезпечення конкурсної пропозиції (у разі якщо це вимагається концесіодавцем);
- 6) показники результативності повинні встановлювати тільки загальні характеристики проекту, що здійснюється на умовах концесії, а також результати його реалізації. Показники результативності не повинні містити посилання на конкретну торговельну марку чи фірму, патент, конструкцію або тип, джерело походження або виробника. У разі якщо таке посилання є необхідним, воно повинно бути обґрунтованим, а специфікація повинна містити вираз "або еквівалент";
- 7) соціальні зобов'язання, що покладаються на концесіонера (у разі наявності);
- 8) іншу інформацію за рішенням конкурсної комісії.

2. Конкурсна пропозиція повинна складатись з двох частин – технічної та фінансової.

3. Строк подання конкурсних пропозицій повинен становити не менше 45 днів з дня отримання запрошення для участі в конкурсі пропозицій. Розгляд та оцінка конкурсних пропозицій учасників здійснюються відповідно до положень інструкції для учасників.

4. У будь-який час до закінчення терміну подачі конкурсних пропозицій учасник має право змінити або відкликати свою конкурсну пропозицію.

5. У разі якщо конкурсну пропозицію подав лише один учасник, концесійний договір може бути укладений з цим учасником шляхом проведення переговорів з урахуванням положень частини четвертої статті 17.

Стаття 15. Забезпечення конкурсної пропозиції

1. За рішенням конкурсної комісії від учасників концесійного конкурсу може вимагатися забезпечення конкурсної пропозиції.

Забезпечення конкурсної пропозиції надається у формі гарантії чи в іншій формі відповідно до рішення конкурсної комісії.

У разі прийняття такого рішення в інструкції для учасників повинно бути зазначено про розмір, вид, строк дії та застереження щодо випадків, коли забезпечення конкурсної пропозиції не повертається учаснику. У такому разі учасник під час подання конкурсної пропозиції одночасно надає забезпечення конкурсної пропозиції.

2. Розмір забезпечення конкурсної пропозиції визначається в інструкції для учасників та не може перевищувати 1 відсоток від очікуваного обсягу капітальних інвестицій проекту, що здійснюється на умовах концесії.

3. Забезпечення конкурсної пропозиції реалізується у разі:

відкликання конкурсної пропозиції учасником після закінчення строку її подання, але до того, як спливає строк, протягом якого конкурсні пропозиції вважаються чинними;

не підписання учасником, який став переможцем концесійного конкурсу, концесійного договору, крім випадків форс мажору, що підтверджено відповідно до чинного законодавства України;

ненадання переможцем концесійного конкурсу забезпечення виконання концесійного договору після отримання повідомлення про намір укласти договір, якщо надання такого забезпечення передбачено інструкцією для учасників;

в інших випадках, визначених інструкцією для учасників.

4. Кошти, що надійшли у результаті реалізації забезпечення конкурсної пропозиції (у разі якщо вони не повертаються учаснику), підлягають перерахуванню до Державного бюджету України або відповідного місцевого бюджету.

Стаття 16. Оцінка конкурсних пропозицій

1. Оцінка конкурсних пропозицій здійснюється в два етапи.

2. На першому етапі оцінюється технічна частина конкурсної пропозиції учасників на предмет її відповідності вимогам, вказаних в пунктах 6-7 частини першої статті 14 цього Закону, які визначені в інструкції для учасників.

До другого етапу оцінки допускаються тільки ті конкурсні пропозиції, що відповідають вимогам, вказаних в пунктах 6-7 частини першої статті 14 цього Закону, які визначені в інструкції для учасників.

3. На другому етапі оцінюється фінансово-економічна частина конкурсної пропозиції.

Критеріями оцінки конкурсних пропозицій на другому етапі можуть бути один або кілька наступних критеріїв:

1) строк концесії;

2) показник IRR (внутрішня норма прибутку) проекту, що здійснюється на умовах концесії;

3) чиста поточна вартість (NPV) всіх грошових потоків проекту, що здійснюється на умовах концесії;

4) чиста поточна вартість (NPV) капітальних інвестицій, витрат на експлуатацію та матеріально-технічне обслуговування об'єкту концесії;

5) надійність запропонованого механізму фінансування;

6) обсяг державної підтримки (в тому числі обсяги плати за готовність (доступність) об'єкта концесії);

7) чиста поточна вартість (NPV) концесійного платежу(у разі його наявності);

8) інші критерії за рішенням концесієдавця, які оцінюють фінансово-економічну ефективність проекту, що здійснюється на умовах концесії.

4. У разі встановлення кількох критеріїв їх питома вага встановлюється інструкцією для учасників.

5. У випадку визначення критерію оцінки, що пов'язаний з показником чистої поточної вартості (NPV), в інструкції для учасників встановлюються чіткі вимоги до розрахунку показника середньозваженої вартості капіталу (WACC).

Стаття 17. Визначення переможця концесійного конкурсу та проведення переговорів щодо укладання концесійного договору

1. Конкурсна комісія протягом 30 календарних днів з дня закінчення строку для подачі конкурсних пропозицій, за результатами розгляду та оцінки всіх конкурсних пропозицій готує та затверджує висновок щодо визначення найкращих умов здійснення концесії, в якому вказується

результати оцінки всіх конкурсних пропозицій та визначається конкурсна пропозиція, що отримала найвищу оцінку.

2. Концесіодавець затверджує висновок протягом 5 робочих днів з дня затвердження його конкурсною комісією.

3. Протягом 3 робочих днів з дати затвердження висновку, зазначеного в частині третій цієї статті, концесіодавець запрошує учасника, конкурсна пропозиція якого отримала найвищу оцінку, взяти участь в переговорах щодо укладення концесійного договору.

4. Під час переговорів щодо укладення концесійного договору не можуть змінюватись ті умови договору, які були визначені в інструкції для учасників як такі, що не підлягають зміні (в тому числі ті, що відображають зміст конкурсної пропозиції переможця).

5. У випадку, якщо протягом 90 календарних днів сторонам не вдається досягнути згоди щодо умов концесійного договору, концесіодавець повідомляє учасника про припинення переговорів та запрошує до переговорів наступного за результатом учасника. Зазначений строк може бути продовжений за письмовою згодою сторін, однак не більше ніж, на 180 календарних днів.

6. Концесіодавцю заборонено відновлювати переговори з тим учасником концесійного конкурсу, переговори з яким були припинені.

Стаття 18. Конкурентний діалог

1. Конкурентний діалог може бути застосованим у випадку, коли концесіодавець не може чітко визначити технічні, якісні характеристики проекту, що здійснюється на умовах концесії, або коли невідомо, що ринок може запропонувати з точки зору технічних, фінансових та юридичних рішень і для прийняття оптимального рішення необхідно провести переговори з учасниками (у випадку реалізації інноваційних проектів, великих комплексних проектів транспортної інфраструктури чи проектів із складним і структурованим фінансуванням, тощо).

2. Оголошення про проведення конкурентного діалогу публікується в порядку, передбаченому частиною першою статті 11 цього Закону, та повинно містити наступну інформацію:

1) опис робіт, які необхідно виконати, та/або послуг, що мають бути надані в рамках реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

2) критерії попереднього відбору претендентів;

3) вимоги до оформлення та змісту заявок;

4) порядок подання заявок та їх реєстрація;

5) порядок отримання додаткової інформації, необхідної для подання заявки на участь у попередньому відборі;

- 6) внесення змін до заявки та порядок її відкликання;
- 7) порядок розгляду заявок та прийняття рішення про допущення (недопущення) претендентів до участі в конкурентному діалозі;
- 8) порядок повідомлення претендентів про результати розгляду заявок;
- 9) розмір реєстраційного внеску, що сплачуватиметься на другому етапі;
- 10) інша інформація за рішенням конкурсної комісії.

3. У випадку проведення конкурентного діалогу на першому етапі учасники, які пройшли попередній відбір, повинні надати свої пропозиції щодо характеристики проекту, що здійснюється на умовах концесії (технічна частина пропозиції).

Строк подання пропозиції для участі у першому етапі не повинен бути меншим, ніж 45 днів з дня публікації оголошення про проведення конкурентного діалогу.

Конкурсна комісія проводить переговори з кожним учасником окремо, а також додатково можуть проводитися спільні зустрічі з усіма учасниками. Під час переговорів можуть бути обговорені всі аспекти проекту, що здійснюється на умовах концесії. Конкурсна комісія під час переговорів не має права застосовувати дискримінаційний підхід до різних учасників, зокрема розголошувати конфіденційну інформацію, отриману від учасників під час проведення таких переговорів.

До проведення переговорів конкурсною комісією можуть залучатись радники.

Всі переговори з учасниками фіксуються шляхом складання протоколу.

Метою проведення переговорів є визначення основних параметрів проекту, що здійснюється на умовах концесії. Після завершення переговорів концесіодавець готує конкурсну документацію, визначає основні параметри проекту, що здійснюється на умовах концесії, та надсилає всім учасникам, які брали участь у першому етапі, запрошення взяти участь у другому етапі. Інструкція для учасників надається претенденту після сплати реєстраційного внеску та укладання договору про конфіденційність наданої інформації, як це передбачено в статті 13 цього Закону.

4. На другому етапі учасники повинні подати оновлену конкурсну пропозицію з технічною та фінансовою частинами.

Строк подання конкурсних пропозицій на другому етапі становить не менше 90 днів з дня отримання запрошення взяти участь у другому етапі. Розгляд та оцінка конкурсних пропозицій учасників на другому етапі

здійснюються відповідно до положень інструкції для учасників з урахуванням положень статті 16 цього Закону.

5. У будь-який час до закінчення терміну подачі конкурсних пропозицій учасник має право змінити або відкликати свою конкурсну пропозицію.

Стаття 19. Визнання конкурсу таким, що не відбувся

1. Конкурс може бути визнаний таким, що не відбувся у разі: відсутності заявок для участі в попередньому відборі;

1) якщо за результатами попередньої кваліфікації до участі у конкурсі пропозицій не допущено жодного претендента;

2) якщо учасниками не було подано жодної конкурсної пропозиції;

3) відкликання конкурсної пропозиції учасником після закінчення строку її подання, але до того, як сплив строк, протягом якого конкурсні пропозиції вважаються чинними;

4) не підписання учасником, який став переможцем концесійного конкурсу, а також наступним за результатами учасником концесійного договору;

5) визнання результатів конкурсу в цілому, чи його окремого етапу недійсними в судовому порядку.

2. У разі настання обставин, передбачених частиною першою цієї статті, концесіодавець приймає рішення про визнання конкурсу таким, що не відбувся.

Стаття 20. Оскарження

1. Спори, що виникають у зв'язку з концесійним конкурсом, вирішуються в судовому порядку.

2. Суб'єктом оскарження можуть бути виключно претенденти та/або учасники концесійного конкурсу.

Стаття 21. Обставини, за яких надаються концесії на позаконкурсній процедурі (прямі переговори)

1. За рішенням Кабінету Міністрів України, як виняток, концесійний договір може бути укладений без проведення конкурсної процедури шляхом проведення прямих переговорів виключно у випадках:

1) необхідності забезпечення національної безпеки та оборони;

2) можливості виконання робіт (надання послуг) однією особою (у випадках ноу-хау, авторських прав тощо);

3) отримання позитивного висновку за результатами проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у

формі концесії за результатами аналізу пропозиції особи, в порядку, визначеному статтею 22 цього Закону.

Стаття 22 Укладення концесійного договору шляхом проведення прямих переговорів з орендарем державного майна

1. Концесійний договір може бути укладений шляхом прямих переговорів з орендарем державного майна за умови якщо:

1) договір оренди було укладено до набуття чинності цим Законом;

2) орендар має намір реалізувати інвестиційний проект на умовах концесії з використанням орендованого майна, що потребує внесення додаткових інвестицій;

3) орендар належним чином виконував свої обов'язки за договором оренди та не допускав істотного порушення своїх зобов'язань. На момент звернення орендаря з пропозицією про здійснення державного-приватного партнерства у формі концесії в орендодавця відсутні будь-які претензії щодо істотного порушення орендарем своїх зобов'язань за договором оренди. Відсутність претензій орендодавця підтверджується Актом перевірки виконання умов договору оренди, який підписується представниками орендодавця (Акт перевірки). Порядок проведення такої перевірки встановлюється Фондом державного майна України та включає проведення інвентаризації орендованого майна;

4) строк концесійного договору не повинен перевищувати строку, який станом на момент укладення концесійного договору залишився до терміну закінчення договору оренди нерухомого майна та не може бути меншим, ніж три роки, та більшим, ніж п'ятдесят років. У разі, якщо орендарем було укладено декілька договорів оренди майна, і орендар має намір реалізувати інвестиційний проект на умовах концесії на базі майна, що є об'єктом оренди за декількома договорами оренди (в тому числі договорами оренди рухомого майна), тоді береться до уваги термін закінчення дії того договору оренди нерухомого майна, який спливає першим;

5) орендар відповідає вимогам до претендента та концесіонера, а також іншим вимогам, встановленим цим Законом до орендаря (далі – вимоги до орендаря);

6) укладення та виконання концесійного договору не повинно призводити до зменшення обсягу інвестиційних зобов'язань, передбачених договором оренди (у разі наявності в договорі оренди інвестиційних зобов'язань у відповідних обсягах).

2. Орендар, який має намір реалізувати інвестиційний проект на умовах концесії з використанням орендованого майна, звертається з

пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства на умовах концесії до концесіодавця у порядку, передбаченому цим Законом.

3. У процесі підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства на умовах концесії орендар звертається до концесіодавця з проханням розглянути концептуальну записку та подати рекомендації щодо доцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування.

4. У разі надання концесіодавцем рекомендацій щодо доцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування, концесіодавець одночасно звертається до орендодавця щодо необхідності здійснення перевірки виконання умов договору (договорів) оренди та надання Акту перевірки.

Така перевірка проводиться у строк, що не перевищує 60 календарних днів з моменту звернення концесіодавця.

Ненадання орендодавцем Акту перевірки на момент закінчення вказаного строку або відсутність у Акті перевірки істотних порушень зобов'язань за договором оренди, вчинених орендарем, свідчить про відсутність претензій орендодавця в частині виконання умов договору оренди. До Акту перевірки долучаються результати проведеної в рамках перевірки інвентаризації. Акт перевірки надається також орендарю. Дані інвентаризації використовуються орендарем для підготовки техніко-економічного обґрунтування та є підставою для визначення об'єкту концесії. У разі ненадання Акту перевірки, проведення інвентаризації забезпечується концесіодавцем. Інвентаризація майна, що входить до складу об'єкту оренди, здійснюється із врахуванням того, що будь-які невід'ємні поліпшення орендованого майна, здійснені як за згодою, так і без згоди орендодавця, за рахунок орендаря, в тому числі нові речі, створені в результаті таких поліпшень, а також нові об'єкти, збудовані орендарем, в тому числі на місці демонтованого, знесеного, списаного орендованого майна (далі – невід'ємні поліпшення), є державною власністю за умови передачі таких поліпшень, нових речей, об'єктів в концесію за концесійним договором. Вартість зазначених невід'ємних поліпшень, нових речей, об'єктів не враховується при визначенні розміру концесійного платежу.

5. Разом з пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства на умовах концесії орендар подає концесіодавцю наступні документи:

1) копію договору (договорів) оренди з усіма додатками, змінами та доповненнями;

2) документи та/або інформацію, які підтверджують відповідність орендаря вимогам до претендента, визначеним пунктами 1), 2), 4)-9) частини 4 статті 12 цього Закону;

3) документи, які підтверджують відповідність орендаря вимогам до концесіонера, визначеним частиною 4 статті 23 цього Закону;

4) документи, які підтверджують наявність можливості забезпечити фінансування проекту, який планується реалізувати на умовах концесії, та/або наявність досвіду залучення фінансування для реалізації подібних проектів (наявність досвіду може бути підтверджена за рахунок осіб, пов'язаних з орендарем відносинами контролю);

5) проект концесійного договору.

6. Концесіодавець за результатами розгляду документів, визначених частиною 5 цієї статті, а також Акту перевірки виконання умов договору оренди, розпочинає процедуру здійснення аналізу ефективності у строк, що не перевищує п'яти робочих днів з моменту отримання пропозиції. Аналіз ефективності не здійснюється у випадку неподання орендарем документів та/або інформації, передбаченої частиною п'ятою цієї статті, або якщо надані документи та інформація не підтверджують відповідність вимогам до орендаря, а також в інших випадках, передбачених законодавством.

Концесіодавець повідомляє орендаря про здійснення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесій або про відмову у здійсненні такого аналізу у строк, що не перевищує 3-х робочих днів з моменту прийняття відповідного рішення. Проведення аналізу ефективності здійснюється у порядку, передбаченому цим Законом.

7. У разі позитивного висновку за результатами проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства концесіодавець у п'ятнадцятиденний термін з моменту погодження висновку центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, передає його разом з проектом рішення про доцільність здійснення концесії та запровадження процедури прямих переговорів на розгляд Кабінету Міністрів України.

Заходи, передбачені рішенням про доцільність концесії, окрім передбачених частиною третьою статті 5 цього Закону, повинні включати заходи щодо підготовки істотних умов концесійного договору.

8. Рішення Кабінету Міністрів України про запровадження процедури прямих переговорів є підставою для проведення прямих переговорів.

9. Договір оренди вважається припиненим з моменту укладення концесійного договору. Припинення договору оренди не тягне за собою необхідності передачі майна, що є об'єктом оренди, орендодавцю.

У разі припинення договору оренди з підстав, зазначених у цій частині, невід'ємні поліпшення орендованого майна, здійснені орендарем за погодженням з орендодавцем, компенсації не підлягають.

Стаття 23. Особливості участі тимчасових об'єднань юридичних осіб приватного права

1. Тимчасові об'єднання юридичних осіб приватного права (резидентів та/або нерезидентів) можуть брати участь в концесійному конкурсі та прямих переговорах.

2. Для цілей підтвердження відповідності тимчасового об'єднання юридичних осіб приватного права (резидентів та/або нерезидентів) критеріям попереднього відбору інформація подається як щодо об'єднання юридичних осіб в цілому, так і щодо його окремих членів.

3. Після завершення етапу попереднього відбору склад тимчасового об'єднання юридичних осіб приватного права (резидентів та/або нерезидентів) не може бути змінено.

4. У випадку, якщо конкурсна пропозиція тимчасового об'єднання юридичних осіб приватного права (резидентів та/або нерезидентів) отримала найвищу оцінку, всі члени об'єднання зобов'язані протягом 90 днів утворити спеціальну юридичну особу для цілей реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, яка буде діяти в якості концесіонера.

5. Жоден з учасників тимчасового об'єднання юридичних осіб приватного права (резидентів та/або нерезидентів) не може брати участь (прямо чи опосередковано) в інших тимчасових об'єднаннях, які беруть участь в одному і тому ж концесійному конкурсі. Порушення даної заборони є підставою для виключення (не включення) тимчасових об'єднань з переліку претендентів, допущених до участі у конкурсі пропозицій, та/або з переліку учасників.

Стаття 24. Залучення радників

1. Для цілей розробки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, включаючи концептуальну записку та/або техніко-економічного обґрунтування проектів, що здійснюються на умовах концесії, конкурсної документації та здійснення інших заходів, що зазначені в частині другій цієї статті, концесіодавець може залучати радників.

2. Радники залучаються на конкурсних засадах у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Конкурсний відбір радників здійснюється з дотриманням принципів конкурентності, рівноправності, загальнодоступності, гласності та прозорості, незалежності членів

конкурсної комісії. Критерії, що встановлюються Кабінетом Міністрів України, мають передбачати, зокрема:

досвідченість радника у виконанні аналогічних завдань;

наявність представництва та можливість залучення інших консультантів;

компетентність (кваліфікація, досвід, знання та навички);

запропоновану радником методику підготовки проекту, що здійснюється на умовах концесії, стратегію проведення концесійного конкурсу, матеріально-технічне забезпечення та організацію проекту, що здійснюється на умовах концесії;

запропоновані радником строки підготовки проекту, що здійснюється на умовах концесії.

3. До основних завдань радників можуть належати:

збір інформації та аналіз економічних, технічних та фінансових показників об'єкта концесії;

підготовка пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, включаючи концептуальну записку та/або техніко-економічне обґрунтування проекту, що здійснюється на умовах концесії;

підготовка фінансової моделі проекту, що здійснюється на умовах концесії;

систематизація документів та підготовка віртуальної кімнати даних;

проведення аналізу, в тому числі юридичного, фінансового, податкового, операційного/технічного;

надання послуг з фінансового аудиту, незалежної оцінки об'єкта концесії, екологічного аудиту або організація надання відповідних послуг третіми особами;

визначення інвестиційної привабливості об'єкта концесії та можливих шляхів її підвищення;

здійснення заходів щодо пошуку потенційного інвестора;

підготовка конкурсної документації;

підготовка проекту, що здійснюється на умовах концесії;

виконання інших завдань, які пов'язані з організацією та проведенням концесійного конкурсу.

4. Оплата послуг радників може здійснюватися за рахунок коштів державного та/або місцевого бюджетів, коштів підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління концесіодавця, коштів

міжнародних фінансових організацій або інших джерел, не заборонених законодавством.

Оплата послуг радників здійснюється шляхом виплати раднику частини розміру винагороди у фіксованому розмірі, за умови повного виконання радником умов договору про надання послуг укладеного з радником, та змінної частини винагороди, у випадку укладення концесійного договору – у розмірі, встановленому у відсотковому відношенні до вартості інвестицій або концесійних платежів.

Визначення фіксованого розміру винагороди, що підлягає виплаті раднику з підготовки концесії, а також порядок визначення винагороди радника у відсотковому відношенні здійснюється у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Для цілей розробки техніко–економічного обґрунтування проектів, що здійснюються на умовах концесії, конкурсної документації та здійснення інших заходів, що зазначені в частині другій цієї статті, концесіодавець може залучати міжнародні фінансові організації.

5. На виконання положень частин третьої цієї статті концесіодавець може укладати з міжнародними фінансовими організаціями цивільно – правовий договір, яким регулюється питання взаємодії між сторонами в процесі підготовки та структурування проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Положення договору можуть містити:

1) зобов'язання концесіодавця щодо проведення концесійного конкурсу у відповідності до положень законодавства України та кращих міжнародних стандартів (в тому числі стандартів та правил міжнародних фінансових організацій);

2) повну чи часткову компенсацію витрат міжнародних фінансових організацій, пов'язаних із залученням радників, за рахунок переможця, та/або концесіодавця, та/або за рахунок коштів підприємств, установ, організацій, що перебувають в управлінні концесіодавця у випадках та в порядку, встановленому таким договором;

3) положення про компенсацію витрат міжнародних фінансових організацій у випадку відмови концесіодавця від проведення концесійного конкурсу;

4) зобов'язання міжнародної фінансової організації з відбору радника;

5) інші положення за рішенням концесіодавця.

Підписання договору з міжнародними фінансовими організаціями здійснюється шляхом проведення прямих переговорів без використання процедур, передбачених Законом України "Про публічні закупівлі".

6. Умовами концесійного конкурсу та концесійним договором може передбачатись компенсація витрат концесіодавця/міжнародних фінансових організацій /підприємства, установи, організації, що належить до сфери управління концесіодавця, на підготовку концесійного конкурсу, який включає витрати на підготовку техніко-економічного обґрунтування проекту, що здійснюється на умовах концесії, витрати на послуги радників під час підготовки конкурсної документації та структурування проекту, що здійснюється на умовах концесії, витрати на інформаційне супроводження проекту, що здійснюється на умовах концесії, за рахунок переможця концесійного конкурсу.

7. Особи, які були залучені у якості радників, не можуть залучатися в якості незалежних експертів до роботи конкурсної комісії у рамках одного і того ж проекту, що здійснюється на умовах концесії. Особи, які були залучені до роботи конкурсної комісії в якості незалежних експертів, не можуть бути залучені у якості радників у рамках одного і того ж проекту, що здійснюється на умовах концесії.

8. Радниками не можуть бути особи, визначені частиною четвертою статті 12 цього Закону. Радники, залучені для підготовки проекту, що здійснюється на умовах концесії, не можуть бути концесіонерами.

Розділ IV КОНЦЕСІЙНИЙ ДОГОВІР

Стаття 25. Укладення концесійного договору

1. Концесійний договір укладається концесіодавцем з:

1) переможцем концесійного конкурсу або юридичною особою, створеною переможцем концесійного конкурсу для здійснення концесії, якщо це передбачено умовами такого конкурсу, при цьому, протягом строку, встановленого концесійним договором, переможець концесійного конкурсу повинен прямо або опосередковано володіти більше, ніж 50 відсотками статутного капіталу цієї юридичної особи;

2) концесіонером, обраним за результатами проведення прямих переговорів.

2. Концесійний договір вважається укладеним з дня підписання сторонами тексту договору.

3. Концесіодавець протягом трьох календарних днів з моменту укладення концесійного договору надсилає рекомендованим листом з повідомленням про вручення завірену ним копію такого договору з усіма додатками до нього органу з державно-приватного партнерства, який здійснює облік укладених концесійних договорів.

4. Для виконання концесійного договору можуть укладатися інші цивільно-правові договори, включаючи договір про фінансування, прямий договір.

Стаття 26. Сторони концесійного договору

1. Сторонами концесійного договору є концесіонер та концесіодавець.

2. На стороні концесіодавця можуть одночасно виступати декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, а також підприємства, установи, організації та/або господарські товариства, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим.

Права та обов'язки таких органів, у зв'язку з їх спільною участю на стороні концесіодавця, визначаються договором, який укладається між ними. Такий договір повинен бути укладений до моменту оголошення концесійного конкурсу або початку прямих переговорів та містити умови про:

1) розмір і форми їх участі в концесійному договорі, в тому числі фінансової та (або) іншої майнової участі;

2) порядок реалізації своїх прав та виконання зобов'язань у концесійному договорі, в тому числі розподіл прав на об'єкт концесії після його введення в експлуатацію у випадку, якщо концесіодавець у відповідності з умовами концесійного договору набуває права на такий об'єкт;

3) умови розподілу концесійного платежу між Державним бюджетом України та місцевим бюджетом (бюджетами) відповідно до законодавства (у разі якщо такий платіж передбачається).

Копія такого договору повинна бути додана до концесійного договору.

3. У випадках, коли концесіодавцем є центральний орган виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим чи органи місцевого самоврядування на підприємство, установу, організацію та/або господарське товариство, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, що перебуває у сфері управління такого органу, за рішенням такого органу може бути покладено виконання окремих зобов'язань концесіодавця.

4. Не може виступати концесіонером підприємство, установа, організація або господарське товариство, 50 або більше відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим.

5. Сторони концесійного договору є рівними в своїх правах.

6. У випадку реорганізації концесіонера перехід його прав і обов'язків до іншої юридичної особи повинен здійснюватися за умови відповідності юридичної особи, створеної в результаті реорганізації, вимогам, які містяться в конкурсній документації.

7. У випадку реорганізації органів/юридичних осіб, які від імені держави/територіальної громади виступають концесіодавцем або на стороні концесіодаця, до нової юридичної особи, створеної в результаті реорганізації, переходять всі права та зобов'язання, що необхідні для виконання концесійного договору.

Стаття 27. Істотні умови концесійного договору

1. Істотними умовами концесійного договору є:

сторони концесійного договору;

об'єкт концесії (склад і вартість майна або технічні і фінансові умови створення об'єкта концесії та період його експлуатації);

порядок та умови набуття чинності концесійним договором;

предмет концесійного договору, включаючи вид, обсяг та опис робіт та/або суспільно значимих послуг, які здійснюються / надаються відповідно до такого договору;

права та обов'язки сторін, що визначаються, зокрема, з урахуванням розподілу ризиків між сторонами;

порядок забезпечення земельними ділянками, необхідними для концесії;

строк концесійного договору;

порядок зміни, розірвання та припинення концесійного договору;

умови встановлення і зміни цін (тарифів) на товари (роботи, послуги), що створюються (виконуються, надаються) концесіонером (у випадках концесій на ринках, що перебувають у стані природної монополії);

умови надання державної підтримки (у разі її надання);

порядок, розмір та умови внесення концесійних платежів, у разі, якщо вони передбачені концесійним договором;

підстави, процедури і наслідки розірвання концесійного договору, включаючи платежі, пов'язані з достроковим розірванням;

відповідальність сторін за невиконання або неналежне виконання зобов'язань, що випливають з концесійного договору;

порядок здійснення концесіодавцем контролю за виконанням договору;

порядок вирішення спорів між сторонами;

інші умови.

2. Концесійний договір може включати інші умови, погоджені сторонами, зокрема:

умови заміни концесіонера;

надання пільг для користувачів (споживачів);

умови використання вітчизняних матеріалів;

умови найму та працевлаштування громадян України;

умови використання прав інтелектуальної власності.

3. Умови концесійного договору є чинними на весь строк дії договору, в тому числі у випадках, коли після його укладення законодавчими актами встановлено правила, які погіршують становище концесіонера.

Стаття 28. Зміна, розірвання та припинення концесійного договору

1. Концесійний договір може бути змінено чи розірвано за взаємною згодою сторін. Сторони не можуть змінювати умови концесійного договору, визначені в конкурсній пропозиції переможця, на підставі яких концесіонера було визнано переможцем.

2. Концесійний договір припиняється у зв'язку з закінченням строку його дії. Дострокове припинення концесійного договору відбувається шляхом його розірвання у випадках, передбачених цим Законом та/або самим договором.

3. Концесійний договір може бути змінений або розірваний на вимогу однієї із сторін на підставі рішення суду або арбітражу у випадку істотного порушення іншою стороною зобов'язань, визначених концесійним договором, або у разі істотної зміни обставин, якими сторони керувалися у процесі укладання концесійного договору та у інших випадках, передбачених концесійним договором.

4. Концесійний договір може передбачати випадки, коли він може бути розірваний в односторонньому порядку за письмовим повідомленням однієї сторони без звернення до суду або арбітражу.

5. У разі розірвання концесійного договору у зв'язку з порушенням концесіодавцем зобов'язань за таким договором, концесіодавець відшкодовує концесіонеру внесені ним інвестиції в частині, що не була відшкодована протягом дії такого договору, а також збитки, завдані достроковим припиненням договору. Розмір такої компенсації визначається відповідно до положень концесійного договору.

Стаття 29. Відповідальність сторін концесійного договору

1. Сторони несуть відповідальність, встановлену законами України та концесійним договором, за невиконання чи неналежне виконання своїх зобов'язань (включаючи виконання вимог, гарантій та інших обов'язків), визначених концесійним договором. Концесійний договір може передбачати застосування штрафних санкцій, не заборонених законодавством України.

2. Концесіонер має право залучити третіх осіб для виконання концесійного договору. У випадку залучення концесіонером третіх осіб для виконання концесійного договору він несе повну відповідальність за дії таких осіб.

Стаття 30. Заміна Концесіонера

1. Концесійним договором може бути передбачено право заміни концесіонера на іншого концесіонера:

за ініціативою концесіодавця, у разі істотного порушення концесіонером умов концесійного договору, що спричинене невиконанням ним своїх зобов'язань, передбачених таким договором;

за зверненням кредитора, у разі невиконання концесіонером своїх зобов'язань фінансового характеру, передбачених прямим договором, що унеможливує подальше виконання концесіонером умов концесійного договору.

Рішення щодо заміни приватного партнера приймається концесіодавцем.

У випадку укладення прямого договору всі питання щодо заміни концесіонера регулюються таким договором.

Заміна концесіонера здійснюється на конкурсних засадах або шляхом проведення прямих переговорів відповідно до порядку заміни приватного партнера за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

2. Концесійний договір може передбачати, що концесіодавець або кредитор тимчасово, до визначення нового концесіонера, виконує зобов'язання концесіонера за концесійним договором.

3. Новий концесіонер повинен відповідати кваліфікаційним вимогам та іншим вимогам, яким відповідав попередній концесіонер.

Розділ V ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ОБ'ЄКТІВ КОНЦЕСІЇ

Стаття 31. Правовий режим об'єктів концесії

1. Передача існуючого об'єкта концесії концесіодавцем концесіонеру здійснюється у строки і на умовах, визначених у концесійному договорі.

Передача концесіонеру існуючого об'єкта концесії, в тому числі його подальша реконструкція, поліпшення, переоснащення концесіонером, не зумовлює перехід права власності на цей об'єкт до концесіонера та не припиняє права державної чи комунальної власності на ці об'єкти. Такі об'єкти підлягають поверненню концесіодавцю після припинення дії концесійного договору.

2. Нерухоме майно, створене (нове будівництво) концесіонером на підставі та у відповідності до умов концесійного договору, є державною чи комунальною власністю.

3. Концесіонер має право передавати майно, що входить до складу об'єкта концесії, в оренду, якщо це передбачено концесійним договором.

На об'єкт концесії протягом строку дії концесійного договору не поширюються законодавство України про оренду державного та комунального майна, а також законодавство України, що регулює порядок списання такого майна. Умови передачі зазначених об'єктів в оренду та порядок його списання регулюються концесійним договором.

4. Концесіонер за погодженням з концесіодавцем має право передати всі або частину своїх речових прав на об'єкт концесії та/або право вимоги за концесійним договором третій особі на строк, що не перевищує строку концесійного договору, якщо інше не встановлено договором концесії.

Право вимоги за концесійним договором за погодженням з концесіодавцем може бути предметом застави, якщо інше не встановлено концесійним договором.

5. Концесіонер є власником рухомого майна, придбаного ним за власні кошти, за виключенням рухомого майна, придбаного у відповідності до концесійного договору з метою заміщення (відновлення) рухомого майна, переданого концесіонеру на підставі концесійного договору або придбаного концесіонером на виконання умов концесійного договору.

6. Передача концесіонеру об'єкта концесії або створення концесіонером об'єкта концесії є підставою для здійснення реєстрації за концесіонером речових прав володіння та користування на об'єкт концесії в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі створення концесіонером об'єкта концесії реєстрації речових прав концесіонера передуює реєстрація права власності держави чи територіальної громади.

7. Об'єкти концесії відображаються на балансі концесіонера та відокремлюються від його майна. Стосовно такого майна концесіонером ведеться відокремлений облік.

Стаття 32. Містобудівна документація

1. У випадку необхідності розробки детального плану території для цілей реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, концесіодавець зобов'язаний забезпечити розробку та затвердження відповідного детального плану територій.

Фінансування робіт з розробки детального плану територій може здійснюватися за рахунок коштів державного, місцевого бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим або коштів підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління концесіодавця, або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

Витрати на розробку детального плану території відшкодовуються концесіонером відповідно до умов концесійного договору.

2. Детальний план території, розроблений з метою виконання концесійного договору, не потребує його затвердження будь-якою особою, окрім концесіодавця, у відповідності до порядку, визначеному в концесійному договорі, та не підлягає затвердженню у відповідності до порядку та вимог, визначених Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності", за умови, якщо детальний план території не суперечить генеральному плану населеного пункту. Затвердження детального плану територій концесіодавцем створює достатні правові підстави для видачі містобудівних умов та обмежень забудови.

Стаття 33. Надання земельних ділянок, необхідних для здійснення проектів на умовах концесії

1. Земельна ділянка, необхідна для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, в тому числі та, на якій розташований об'єкт концесії, та/або яка є необхідною для створення об'єкта концесії, надається концесіонеру у користування на умовах оренди на строк дії концесійного договору відповідно до Земельного кодексу України, крім випадку концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг.

2. Земельна ділянка, необхідна для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, формується до моменту оголошення концесійного конкурсу.

3. Концесіодавець зобов'язаний забезпечити формування земельної ділянки, необхідної для цілей концесії у порядку, передбаченому Земельним кодексом України. Фінансування робіт з розробки проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки та іншої документації з землеустрою, яка відповідно до законодавства вимагається для надання земельної ділянки у користування, може здійснюватися за рахунок коштів державного, місцевого бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим або коштів підприємств, установ, організацій, що належать до сфери

управління концесієдавця, або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством. Витрати на розробку зазначеної документації відшкодовуються концесіонером відповідно до умов концесійного договору.

4. Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, які відповідно до Земельного кодексу України наділені повноваженнями щодо передачі земельних ділянок у користування, зобов'язані передати у користування концесіонеру земельну ділянку (ділянки), визначену (і) концесійним договором.

5. Право користування підприємств, установ, організацій, майно яких передається у концесію, земельною ділянкою, визначеною умовами концесійного договору як така, що необхідна для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, припиняється з моменту передачі майна у концесію, крім випадку концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг. Така земельна ділянка підлягає передачі в користування концесіонеру в порядку, визначеному Земельним кодексом України.

6. Земельна ділянка (ділянки), що була сформована концесієдавцем або за його дорученням підприємством, установою, організацією, що належать до сфери його управління, для цілей реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, не може бути розділена, приватизована, передана в користування третій особі або іншим чином відчужена до моменту передачі такої земельної ділянки концесіонеру.

7. У разі, якщо протягом дев'яти місяців з дати укладення концесійного договору концесіонер не набуде права користування земельною ділянкою, необхідною для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, або із концесіонером не буде укладено договір про делегування функцій "замовника будівництва" (у випадку концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг), що призведе до неможливості виконання концесіонером зобов'язань за концесійним договором, концесіонер має право на одностороннє розірвання концесійного договору.

Стаття 34. Припинення діяльності підприємств, установ та організацій, все майно яких надано у концесію. правонаступництво концесіонера

1. Підприємства, установи та організації можуть бути ліквідовані у випадку передачі всього їх майна у концесію.

2. У концесіонера не виникає загального правонаступництва згідно з правами та зобов'язаннями підприємства, майно якого передається в концесію.

3. У виключних випадках, за рішенням концесієдавця, умовами концесійного конкурсу може передбачатись повне або часткове правонаступництво концесіонера за правами та обов'язками балансоутримувача. Обсяг правонаступництва, а також умови та порядок передачі концесіонеру прав та обов'язків балансоутримувача, визначається умовами концесійного конкурсу та концесійним договором.

4. Під правами і обов'язками балансоутримувача слід розуміти - права та зобов'язання такого підприємства, установи, організації за договорами, судовими процесами (в тому числі в порядку міжнародного комерційного арбітражу), відкритими виконавчими провадженнями, ліцензіями, дозволами та іншими документами дозвільного характеру, а також дебіторська та кредиторська заборгованість балансоутримувача.

Концесіонер має право провадити діяльність на підставі документів дозвільного характеру, виданих балансоутримувачу, у межах строку їх дії до оформлення документів дозвільного характеру на концесіонера.

5. Необоротні матеріальні акти, оборотні матеріальні активи балансоутримувача можуть бути викуплені концесіонером на умовах, встановлених концесійним договором.

6. Право господарського відання та оперативного управління підприємств, установ, організацій на об'єкт концесії припиняється з моменту передачі їх концесіонеру.

Розділ VI ФІНАНСОВІ УМОВИ КОНЦЕСІЇ

Стаття 35. Види платежів у концесійних договорах

1. Концесійний договір має передбачати отримання концесіонером плати (прямо чи опосередковано) за суспільно значимі послуги, що надаються ним з використанням об'єкту концесії, від користувачів (споживачів) таких послуг.

2. У концесійному договорі можуть бути передбачені платежі концесіонера на користь концесієдавця та/або платежі концесієдавця на користь концесіонера. Умови здійснення таких платежів, а також порядок їх розрахунку мають бути визначені у концесійному договорі.

3. У разі наявності, платежі концесіонера на користь концесієдавця включають концесійні платежі та/або одноразову фіксовану плату, визначену концесійним договором.

4. Концесійний платіж вноситься концесіонером відповідно до умов концесійного договору та визначається:

як частка (у відсотках) отриманого концесіонером чистого доходу від провадження концесійної діяльності;

як частка (у відсотках) вартості наданого об'єкта концесії, визначеної за результатами його ринкової оцінки;

як фіксований платіж, що залежить від обсягів товарів, робіт чи послуг, які надаються концесіонером;

в інших формах, що відповідатимуть законодавству України.

Концесійний платіж може визначитись з поєднанням різних підходів до його розрахунку. Методика розрахунку концесійних платежів затверджується Кабінетом Міністрів України.

У випадку створення (нового будівництва) концесіонером об'єкта концесії, концесійний платіж (у разі наявності) встановлюється з дати одержання концесіонером визначеного умовами концесійного договору доходу від експлуатації об'єкта концесії.

5. У разі, якщо об'єктом концесії є об'єкт, збудований (реконструйований) на підставі концесійного договору, концесійні платежі вносяться з моменту використання цього об'єкту для надання суспільно значимих послуг, який визначається в концесійному договорі.

6. Концесійні платежі сплачуються відповідно до Державного бюджету України, місцевого бюджету та/або на користь суб'єкта господарювання державного сектору економіки, що виступає від імені держави концесієдавцем. Якщо на стороні концесієдавця у концесійному договорі виступають орган (органи) державної влади та орган (органи) місцевого самоврядування, концесійним договором можуть визначатися умови розподілу концесійних платежів між державним та місцевими бюджетами у відповідності до бюджетного законодавства України. Такі умови мають бути визначені у договорі про спільну участь на стороні концесієдавця, укладеному між відповідними органами державної влади і органами місцевого самоврядування.

За рішенням концесієдавця, частина концесійного платежу може сплачуватись на користь підприємства, установи, організації та/або господарського товариства, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, що виступає в концесійному договорі на стороні концесієдавця.

7. Одноразова фіксована плата може бути передбачена умовами концесійного конкурсу для повного або часткового виконання зобов'язань балансоутримувача, що існують на момент публікації оголошення про проведення концесійного конкурсу. Розмір одноразової фіксованої плати встановлюється умовами концесійного конкурсу з урахуванням наступного:

1) у випадку, якщо об'єктом концесії є все майно балансоутримувача, розмір одноразової фіксованої плати повинен бути достатнім для повного або часткового виконання всіх зобов'язань балансоутримувача, в

залежності від обсягу правонаступництва концесіонера за зобов'язаннями балансоутримувача;

2) у випадку, якщо об'єктом концесії є частина майна балансоутримувача, розмір одноразової фіксованої плати повинен бути достатнім для виконання зобов'язань балансоутримувача, які безпосередньо пов'язані з об'єктом концесії.

У разі включення до концесійного договору одноразової фіксованої плати, у такому договорі мають бути зазначені її цільове спрямування та порядок сплати.

8. Одноразова фіксована плата може бути передбачена умовами концесійного конкурсу з метою покриття витрат концесієдавця/балансоутримувача/міжнародної фінансової організації/підприємства, установи, організації, що належить до сфери управління концесієдавця, з метою компенсації їх витрат на підготовку концесійного конкурсу, що включає витрати на підготовку техніко-економічного обґрунтування проекту, що здійснюється на умовах концесії, витрати на послуги радників під час підготовки конкурсної документації та структурування проекту, що здійснюється на умовах концесії, витрати на інформаційне супроводження проекту, що здійснюється на умовах концесії.

9. Платежі концесієдавця на користь концесіонера можуть здійснюватися у формі плати за готовність (доступність) об'єкта концесії.

Розмір плати за готовність (доступність) об'єкта концесії визначається шляхом добутку двох величин:

1) різниці між показником гарантованого концесіонеру попиту/пропозиції, визначеного концесійним договором та фактично досягнутим показником попиту та/або пропозиції, під час реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

2) розміру грошової суми за одиницю попиту та/або пропозиції, що встановлена концесійним договором;

Розмір плата за готовність (доступність) об'єкта концесія не може перевищувати 49 відсотків гарантованого концесіонеру попиту та/або пропозиції визначеного концесійним договором та залежить від досягнення концесіонером показників результативності, зокрема якості, надійності, доступності робіт/послуг, що визначені концесійним договором.

За нормальних умов експлуатації об'єкту концесії окупність, внесених концесіонером інвестицій для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, відповідно до концесійного договору, здійснюється переважно від користувачів (споживачів) суспільно значимих послуг, надання яких є предметом концесійного договору.

10. Умовами концесійного договору може бути передбачено сплата концесійних платежів у разі перевищення фактичних показників попиту та/або пропозиції по відношенню до гарантованих показників, визначених концесійним договором.

11. Платежі концесіонера на користь концесіодавця та платежі концесіодавця на користь концесіонера вносяться грошовими коштами, у безготівковій формі у строки, встановлені концесійним договором

Стаття 36. Державна підтримка концесії

1. Державна підтримка може надаватися концесіонеру:

1) шляхом надання державних гарантій;

2) шляхом надання місцевих гарантій;

3) шляхом фінансування за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел згідно із загальнодержавними програмами;

4) шляхом фінансування за рахунок місцевих бюджетів та інших джерел згідно із місцевими програмами;

5) шляхом виплати концесіонеру інших платежів, передбачених концесійним договором, зокрема, плати за готовність (доступність) об'єкта концесії;

6) шляхом придбання концесіодавцем певного обсягу товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) концесіонером відповідно до концесійного договору;

7) шляхом постачання концесіонеру товарів (робіт, послуг), необхідних для виконання концесійного договору;

8) шляхом будівництва (реконструкції, модернізації) об'єктів суміжної інфраструктури, необхідної для виконання концесійного договору підприємствами, установами, організаціями, що належать до сфери управління концесіодавця;

9) в інших формах, передбачених законом.

2. Державна підтримка, що надається для виконання концесійного договору, не повинна покривати в повному обсязі ризик попиту та/або ризик пропозиції або обидва ці ризики концесіонера за концесійним договором й не може перевищувати інвестиції концесіонера, передбачені концесійним договором.

3. Форми та максимальний обсяг надання державної підтримки повинні бути відображені у конкурсній документації. Рішення про надання державної підтримки приймається відповідно до бюджетного законодавства, а у випадках, передбачених пунктом 7 та 8 частини першої цієї статті, концесієдавцем.

Розділ VII ГАРАНТІЇ ПРАВ СУБ'ЄКТІВ КОНЦЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 37. Гарантії прав концесіонера

1. Держава гарантує стабільність умов реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії, додержання прав і законних інтересів концесіонера.

Концесіонерам, у тому числі іноземним, забезпечується рівноправний режим здійснення господарської діяльності, що виключає застосування заходів дискримінаційного характеру.

Захист інвестицій концесіонера забезпечується законодавством України, а також міжнародними договорами України.

2. До прав і обов'язків концесіонера, визначених концесійним договором, застосовується законодавство України, чинне на день його укладення, крім законодавства, що зменшує розмір податків чи зборів чи скасовує їх, спрощує регулювання господарської діяльності, послаблює процедури державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, або пом'якшує відповідальність концесіонера, яке має застосовуватися з дати набрання чинності таким законодавством.

Зазначені гарантії не поширюються на зміни законодавства, що стосуються питань оборони, національної безпеки, забезпечення громадського порядку та охорони довкілля, ліцензування.

3. У разі внесення змін до законодавства та/або прийняття державними органами або органами місцевого самоврядування рішень, які істотно впливають на майнові права та інтереси концесіонера та/або істотно змінюють умови реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії, положення концесійного договору підлягають перегляду, в порядку, передбаченому концесійним договором.

4. На концесіонера не поширюється дія нормативно-правових актів органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, якщо такі акти обмежують права концесіонера, визначені концесійним договором, за винятком приписів органів державного контролю та нагляду, що видаються відповідно до законодавства України з метою створення умов

для безпечного ведення робіт, охорони довкілля, збереження здоров'я населення.

5. Концесіонер може бути наділений спеціальними або ексклюзивними правами, які пов'язані із реалізацією проекту, що здійснюється на умовах концесії.

6. Концесіодавець повинен сприяти концесіонеру в отриманні дозвільних документів, необхідних для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Стаття 38. Гарантії прав кредиторів

1. Концесійний договір та/або договір про фінансування та/або прямий договір повинен передбачити гарантії прав кредиторів.

2. Прямий договір може, зокрема, передбачати права кредитора у випадку заміни концесіонера, зокрема, погодження такої заміни, якщо вона ініціюється концесіодавцем та навпаки.

3. Прямий договір може, зокрема, передбачати право кредитора на вступ в права та обов'язки концесіонера у випадку реалізації такого права, умови відшкодувань кредитору у випадку дострокового припинення концесійного договору та інші положення.

4. Забороняється встановлення будь-яких обмежень, що створюють перешкоди у реалізації кредиторами своїх прав, пов'язаних із реалізацією проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Розділ VIII

ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕСІЇ НА РИНКАХ, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ У СТАНІ ПРИРОДНОЇ МОНОПОЛІЇ

Стаття 39. Особливості концесії на ринках, що перебувають у стані природної монополії

1. Концесійний договір, умовами якого передбачено надання суспільно значимих послуг, що підлягають державному регулюванню у сферах природних монополій, крім істотних умов, передбачених цим Законом, має передбачати:

зобов'язання концесіодавця компенсувати концесіонеру частку внесених ним інвестицій на створення або поліпшення об'єкту концесії в рамках виконання концесійного договору (враховуючи витрати, понесені ним у зв'язку із залученням боргового фінансування, та премію за ризик), яка не може бути відшкодована концесіонером внаслідок встановлення

органом державного регулювання цін (тарифів) на відповідні послуги нижчими, ніж було передбачено концесійним договором. Зазначена компенсація може здійснюватися у формі плати за готовність (доступність) об'єкта концесії або за рахунок інших платежів, передбачених концесійним договором;

або

право концесіонера відмовитися від концесійного договору або призупинити виконання інвестиційних зобов'язань до затвердження органом державного регулювання цін (тарифів) на відповідні послуги на рівні, передбаченому концесійним договором;

або

право концесіонера ініціювати внесення на запропонованих концесійним договором умовах змін до концесійного договору щодо обсягів та строків внесення інвестицій, термінів введення в дію об'єктів концесії, а також щодо визначених концесійним договором характеристик суспільно значимих послуг у порядку та на засадах, передбачених концесійним договором.

Розділ ІХ

ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕСІЇ ЩОДО БУДІВНИЦТВА ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ АВТОМОБІЛЬНИХ ДОРІГ

Стаття 40. Об'єкт концесії щодо будівництва та експлуатації автомобільних доріг

1. У разі реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, щодо будівництва та експлуатації автомобільних доріг об'єктом концесії є автомобільні дороги загального користування державного та місцевого значення.

Проект, що здійснюється на умовах концесії, щодо будівництва та експлуатації автомобільних доріг може бути здійснений лише за умови наявності альтернативного безоплатного проїзду відповідно до Закону України "Про автомобільні дороги".

2. Концесіонеру надається право на будівництво та експлуатацію автомобільної дороги в порядку та на умовах, визначених концесійним договором.

Під будівництвом автомобільної дороги розуміється комплекс дорожньо-будівельних та проектних робіт, пов'язаних з новим будівництвом або реконструкцією, або капітальним ремонтом автомобільної дороги.

Стаття 41. Рішення про доцільність або недоцільність будівництва та експлуатації автомобільних доріг загального користування державного значення

1. Рішення про доцільність або недоцільність будівництва та експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії приймає Кабінет Міністрів України на підставі висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії.

У рішенні про доцільність будівництва та експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії обов'язково зазначається:

концесіодавець, який визначається Кабінетом Міністрів України;

органи виконавчої влади, відповідальні за організацію роботи щодо підготовки (вилучення, викупу, відведення тощо) земельних ділянок для будівництва та експлуатації автомобільної дороги;

загальна характеристика та технічні параметри автомобільної дороги;

орієнтовна вартість будівництва автомобільної дороги та базові фінансові показники проекту, що здійснюється на умовах концесії;

орієнтовні межі земельних ділянок, необхідних для будівництва та експлуатації автомобільної дороги;

граничний строк, на який надається концесія;

граничний розмір плати за готовність (доступність) автомобільної дороги;

гранична гарантована інтенсивність руху;

можливі форми та обсяги надання державної підтримки;

максимально запланований розмір плати за проїзд такою дорогою;

доручення відповідним місцевим державним адміністраціям щодо вжиття заходів щодо підготовки (вилучення, викупу, відведення тощо) земельних ділянок для будівництва та експлуатації автомобільної дороги;

маршрут альтернативного безоплатного проїзду;

необхідні заходи підготовки до проведення концесійного конкурсу;

інші умови будівництва та експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії.

Після прийняття зазначеного рішення щодо земельних ділянок, необхідних для будівництва та експлуатації автомобільної дороги на умовах концесії, встановлюється відповідні обтяження у визначеному законодавством порядку.

Умови проведення концесійного конкурсу затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 42. Особливості реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, щодо будівництва та експлуатації автомобільних доріг

1. Підприємство, установа або організація, що є землекористувачем та відповідно замовником будівництва автомобільної дороги, зобов'язане укласти із концесіонером договір про делегування функцій замовника будівництва одночасно із укладенням концесійного договору. Договір про делегування функцій "замовника будівництва" повинен визначати права, обов'язки та відповідальність концесіонера в зв'язку із здійсненням ним функцій "замовника будівництва" від імені та в інтересах відповідного землекористувача у відповідності до містобудівного законодавства та компенсації сплати землекористувачу земельного податку.

2. Майно, створене концесіонером на виконання умов концесійного договору або отримане концесіонером відповідно до умов концесійного договору та розташоване у межах смуги відведення автомобільної дороги, є об'єктом права державної/комунальної власності, крім об'єктів дорожнього сервісу, які можуть бути власністю концесіонера відповідно до умов концесійного договору.

Майно, створене концесіонером на виконання умов концесійного договору та розташоване за межами смуги відведення автомобільної дороги, є об'єктом права власності концесіонера, якщо інше не передбачено концесійним договором.

3. Прийняття в експлуатацію автомобільної дороги є підставою для її включення, у разі потреби, в установленому порядку до переліку автомобільних доріг загального користування.

Стаття 43. Плата за проїзд автомобільною дорогою

1. Розмір плати за разовий проїзд автомобільною дорогою, побудованою на умовах концесії, визначається концесіонером відповідно до тарифної сітки плати за разовий проїзд автомобільною дорогою за кожен кілометр, що встановлюється Кабінетом Міністрів України з урахуванням виду транспортного засобу та рівня інфляції.

2. Порядок безоплатного проїзду автомобільними дорогами, побудованими на умовах концесії, та відшкодування за нього (в разі стихійного лиха, катастрофи, епідемії, епізоотії, проїзду транспортних засобів, що використовуються органами державної влади, підрозділами Міністерства оборони України, Державної прикордонної служби України, Національної гвардії України, Національної поліції України та швидкої медичної допомоги) визначає Кабінет Міністрів України.

Стаття 44. Платежі у концесійному договорі

1. Плата за готовність (доступність) автомобільної дороги сплачується концесіонеру відповідно до умов концесійного договору у випадку, якщо за результатами звітного року інтенсивність руху на автомобільній дорозі є меншою, ніж гарантована інтенсивність руху на автомобільній дорозі, а також у інших випадках, передбачених концесійним договором, та залежить від досягнення концесіонером показників результативності, зокрема, якості, надійності, доступності автомобільної дороги.

Розмір плати за готовність (доступність) автомобільної дороги має компенсувати концесіонеру втрати його доходу у розмірі визначеному концесійним договором (але не більше 49 відсотків) внаслідок зменшення інтенсивності дорожнього руху за результатами звітного року порівняно з гарантованою інтенсивністю дорожнього руху.

2. Концесійні платежі вносяться концесіонером відповідно до умов концесійного договору у випадку, коли інтенсивність руху на автомобільній дорозі за результатами звітного року перевищує гарантовану інтенсивність руху, що визначена в концесійному договорі.

Концесійні платежі зараховуються до державного дорожнього фонду України.

РОЗДІЛ X ЗАСТОСОВАНЕ ПРАВО І ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Стаття 45. Застосоване право

1. Укладення, зміна та припинення концесійного договору, а також правовідносини, що виникають на його підставі, регулюється законами України.

2. Сторони є вільними у виборі законодавства, що регулює їх правовідносини, які виникають на підставі інших договорів, укладених з метою реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, якщо інше не передбачено законодавством України.

Стаття 46. Вирішення спорів

1. Будь-які спори, що виникають у зв'язку із виконанням зобов'язань, передбачених концесійним договором, прямим договором чи будь-яким іншим договором, пов'язаним із реалізацією проекту, що здійснюється на умовах концесії, вирішуються шляхом проведення переговорів протягом строків, погоджених сторонами у відповідному договорі чи в двосторонніх інвестиційних угодах, ратифікованих Україною.

2. Сторони концесійного договору можуть вільно обрати механізм вирішення спорів, включаючи медіацію, не зобов'язуючу експертну оцінку, національний чи міжнародний комерційний, чи інвестиційний

арбітраж (в разі, якщо концесіонер чи приватний учасник в інституціональній концесії чи хоча б один із їх засновників є юридичною особою, консорціумом, що перебуває під іноземним контролем, чи є нерезидентом - фізичною особою), і процедурні правила для вирішення спорів.

3. Концесіодавець не може бути звільнений від відповідальності (мати державний імунітет) у випадку вирішення спорів на підставі концесійного договору, прямого договору чи іншого договору, пов'язаного із здійсненням концесії.

Розділ XI КОНТРОЛЬ, МОНІТОРИНГ ТА ОЦІНКА КОНЦЕСІЙ

Стаття 47. Контроль та моніторинг концесій

1. Контроль за виконанням концесійних договорів здійснюють концесіодавець, інші державні органи та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи відповідно до їхніх повноважень у порядку, встановленому законом та/або концесійним договором.

Під час здійснення контролю за виконанням концесійних договорів не допускається втручання в господарську діяльність концесіонера або третіх сторін, залучених концесіонером, а також розголошення конфіденційної інформації, яка стала відомою під час здійснення контролю.

Концесіонери надають відповідним концесіодавцям інформацію про виконання концесійного договору, у порядку, передбаченому таким договором.

Моніторинг виконанням концесійних договорів здійснюється органом з державно-приватного партнерства шляхом отримання кожних шість місяців звітів від концесіодавців про виконання концесійного договору, які надаються у порядку та згідно з формою, затвердженою органом з державно-приватного партнерства.

2. Орган з державно-приватного партнерства проводить моніторинг, узагальнення та оприлюднення в установленому порядку результатів здійснення концесії, у тому числі здійснення оцінки та моніторингу загального рівня ризиків концесіодавців в концесійних договорах.

Стаття 48. Завершальна оцінка реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії

1. З метою оцінки результатів реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, а також виявлення проблем, які виникли під час його здійснення, по завершенню концесійного договору проводиться завершальна оцінка здійснення концесії.

Зазначена оцінка проводиться центральним органом виконавчої влади, уповноваженим Кабінетом Міністрів України, який не брав участь у здійсненні концесії, включаючи стадію підготовки.

2. Концесіодавець та концесіонер повинні надати центральному органу виконавчої влади, уповноваженому Кабінетом Міністрів України на проведення завершальної оцінки здійснення концесії, всю необхідну інформацію для її проведення.

3. За результатами проведеної завершальної оцінки здійснення концесії готується звіт, який надсилається органу з державно-приватного партнерства для аналізу".

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 18—22, ст. 144):

частину третю статті 22 доповнити новим абзацом такого змісту:

"Зазначені суб'єкти управління у державному секторі економіки можуть приймати рішення, необхідні для підготовки до реалізації та здійснення державно-приватного партнерства, які є обов'язковими до виконання підприємствами, установами, організаціями, що перебувають у сфері їх управління.";

статтю 406 викласти у такій редакції:

"Стаття 406. Концесія

1. Концесія – форма державно-приватного партнерства, що полягає в наданні концесіодавцем концесіонеру права на створення (будівництво, реконструкцію, модернізацію), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом (об'єктами) концесії та/або надання суспільно значимих послуг в порядку та на умовах визначених концесійним договором, та передбачає передачу концесіонеру переважної частини операційного ризику, що охоплює ризик попиту та/або ризик пропозиції, що означає, що за умов експлуатації, відповідно до умов концесійного договору, концесіонеру не гарантується окупність зроблених інвестицій або витрат, що виникли під час виконання робіт чи надання послуг, відповідно до концесійного договору, та переважно отримує плату прямо або опосередковано від користувачів.

2. Концесійна діяльність здійснюється на основі концесійних договорів, що укладаються відповідно до законодавства України між концесіонером та концесіодавцем, а також за рішенням концесіодавця третьою особою (особами) на стороні концесіодавця.";

статті 407-410 виключити;

2) частину першу статті 20 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56) доповнити пунктом 17 такого змісту:

"17) справи у спорах, що виникають при укладанні, зміні, розірванні і виконанні договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійних договорів, крім:

спорів, що виникають в зв'язку із проведенням аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства;

спорів, що виникають в зв'язку із оголошенням, проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу;

спорів, що виникають із публічно-правових відносин та віднесені до компетенції Конституційного Суду України та адміністративних судів;

інших спорів, вирішення яких відповідно до законів України та міжнародних договорів України віднесено до відання інших органів.";

3) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35 - 37, ст. 446):

частину першу статті 19 доповнити пунктами 13 та 14 такого змісту:

"13) спорах із суб'єктами владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства;

14) спорах, що виникають у зв'язку із оголошенням, проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу.";

частину третю статті 22 доповнити новим абзацом такого змісту:

"Вищому адміністративному суду України як суду першої інстанції підсудні усі адміністративні справи щодо спорів із суб'єктами владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства; усі адміністративні справи щодо спорів, що виникають у зв'язку із оголошенням, проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу.";

статтю 46 доповнити частиною 2¹ такого змісту:

"2¹. Позивачем в адміністративній справі щодо спорів з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, та спорів, що виникають у зв'язку із оголошенням, проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу, можуть бути лише особа, яка подала пропозицію про здійснення державно-приватного партнерства, претенденти та/або учасники такого зазначеного конкурсу.";

4) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3—4, ст. 27):

статтю 79¹ доповнити частиною тринадцятою такого змісту:

"13. Земельні ділянки, формування яких забезпечується державним партнером, концесієдавцем з метою здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії на підставі рішення про проведення конкурсу з визначення приватного партнера або концесійного конкурсу або проведення прямих переговорів, передаються в користування виключно приватному партнеру, концесіонеру, визначеному в порядку, встановленому законодавством. Вказані ділянки можуть бути передані іншим особам лише у разі прийняття державним партнером або концесієдавцем рішення про визнання конкурсу таким, що не відбувся.";

статтю 94 виключити;

у статті 123:

абзац шостий частини першої після слів "розроблення такої документації без надання такого дозволу" доповнити словами та знаком ", зокрема у випадку оформленням державним партнером, концесієдавцем земельних ділянок для цілей здійснення державно-приватного партнерства, зокрема, реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії";

частину другу після абзацу першого доповнити абзацом другим такого змісту:

"З клопотанням про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки може звернутись особа, яка є державним партнером (концесієдавцем) відповідно до законів України "Про державно-приватне партнерство", "Про концесії" та зацікавлена у відведенні земельних ділянок для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, або уповноважена ним особа. До клопотання додається копія рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства, зокрема, у формі концесії.";

у зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім відповідно;

доповнити частиною п'ятнадцятою такого змісту:

"15. Надання в користування земельних ділянок для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, відбувається на підставі клопотання приватного партнера, концесіонера, визначеного в порядку, встановленому законодавством, та договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, зокрема, концесійного договору, в якому визначені земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, шляхом прийняття

відповідним органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування рішення про:

затвердження проекту землеустрою, розроблення якого забезпечив концесідавець (у разі, якщо відбувалось формування земельних ділянок до проведення конкурсу з визначення приватного партнера або концесійного конкурсу);

припинення права постійного користування попереднього користувача (у разі, якщо на земельних ділянках, що є в постійному користування підприємства, установи, організації, знаходиться нерухоме майно, що є об'єктом державно-приватного партнерства або об'єктом концесії);

надання в користування відповідних земельних ділянок на строк дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або концесійного договору.

Про прийняте рішення орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування повідомляє органи, що здійснюють державну реєстрацію речових прав.";

частину першу статті 141 доповнити пунктами "ж" і "з" такого змісту:

"ж) передача нерухомого майна, яке розміщене на земельній ділянці, та є об'єктом державно-приватного партнерства або об'єктом концесії;

з) право користування земельною ділянкою попереднього землекористувача припиняється з дати набуття чинності договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору.";

доповнити статтю 142¹ такого змісту:

"Стаття 142¹. Припинення права постійного користування земельною ділянкою підприємства, установи, організації, майно якого є об'єктом державно-приватного партнерства або об'єктом концесії

1. Припинення права постійного користування земельною ділянкою підприємства, установи, організації у разі передачі нерухомого майна, яке на ній розміщено, за договором державно-приватного партнерства або концесійним договором здійснюється на підставі клопотання приватного партнера, концесіонера.

2. Клопотання подається до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування.

3. Одночасно з припиненням права постійного користування земельною ділянкою державного підприємства, установи, організації необхідною для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, відбувається

передача відповідної земельної ділянки в користування приватному партнеру, концесіонеру.";

статтю 143 доповнити частиною другою такого змісту:

"Примусове припинення прав на земельну ділянку здійснюється у позасудовому порядку у випадку примусового відчуження земельної ділянки з мотивів суспільної необхідності у разі вилучення земельної ділянки для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії. У такому випадку, примусовому припиненню права на земельну ділянку передують повне відшкодування вартості земельної ділянки яка не може бути нижчою за ринкову вартість відповідної земельної ділянки/ права на неї, визначеної шляхом проведення експертної грошової оцінки.

У разі незгоди власника землі/землекористувача з розміром відшкодування вартості земельної ділянки, питання вирішується в судовому порядку.";

частину другу статті 149 доповнити новим абзацом такого змісту:

"Вилучення земельних ділянок провадиться без згоди землекористувачів на підставі рішень Кабінету Міністрів України, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, сільських, селищних, міських рад відповідно до їх повноважень у разі вилучення земельних ділянок для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.";

частину третю статті 157 викласти у такій редакції:

"3. Порядок визначення та відшкодування збитків власникам землі і землекористувачам встановлюється Кабінетом Міністрів України з урахуванням законодавства про оцінку земель та законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність.";

5) частину третю статті 75 Повітряного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011, №48-49, ст. 536) викласти у такій редакції:

"3. Державний та/або комунальний аеродром та аеродромні об'єкти (злітно-посадкові смуги, руліжні доріжки, перони, інші елементи аеродромів) можуть передаватися приватному інвестору відповідно до договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору, договору оренди, а також бути предметом інших договорів, що укладаються за правилами, визначеними законодавством України. Істотною умовою таких договорів є заборона зміни цільового призначення об'єктів аеродрому, що забезпечують його основну виробничу діяльність.";

б) у Законі України "Про управління об'єктами державної власності" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456 із наступними змінами):

у статті 3:

у абзаці сьомому частини першої слово та знак ", концесію" виключити;

частину першу після сьомого абзацу доповнити абзацом восьмим такого змісту:

"державне майно, передане та/або створено на підставі договору укладеного в рамках державно-приватного партнерства (у тому числі концесійного договору);";

у зв'язку з цим абзаци восьмий – десятий вважати абзацами дев'ятим – одинадцятим відповідно;

у статті 4:

абзац восьмий частини першої після слів та знаків "(далі :- господарські структури)" доповнити словами та знаком ", суб'єкти господарювання державного сектора економіки";

частину першу після дев'ятого абзацу доповнити новим абзацом такого змісту:

"Суб'єкти господарювання державного сектора економіки мають статус уповноваженого органу управління щодо об'єктів управління державної власності, що передані їм Кабінетом Міністрів України з метою здійснення державно-приватного партнерства (в тому числі концесії).";

у частині другій статті 5:

пункт 18 доповнити підпунктом "щ" такого змісту:

"щ) залучення радників для підготовки проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії та визначення розміру їх винагороди.";

доповнити пунктом 27 такого змісту:

"27) за зверненням державного партнера затверджує плани заходів з підготовки та реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії.";

у частині першій статті 6:

пункт 20¹ після слів "управління майном" доповнити словами та знаком ", та договори, що укладаються в рамках державно-приватного партнерства, в тому числі концесійні договори";

доповнити пунктами 20² – 20⁵ такого змісту:

"20²) відповідно до закону укладають договори щодо спільної участі на стороні державного партнера (концесіодавця) із уповноваженими органами державної влади та/або органами місцевого самоврядування, визначаючи зустрічні права та зобов'язання щодо здійснення проекту на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії;

20³) відповідно до закону укладають цивільно-правові договори з міжнародними фінансовими організаціями щодо підготовки проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії;

20⁴) відповідно до закону приймають рішення про заборону здійснення певних дій, внаслідок яких може відбутися відчуження майна, що планується до передачі в концесію чи зменшення його вартості;

20⁵) приймають рішення щодо фінансування за рахунок підприємств, установ, організацій, що належать до сфери їх управління, а також господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави становить 100 відсотків, повноваження з управління корпоративними правами держави яких вони здійснюють, витрат пов'язаних з підготовкою до реалізації та реалізацією проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії";

підпункт "ж" пункту 2 частини першої статті 7 виключити;

у статті 13:

абзац другий частини другої після слів "спільного майна учасників спільної діяльності" доповнити словами та знаком", крім випадків укладення договору про спільну діяльність в рамках державно-приватного партнерства";

доповнити частиною четвертою такого змісту:

"4. Вартість майна об'єкта концесії визначається концесіодавцем за результатами його оцінки, проведеної в порядку, визначеному законодавством про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність.";

7) частину першу статті 3 Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2004, № 9, ст. 79) доповнити абзацом шістнадцятим такого змісту:

"актів органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування про здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, чи про недоцільність його здійснення, про проведення та затвердження результатів конкурсу з визначення приватного партнера, що схвалюються у визначеному законом порядку.";

8) у Законі України "Про місцеві державні адміністрації" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190 із наступними змінами):

частину першу статті 31 після слів "та іншими центральними органами виконавчої влади" доповнити словами та знаком ", зокрема, шляхом укладення договорів у випадках, встановлених законами.";

статтю 35 доповнити частиною шостою такого змісту:

"Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування мають право укладати договори у випадках, встановлених законами.";

9) у Законі України "Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 18, ст. 157):

у назві Закону слова "чи концесії" виключити;

у преамбулі слова "чи концесію", "та концесії" виключити;

у частині другій статті 1 слова "чи концесію" виключити;

у статті 2:

частину першу виключити;

у частині другій слова "чи концесію" виключити та слова "законами України "Про концесії," замінити словами "Законом України";

у назві та частині першій статті 3 слова "чи концесію" виключити;

у статті 4:

у назві слова "чи концесію" виключити;

у частині першій слова "чи концесіонером" виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

"Особа, з якою укладено договір оренди щодо об'єкта паливно-енергетичного комплексу, зобов'язана протягом 12 місяців з дня укладення відповідного договору привести свою матеріально-технічну базу та штат спеціалістів у відповідність з умовами провадження господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду, і одержати необхідні дозвільні документи на відповідний вид діяльності.";

у тексті частини третьої слова "чи концесії", "чи концесіонером", "чи концесіонер", "або передано в концесію" виключити;

у статті 5:

у назві слова "чи концесію" виключити;

у тексті частини першої слова "чи концесію", "чи концесіонерами", "чи концесії" виключити;

у тексті абзацу першого частини другої слова "чи концесію", "відповідно" виключити;

абзац третій частини другої виключити;

абзац четвертий частини другої викласти в такій редакції:

"Оголошення конкурсу на право оренди, обов'язково повинно містити інформацію про об'єкт, що пропонується до оренди; строк, на який об'єкт передається в оренду.";

у статті 6:

у назві та тексті частини першої слова "чи концесію" виключити;

у частині другій слова "чи концесію" та абзаци 5-6 виключити;

у тексті частини третьої слова "чи концесії", "чи концесію" виключити;

абзац перший частини третьої викласти в такій редакції:

"3. Одночасно з організаційно-технічною підготовкою уповноважений орган управління разом з Фондом державного майна України готує проект конкурсної документації щодо оренди, яка включає:";

статтю 8 виключити;

у статті 9:

у тексті статті слова "чи концесії", "чи концесію", "чи концесіонера", "чи концесіонером", "чи концесіонером", "концесії" виключити;

у абзаци першому частини першої слова "законами України "Про концесії" і" замінити словами "Законом України";

абзац восьмий пункту 1 частини першої виключити;

абзац дев'ятий підпункту 2 частини першої виключити;

у статті 11:

у назві та частині першій слова "чи концесії" виключити;

абзац третій частини першої виключити;

частину третю виключити;

розділ третій виключити;

10) у Законі України "Про інвестиційну діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 47, ст. 646):

частину п'яту статті 2 доповнити словами та знаком ", крім державної підтримки інвестиційних проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, яка надається у порядку, встановленому Законами України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії"";

частину першу статті 15 після слова "крім" доповнити словами "інвестиційних проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, та";

11) у Законі України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 34, ст. 1173):

частину другу статті 3 доповнити пунктом 3 такого змісту:

"3) здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, яка надається відповідно до законів України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії".";

12) у Законі України "Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 11, ст. 71):

у назві Закону слова "чи концесію" виключити;

у преамбулі слова "чи концесію" і "та концесії" виключити;

у статті 2:

у абзаці другому слова "чи концесію" виключити;

абзаци третій і четвертий частини першої виключити;

у п'ятому абзаці частини першої слова "чи концесії" виключити;

у частині другій слова "законами України "Про концесії" виключити, замінивши словами "Законом України";

у назві статті 3 та її першій частині слова "чи концесію" виключити;

у статті 4:

у назві слова "чи концесію" виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Особа, з якою укладено договір оренди щодо об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, зобов'язана протягом трьох місяців з дня підписання відповідного договору забезпечити відповідність своєї матеріально-технічної бази та штату спеціалістів ліцензійним умовам здійснення господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду, і одержати ліцензію на відповідний вид діяльності.";

у статті 5:

у назві слова "чи концесію" виключити;

з першої по четверту частини слова "чи концесію", "чи концесіонерами" "чи концесії" виключити;

у частині четвертій після слів "підготовка цього об'єкта до передачі" слово "відповідно" виключити;

у статті 6:

у назві слова "чи концесію" виключити;

у частині першій та другій слова "чи концесію" виключити;

у частині третій слова "чи концесії" та "чи концесію" виключити;

частину п'яту виключити;

у статті 7:

у назві та частині першій слова "чи концесію" виключити;

у частині другій слова "чи концесії" та "чи концесію" виключити;

у частині четвертій абзац другий виключити;

у частині сьомій виключити абзац третій та слова "чи концесіонер", "чи концесіонера", "чи концесієдавця";

у частині чотирнадцятій слова "чи концесії" виключити;

у частині шістнадцятій слова "чи концесію" виключити;

у частині сімнадцятій слова "чи концесії" та "чи концесієдавцем" виключити;

статтю 8 викласти в такій редакції:

"Стаття 8. Умови договору оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення

1. Істотними умовами договору оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, крім визначених Законом України "Про оренду державного та комунального майна", є:

порядок та умови відновлення переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення та його повернення;

порядок та умови списання (виведення з експлуатації) майна в складі об'єкта оренди;

обов'язок орендаря щодо страхування взятого в оренду об'єкта тепло-, водопостачання і водовідведення;

обов'язки сторін договору щодо забезпечення збереження переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення;

обов'язки орендаря щодо використання переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення за цільовим призначенням відповідно до профілю виробничої діяльності підприємства, що раніше здійснювало експлуатацію такого об'єкта, а також щодо виробництва (надання) відповідних комунальних послуг у гарантованих обсягах і належної якості;

максимальний розмір витрат енергоресурсів на одиницю виробленої продукції (послуг) та максимально допустимі обсяги втрат і технологічних витрат питної води та/або теплової енергії на одиницю продукції (послуг);

порядок здійснення орендодавцем контролю за станом орендованого об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення;

відповідальність сторін, у тому числі відповідальність орендаря за безпеку експлуатації об'єкта;

2. У разі якщо при передачі в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення, що перебуває у комунальній власності, проводиться припинення (у тому числі ліквідація) підприємства комунальної власності, яке здійснювало експлуатацію відповідного об'єкта до його передачі в оренду, договором визначається гарантована більшість працівників, звільнених внаслідок ліквідації такого підприємства, які будуть працевлаштовані орендарем, та умови відбору таких працівників.

У разі якщо при передачі в оренду об'єкта централізованого теплопостачання, водопостачання і водовідведення, що перебуває у комунальній власності, проводиться припинення (у тому числі ліквідація) підприємства комунальної власності, яке має невикрачені грошові зобов'язання чи податковий борг, питання правонаступництва за зобов'язаннями вирішується за згодою сторін, а умови погашення зазначаються у договорі.

3. У разі необхідності отримання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання відповідно до вимог законодавства про захист економічної конкуренції договір повинен містити відкладальну умову щодо набуття прав на об'єкт оренди після отримання відповідного дозволу органу Антимонопольного комітету України.";

у статті 9:

у назві слова "чи концесії" виключити;

у частині першій слова "а також договори концесії таких об'єктів незалежно від строку, на який вони укладені," виключити;

у частині другій слова "чи концесії" та "чи концесіонер" виключити;

у статті 10:

у назві слова "чи концесії" виключити;

у частині першій слова "чи концесії" виключити;

у частині другій слова "чи концесіонер" та "чи концесіонера" виключити;

у частині третій слова "чи концесіонеру" виключити;

у частині четвертій слова "чи концесії" та "чи концесію" виключити;

розділ III виключити;

13) у Законі України "Про джерела фінансування дорожнього господарства України" (Відомості Верховної Ради України, 1991, № 47, ст. 648):

1) у статті 3:

пункт 6 частини першої після слів "Кабінетом Міністрів України" доповнити словами та знаком ", (крім випадків будівництва та експлуатації відповідної автомобільної дороги на умовах концесії)";

частину першу доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

"6¹ концесійних платежів у випадках будівництва та експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії);";

пункт 1 частини другої після слів "управління дорожнім господарством" доповнити словами та знаком ", виплату приватному партнеру/концесіонеру плати за готовність (доступність) автомобільної дороги загального користування державного значення та інших виплат в порядку та умовах, передбачених договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором";

статтю 5 після слів "автомобільними дорогами загального користування" доповнити словами "(крім випадків будівництва та експлуатації відповідної автомобільної дороги на умовах концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору)";

14) у Законі України "Про автомобільні дороги" (Відомості Верховної Ради України, 2005, № 51, ст. 556):

статтю 27 викласти в такій редакції:

"Стаття 27. Віднесення та порядок переведення автомобільних доріг загального користування до розряду платних

Віднесення автомобільних доріг загального користування та окремих їх ділянок, у тому числі мостових переходів, до розряду платних здійснюється з урахуванням державної стратегії розвитку мережі автомобільних доріг України на підставі окремого закону, крім випадків їх будівництва та експлуатації на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії.

Віднесення автомобільних доріг загального користування державного значення та окремих їх ділянок, у тому числі мостових переходів, до розряду платних у випадку їх будівництва та експлуатації на умовах державно - приватного партнерства, у тому числі концесії, здійснюється Кабінетом Міністрів України.

Подання до Кабінету Міністрів України про віднесення автомобільної дороги загального користування до розряду платних здійснює орган державного управління автомобільними дорогами за погодженням з органами місцевого самоврядування, по території яких проходить ця

автомобільна дорога, на підставі техніко-економічного обґрунтування та/або проектно-кошторисної документації, крім випадків її будівництва та експлуатації на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії.

Автомобільні дороги відносять до розряду платних лише за умови їх суттєвого удосконалення, а також, у разі їх будівництва та експлуатації на умовах концесії та забезпечення альтернативного проїзду транспортних засобів безоплатними автомобільними дорогами.

Довжина автомобільних доріг (їх ділянок), що забезпечує альтернативний безоплатний проїзд транспортних засобів не має перевищувати більш ніж в два рази довжину платної автомобільної дороги (крім випадків, коли більш ніж 50 відсотків протяжності платної автомобільної дороги становлять мости, тунелі, шляхопроводи).

Альтернативний проїзд транспортних засобів безоплатними автомобільними дорогами має бути забезпечений протягом всього терміну експлуатації платної автомобільної дороги.

Платні автомобільні дороги загального користування залишаються в державній власності, не підлягають приватизації, стосовно них не можуть вчинятися дії, наслідком яких може бути відчуження доріг з державної власності.";

у статті 29:

після частини третьої додати частину четверту такого змісту:

"У випадку віднесення автомобільних доріг загального користування державного значення до розряду платних відповідно до рішення Кабінету Міністрів України про їх будівництво та експлуатацію на умовах концесії розмір плати встановлюється Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України "Про концесії", процедура справляння плати встановлюється концесіонером.";

частину шосту після слів "Державного бюджету України" доповнити словами та знаками "(крім випадків будівництва та експлуатації відповідної автомобільної дороги на умовах концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору)";

15) абзац другий частини другої статті 1 Закону України "Про міжнародний комерційний арбітраж" (Відомості Верховної Ради України, 1994, № 25, ст. 198) викласти у такій редакції:

"спори підприємств з іноземними інвестиціями і міжнародних об'єднань та організацій, створених на території України, між собою, спори між їх учасниками, а так само їх спори з іншими суб'єктами права України, зокрема, у зв'язку із виконанням договорів, укладених з метою реалізації проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі на умовах концесії.";

16) частину першу статті 6 Закону України "Про третейські суди" (Відомості Верховної Ради України, 2004, № 35, ст. 412) доповнити новим пунктом 6¹ такого змісту:

"6¹) справ у спорах, що виникають при укладенні, зміні, розірванні та виконанні господарських договорів, пов'язаних із задоволенням державних потреб (крім договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійних);";

17) пункт 1 частини першої статті 77 Закону України "Про міжнародне приватне право" (Відомості Верховної Ради України, 2005, № 32, ст. 422) викласти у такій редакції:

"1) якщо нерухоме майно, щодо якого виник спір, знаходиться на території України, крім справ, що стосуються укладення, зміні, розірвання та виконання договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, зокрема, концесійних договорів, згідно з якими нерухоме майно є об'єктом такого партнерства, зокрема, об'єктом концесії, а спір не стосується виникнення, припинення та реєстрації речових прав на такий об'єкт";

18) у Законі України "Про регулювання містобудівної діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343):

частину першу статті 1 доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

"4¹) договір про делегування функцій "замовника будівництва" - договір, у відповідності до умов якого замовник передає інвестору, приватному партнеру, концесіонеру або іншій особі права на здійснення проекту будівництва, включаючи, але не обмежуючись правом на отримання дозвільних документів на будівництво від імені та в інтересах замовника, права на укладення від власного імені договорів генерального підяду на будівництво, на розробку проектно-кошторисної документації";

у статті 19:

абзац другий частини другої після слів "державної адміністрації" доповнити словами та знаком ", окрім випадків, якщо законами встановлений інший порядок.";

абзац перший частини восьмої після слів "міською радою" доповнити словами та знаком "- за винятком випадків, встановлених законодавством".

частину восьму доповнити абзацом третім такого змісту:

"Особливості розробки, фінансування та затвердження детального плану території у межах населеного пункту та/або за межами населених пунктів для проектів, що здійснюються на умовах концесії, визначаються Законом України "Про концесії".";

статтю 24 доповнити частиною сьомою такого змісту:

"Вимоги частин третьої та четвертої цієї статті не поширюються на випадки надання у користування та зміни цільового призначення земельних ділянок для розміщення об'єктів державно-приватного партнерства або об'єктів концесії за умови наявності в плані зонування території містобудівних умов та обмежень.";

частину другу статті 29 доповнити новим абзацом такого змісту:

"Містобудівні умови та обмеження та технічні умови для проектування об'єктів будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, надаються приватному партнеру, концесіонеру за відсутності документа, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою.";

частину першу після абзацу першого статті 31 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Проектування об'єктів в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії на відповідних землях державної чи комунальної власності може здійснюватися за відсутності документа, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою.";

у зв'язку з цим абзаци другий і третій вважати абзацами третім і четвертим відповідно;

у статті 33:

абзац перший частини другої після слова "Законом" доповнити словами та знаком ", а також концесіодавець у випадках, визначених Законом України "Про концесії"";

частину третю доповнити новим абзацом такого змісту:

"Функції замовника будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії, може виконувати приватний партнер, концесіонер у відповідності до умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства або концесійного договору та договору про делегування функцій "замовника будівництва".";

частину четверту статті 40 доповнити пунктом 11 такого змісту:

"11) об'єктів, що споруджуються на виконання договору про державно-приватне партнерство, зокрема, концесійного договору.";

19) у Законі України "Про місцеве самоврядування в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1997, № 24, ст. 170):

пункт 30 частини першої статті 26 слова "про надання у концесію об'єктів права комунальної власності" замінити словами "прийняття

рішення про здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності, в тому числі на умовах концесії";

у підпункті 4 пункту "а" статті 29 слова "підготовки і внесення на розгляд ради пропозицій щодо визначення сфер господарської діяльності та переліку об'єктів, які можуть надаватися у концесію;" виключити;

частину п'яту статті 60 після слів "фізичним особам," доповнити словами "укладати договори в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійні договори,";

20) у Законі України "Про морські порти України" (Відомості Верховної Ради України, 2013, №7, ст. 65):

абзац перший частини другої статті 23 викласти у такій редакції:

"2. Існуючі на день набрання чинності цим Законом стратегічні об'єкти портової інфраструктури не підлягають передачі в оренду чи концесію (крім причалів, пірсів та інших видів причальних споруд, залізничних та автомобільних під'їзних шляхів (до першого розгалуження за межами території порту), ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій), приватизації та/або відчуженню у будь-який інший спосіб. Причали можуть бути об'єктами оренди на строк до 49 років. Причали, пірси, інші види причальних споруд, залізничні та автомобільні під'їзні шляхи (до першого розгалуження за межами території порту), лінії зв'язку, засоби тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерні комунікації можуть бути об'єктами державно-приватного партнерства у тому числі концесії.";

доповнити частину четверту статті 24 абзацом другим такого змісту:

"Земельні ділянки, на яких розташовані об'єкти портової інфраструктури, можуть передаватися в користування приватному партнеру (концесіонеру) відповідно до положень Земельного кодексу України. Право на забудову вказаних земельних ділянок може набуватися приватним партнером (концесіонером) відповідно до договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору, шляхом укладення договорів про делегування функцій "замовника будівництва".";

у частині першій статті 26 слова "договорів концесії" замінити словами "концесійних договорів".

21) у статті 2 Закону України "Про публічні закупівлі" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 9, ст. 89):

частину третю доповнити абзацами з дев'ятнадцятого по двадцять другий такого змісту:

"товари, роботи і послуги, що закуповуються приватним партнером (концесіонером) на виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору;

певний обсяг товарів, робіт і послуг, що виробляються (виконуються, надаються), приватним партнером (концесіонером), які закупаються державним партнером (концесієдавцем) в рамках наданої державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства, у тому числі концесії;

послуги радників, оплата яких здійснюється міжнародними фінансовими організаціями, що надаються відповідно до Законів України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії";

послуги міжнародних фінансових організацій, що надаються для підготовки до здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, відповідно до Законів України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії".";

доповнити частиною восьмою такого змісту:

"8. Дія цього закону не поширюється на відносини, що виникають у зв'язку з вибором приватного партнера або концесіонера та виконанням договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійних договорів, які регулюються Законами України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії".";

22) у Законі України "Про оцінку впливу на довкілля" (Відомості Верховної Ради, 2017, № 29, ст.315):

статтю 2 доповнити частиною четвертою такого змісту:

"4. Оцінка впливу на довкілля для провадження планової діяльності, що передбачена договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором, здійснюється приватним партнером/концесіонером у строки, передбачені відповідним договором, у встановленому законодавством порядку.";

частину другу статті 11 доповнити абзацами другим та третім такого змісту:

"Рішення про провадження планової діяльності, що передбачена договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором, приймається після підписання відповідного договору у порядку, передбаченому Законом та договором.

У разі, якщо здійснення оцінки впливу на довкілля є обов'язковим для провадження планової діяльності, що передбачена договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором, відповідний договір має визначати строки та порядок здійснення оцінки впливу на довкілля; а також орган, що приймає рішення про провадження планової діяльності та порядок схвалення такого рішення (якщо за результатами оцінки впливу на довкілля передбачено прийняття рішення про провадження планової діяльності).";

23) У Законі України "Про екологічний аудит" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 45, ст. 500):

у статті 11 слова "в разі передачі об'єктів державної та комунальної власності в довгострокову оренду, в концесію," виключити;

у статті 12:

абзац третій частини третьої слова "передача в концесію об'єктів державної та комунальної власності," виключити;

абзац п'ятий виключити;

24) у Законі України "Про оренду державного та комунального майна" (Відомості Верховної Ради України, 1992, № 30, ст. 416):

у статті 1:

у частинах шостій та сьомій відповідно слова "чи концесію" та "чи концесії" виключити;

частину десяту виключити;

у статті 9:

доповнити частину четверту після абзацу п'ятнадцятого новим абзацом такого змісту:

"державний партнер (концесіодавець) не дає згоди на укладення договору оренди стосовно об'єкта щодо якого прийнято рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства в тому числі концесії";

у зв'язку з цим абзаци шістнадцятий та сімнадцятий вважати відповідно абзацами сімнадцятим та вісімнадцятим;

у статті 27:

частину першу викласти у такій редакції:

"1. У разі розірвання договору оренди, закінчення строку його дії та відмови від його продовження або банкрутства орендаря він зобов'язаний повернути орендодавцеві об'єкт оренди на умовах, зазначених у договорі оренди. Припинення договору оренди у зв'язку з укладенням концесійного договору шляхом проведення прямих переговорів з орендарем державного майна відповідно до Закону України "Про концесії" не тягне за собою обов'язку повернути об'єкт оренди орендодавцю. Якщо орендар допустив погіршення стану орендованого майна або його загибель, він повинен відшкодувати орендодавцеві збитки, якщо не доведе, що погіршення або загибель майна сталися не з його вини.";

частину другу після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

"У випадку припинення договору оренди у зв'язку з укладенням концесійного договору з орендарем вартість поліпшень орендованого майна, зроблених орендарем за згодою орендодавця, компенсації не підлягає.";

У зв'язку з цим абзац третій вважати відповідно абзацом четвертим.

25) у Законі України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 51, ст. 553):

пункт 4 частини першої статті 2 після слів "інший правонабувач - орендар," додати слова "концесіонер, приватний партнер,";

пункт 2 частини першої статті 4 після абзацу восьмого доповнити новим абзацом такого змісту:

"право володіння та користування об'єктом державно-приватного партнерства, у тому числі об'єктом концесії, що виникає на підставі договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору;"

у зв'язку з цим абзац дев'ятий, десятий та одинадцятий вважати десятим, одинадцятим та дванадцятим відповідно.

дати статтю 29¹ такого змісту:

"Стаття 29¹. Особливості державної реєстрації речових прав на об'єкти державно-приватного партнерства, у тому числі об'єкти концесії та земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії

1. Орган, що прийняв рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, зобов'язаний протягом 15 календарних днів з дня прийняття відповідного рішення, забезпечити державну реєстрацію заборони на відчуження земельних ділянок, необхідних для цілей здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії.

2. Передача приватному партнеру (концесіонеру) об'єкта державно-приватного партнерства (об'єкта концесії) є підставою для здійснення реєстрації за приватним партнером (концесіонером) речових прав володіння та користування на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії) в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.";

26) у Законі України "Про іпотеку" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313):

абзац другий статті 1 після слів "майнових прав на нерухомість, будівництво якої не завершено," доповнити словами "застава права вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватно партнерства, у тому

числі концесійним договором та речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства, у тому числі об'єкт концесії,";

статтю п'яту доповнити частиною восьмою та дев'ятою такого змісту:

"Предметом іпотеки може бути право вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором.

Предметом іпотеки можуть бути всі або частина речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії), що набуті приватним партнером (концесіонером) у відповідності до договору, укладеного із державним партнером (концесієдавцем).";

доповнити статтю 14¹ такого змісту:

"Стаття 14¹. Про особливості іпотеки права вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватно партнерства, у тому числі концесійним договором та речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства, у тому числі об'єкт концесії

Приватний партнер (концесіонер) має право передати всі або частину своїх речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії) за згодою державного партнера (концесієдавця) в іпотеку третій особі на строк, що не перевищує строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватно партнерства, у тому числі концесійного договору. Згода державного партнера (концесієдавця) може бути визначена договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійному договорі.

Приватний партнер (концесіонер) має право передати всі або частину своїх речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії) та право вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватно партнерства, у тому числі концесійним договором в іпотеку виключно кредиторам у відповідності до умов прямого договору, укладеного відповідно до законів України "Про концесії" або "Про державно-приватне партнерство".

В разі, якщо предметом іпотеки є речові права на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії) та права вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватно партнерства, у тому числі концесійним договором, звернення стягнення на такий предмет іпотеки призводить до заміни приватного партнера (концесіонера) із урахуванням вимог чинного законодавства.

В разі, якщо предметом іпотеки є речові права на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії), звернення стягнення на такий предмет іпотеки призводить до набуття відповідних речових прав іпотекотримачем із правом їх державної реєстрації. Іпотекотримачем, що набув певні речові права на об'єкт державно-приватного партнерства

(об'єкт концесії) в результаті звернення стягнення на предмет іпотеки, набуває статусу третьої особи в договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійному договорі в частині здійснення речових прав, що набув іпотекодержатель.";

27) у Законі України "Про державно-приватне партнерство" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313):

статтю 1 викласти у такій редакції:

"Стаття 1. Визначення основних термінів та ознаки державно-приватного партнерства

1. У цьому законі терміни вживаються в наступному значені:

державно-приватне партнерство – співробітництво між державою Україна, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів, які відповідно до Закону України "Про управління об'єктами державної власності" здійснюють управління об'єктами державної власності, та органів місцевого самоврядування (державними партнерами) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, установ, організацій (приватними партнерами) на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами, та відповідає ознакам державно-приватного партнерства, визначеним цим Законом.

договір про фінансування – договір між приватним партнером та кредитором(ами) чи їх представниками, укладений з метою фінансування проекту, що реалізується в рамках державно-приватного партнерства;

кредитор – будь-яка фінансова установа, яка надала або має намір надати боргове фінансування або видала гарантію приватному партнеру для виконання ним зобов'язань за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства;

об'єкт державно-приватного партнерства – об'єкти права державної чи комунальної власності або об'єкти, які належать Автономній Республіці Крим, що надаються приватному партнеру з метою виконання умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, а також майно господарських товариств, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, що надається приватному партнеру з метою виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або створюються приватним партнером в процесі виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. За рішенням державного партнера об'єкт державно-приватного партнерства може складатися з майна, що перебуває на балансі кількох господарських товариств, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим;

плата за готовність (доступність) об'єкта державно-приватного партнерства – обумовлені договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, платежі на користь приватного партнера, що сплачуються після здачі об'єкта державно-приватного партнерства в експлуатацію та розмір яких залежить від досягнення приватним партнером показників результативності, зокрема якості, надійності, доступності послуг, що визначені договором;

показники результативності – кількісні та якісні показники, які повинні бути досягнуті в результаті реалізації проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства, з урахуванням його мети та завдань;

прямий договір – договір між державним партнером, приватним партнером та кредитором(ами), що, зокрема, визначає порядок та умови заміни приватного партнера, а також може передбачати зобов'язання сторін договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, пов'язаних зі зміною приватного партнера;

суспільно значимі послуги – послуги, спрямовані на забезпечення суспільних інтересів та потреб, що надаються необмеженому колу споживачів (користувачів послуг) та/або надання яких зазвичай має забезпечуватись державними органами, органами місцевого самоврядування або підприємствами, установами, організаціями що належать до сфери їх управління або господарськими товариствами 100 відсотків статутного капіталу яких належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим.

2. На стороні приватного партнера у договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, можуть виступати декілька осіб, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами. Відносини між приватними партнерами та порядок визначення приватного партнера для представництва інтересів інших приватних партнерів у відносинах з державним партнером визначаються умовами договору, укладеного між приватними партнерами, або умовами договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. Такі особи несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями, передбаченими договором, що укладається в рамках державно-приватного партнерства.

Крім переможця (переможців) конкурсу з визначення приватного партнера, приватним партнером може виступати юридична особа, створена для здійснення державно-приватного партнерства переможцем (переможцями) конкурсу з визначення приватного партнера, якщо це передбачено умовами відповідного конкурсу, при цьому протягом строку, встановленого договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, переможець (переможці) конкурсу повинен (повинні) прямо або опосередковано володіти більше ніж 50 відсотками статутного капіталу цієї юридичної особи. Протягом місяця після державної реєстрації

створеної юридичної особи до договору в рамках державно-приватного партнерства мають бути внесені відповідні зміни, у тому числі щодо субсидіарної відповідальності переможця (переможців) конкурсу за зобов'язаннями цієї юридичної особи.

Переможець (переможці) конкурсу несе (несуть) у повному обсязі відповідальність за виконання зобов'язань за договором державно-приватного партнерства.

За рішенням державного партнера державне підприємство, комунальне підприємство, підприємство Автономної Республіки Крим або господарське товариство, 51 відсоток статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, може брати участь у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, на стороні відповідного державного партнера. Державний партнер несе субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями такого підприємства або господарського товариства відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

На стороні державного партнера у договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, можуть виступати декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування. Права та обов'язки зазначених осіб щодо їх спільної участі у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, визначаються договором, укладеним між ними.

Такий договір повинен бути укладений до моменту оголошення конкурсу з визначення приватного партнера та має містити інформацію про обсяг, форму участі та зобов'язання, у тому числі фінансового або майнового характеру, цих суб'єктів у договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, а також щодо порядку розподілу між ними прав та повноважень щодо об'єкту державно-приватного партнерства.

Копія такого договору повинна бути додана до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

3. До ознак державно-приватного партнерства належать:

надання прав управління (користування, експлуатації) об'єктом партнерства або придбання, створення (будівництво, реконструкція, модернізація) об'єкта державно-приватного партнерства з подальшим управлінням (користуванням, експлуатацією), за умови прийняття та виконання приватним партнером інвестиційних зобов'язань відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства;

довготривалість відносин (від 3 до 50 років);

передача приватному партнеру частини ризиків у процесі здійснення державно-приватного партнерства;

внесення приватним партнером інвестицій в об'єкти партнерства із джерел, не заборонених законодавством.

Всі інвестиційні проекти, що відповідають ознакам державно-приватного партнерства, мають бути реалізовані лише із застосуванням вимог цього Закону.";

у статті 4:

абзаци другий, п'ятий та дванадцятий частини першої виключити;

частину другу після слів "в інших сферах діяльності," доповнити словами та знаком "які передбачають надання суспільно значимих послуг,";

у статті 5:

у абзаці першому частини першої слова "договори про" виключити;

у абзаці другому частини першої слово "концесію" замінити словами "концесійний договір";

абзаци третій та четвертий частини першої перед словами "управління майном" та "про спільну діяльність" доповнити словом "договір";

в частині третій слова та знак "ініціювання відповідної форми державно-приватного партнерства," виключити;

статтю 6 викласти в такій редакції:

"Стаття 6. Здійснення закупівель у рамках державно-приватного партнерства

Дія законодавства про публічні закупівлі не поширюється на випадки, якщо предметом закупівлі є:

товари, роботи і послуги, що закуповуються приватним партнером на виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства;

певний обсяг товарів, робіт та послуг, що виробляються (виконуються, надаються), приватним партнером, які закуповуються державним партнером в рамках наданої державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства;

послуги радників, оплата яких здійснюється міжнародними фінансовими організаціями, що надаються відповідно до Закону України "Про державно-приватне партнерство";

послуги міжнародних фінансових організацій, що надаються для підготовки до здійснення державно-приватного партнерства, відповідно до Закону України "Про державно-приватне партнерство".";

у статті 7:

в абзаці другому частини другої слова та знак ", у тому числі ділянки надр" виключити;

частини третю та четверту викласти в такій редакції:

"3. Передача приватному партнеру об'єкту державного-приватного партнерства, в тому числі його подальша реконструкція, поліпшення, переоснащення приватним партнером, не зумовлює перехід права власності на цей об'єкт до приватного партнера та не припиняє права державної чи комунальної власності на ці об'єкти. Такі об'єкти підлягають поверненню державному партнеру після припинення дії відповідного договору.

4. Нерухоме майно, створене (нове будівництво) приватним партнером на підставі та у відповідності до умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства є об'єктом державної чи комунальної власності, якщо інше не передбачено цим Законом.

Приватний партнер має право передавати майно, що входить до складу об'єкта державно-приватного партнерства, в оренду, якщо це передбачено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства. На об'єкт державно-приватного партнерства, протягом строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, не поширюється законодавство України про оренду державного та комунального майна, а також законодавство України, що регулює порядок списання такого майна. Умови передачі зазначених об'єктів в оренду та порядок його списання регулюються договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

Приватний партнер, за погодженням з державним партнером, має право передати всі або частину своїх речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства та/або право вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, третій особі на строк, що не перевищує строку такого договору, якщо інше не встановлено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

Право вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, за погодженням з державним партнером, може бути предметом застави, якщо інше не встановлено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

Приватний партнер є власником рухомого майна, придбаного ним за власні кошти, за виключенням рухомого майна, придбаного у відповідності до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, з метою заміщення (відновлення) рухомого майна, переданого приватному партнеру, на підставі договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або придбаного приватним партнером на виконання умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

Передача приватному партнеру об'єкта державно-приватного партнерства або створення приватним партнером об'єкта державно-приватного партнерства є підставою для здійснення реєстрації за приватним партнером речових прав володіння та користування на об'єкт державно-приватного партнерства в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі створення приватним партнером об'єкта державно-приватного партнерства, реєстрації речових прав приватного партнера передуює реєстрація права власності держави або територіальної громади.

Об'єкти державно-приватного партнерства відображаються на балансі приватного партнера та відокремлюються від його майна. По відношенню до такого майна приватним партнером ведеться відокремлений облік.

Договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, може бути передбачено виникнення спільної часткової власності державного та приватного партнера на створювані чи придбані об'єкти державно-приватного партнерства. Порядок визначення часток у праві власності створюваних чи придбаних об'єктів, що перебувають у спільній частковій власності державного та приватного партнера, умови і порядок відчуження частки у праві спільної часткової власності визначаються положеннями договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.";

у статті 8:

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

"1. У разі якщо для здійснення державно-приватного партнерства необхідним є отримання приватним партнером речових прав на земельну ділянку та/або права на забудову відповідних земельних ділянок, то передача речових прав на відповідні земельні ділянки, на строк дії договору укладеного в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється із урахуванням, встановленим Земельним кодексом України, а передача права забудови здійснюється із урахуванням норм, встановлених Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності".";

абзаци другий та четвертий частини першої та частину другу виключити;

статтю 10 викласти в такій редакції:

"Стаття 10. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства

1. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства готуються центральними або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування чи органами Автономної Республіки Крим, суб'єктами господарювання державного сектору економіки або особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними

партнерами, і подаються до органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства.

Пропозиція про здійснення державно-приватного партнерства складається з концептуальної записки здійснення державно-приватного партнерства та техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства, зміст яких визначається Порядком проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства органами державної влади.

У разі якщо ініціаторами підготовки пропозиції є центральні або місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, органи Автономної Республіки Крим або суб'єкти господарювання державного сектору економіки пропозиція готується двома етапами.

На першому етапі здійснюється підготовка концептуальної записки, проведення її детального аналізу за результатами якого приймається рішення щодо доцільності або недоцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування.

На другому етапі - підготовка техніко-економічного обґрунтування.

У розгляді пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, поданої особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, повинно бути відмовлено у випадку коли:

центральними або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування або органами Автономної Республіки Крим розпочато підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, яка повністю або частково співпадає з поданою на розгляд пропозицією, а саме, прийнято рішення про доцільність підготовки техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства. Зазначена підстава для відмови не може бути використана у випадку, якщо минуло більше одного року з дати прийняття рішення про доцільність підготовки техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства;

орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, вже проводить аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо пропозиції, яка повністю або частково співпадає з поданою на розгляд пропозицією.

2. Для підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства центральний або місцевий орган виконавчої влади, органи місцевого самоврядування або органи Автономної Республіки Крим, суб'єкти господарювання державного сектору економіки або орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, для проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства можуть залучати міжнародні фінансові організації та/або радників.

Оплата послуг радників може здійснюватися за рахунок коштів державного та/або місцевого бюджетів, коштів підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління державного партнера, коштів міжнародних фінансових організацій або інших джерел, не заборонених законодавством.

3. До дати подання пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства особа (особи), яка відповідно до цього Закону може бути приватним партнером, може вступити в переговори із державним партнером, і обмінюватися з ним інформацією необхідною для підготовки такої пропозиції. У разі обміну інформацією, що визначена однією із сторін як конфіденційна, підписання між сторонами договору про нерозголошення конфіденційної інформації є обов'язковим.";

у статті 11:

у абзаці другому пункту 1 частини першої після слова "показників" доповнити словами та знаками "(фінансової моделі)"

доповнити частиною 3¹ такого змісту:

"3¹. У разі ініціювання здійснення державно-приватного партнерства особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, може запитувати у таких осіб додаткову інформацію та документи, а також уточнювати інформацію щодо змісту пропозиції.";

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. За результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства складається один з наступних висновків:

про доцільності прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства;

про недоцільності прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства;

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства може містити застереження органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, щодо сфер, які не належать до його компетенції, але повинні бути враховані під час здійснення державно-приватного партнерства, а також рекомендації щодо заходів, які мають бути здійснені до моменту оголошення конкурсу визначення приватного партнера або початку прямих переговорів.

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної власності підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного

партнерства, та іншими визначеними в Порядку проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства органами державної влади. Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності та майна, що належить Автономній Республіці Крим, підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, якщо відповідно до такого висновку передбачається надання державної підтримки шляхом фінансування за рахунок коштів державного бюджету.

У разі наявності у висновку застережень органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, щодо сфер, які не належать до його компетенції, але повинні бути враховані під час здійснення державно-приватного партнерства, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, здійснює заходи для отримання роз'яснень з цих питань у державних органах, органів місцевого самоврядування, комунальних підприємств, державних установ, організацій, суб'єкта господарювання державного сектору економіки або у організаторів наукової та науково-технічної експертизи відповідно до Закону України "Про наукову і науково-технічну експертизу".

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, а у разі його непогодження також і повідомлення про відмову у погодженні висновку з обґрунтуванням причин відмови, підлягає оприлюдненню:

на офіційному веб-сайті органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства - протягом 5 робочих днів, після схвалення рішення про здійснення державно-приватного партнерства, або про недоцільність здійснення державно-приватного партнерства у встановленому законодавством порядку;

та на офіційному сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства - протягом 5 робочих днів після отримання погодження або відмови у погодженні висновку центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства.";

доповнити статтю 13 частинами другою та третьою такого змісту:

"2. Рішення про здійснення державно-приватного партнерства має передбачати необхідні заходи щодо підготовки до проведення конкурсу, у тому числі:

1) щодо утворення конкурсної комісії;

2) щодо підготовки об'єкта до передачі приватному партнеру за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, зокрема оформлення земельних ділянок, необхідних для здійснення державно-приватного партнерства, проведення інвентаризації та, у разі необхідності, незалежної оцінки майна, що є об'єктом державно-приватного партнерства;

3) щодо організації інформаційного супроводження проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства, зокрема з вивчення зацікавленості серед потенційних інвесторів, громадського обговорення;

4) щодо залучення радників (в разі необхідності);

5) інші заходи за рішенням державного партнера.

Вимоги, передбачені цією частиною, не застосовуються у випадках, які визначені частиною четвертою цієї статті.

3. У випадку, якщо висновком за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства передбачено визначення приватного партнера шляхом проведення прямих переговорів у випадках, передбачених цим Законом, рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства має передбачати необхідні заходи підготовки до проведення таких переговорів та інші заходи, передбачені пунктами 2 – 5 частини другої цієї статті.";

статтю 14 викласти в такій редакції:

"Стаття 14. Визначення приватного партнера

1. Визначення приватного партнера для укладення договору (договорів) у рамках державно-приватного партнерства здійснюється на конкурсних засадах, або у випадках, визначених цим Законом, за результатами прямих переговорів.

У разі якщо після оголошення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства на участь у зазначеному конкурсі подав заявку лише один претендент, відповідний договір може бути укладений уповноваженим органом з цим претендентом шляхом погодження з ним істотних умов договору, якщо інше не визначено законами, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення та виконання договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону.

У разі якщо конкурс проводиться відповідно до пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, що подана особою (особами), які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства може бути визнаним переможцем конкурсу, якщо його конкурсна пропозиція буде визнана найкращою або якщо він погодиться

укласти договір в рамках державно-приватного партнерства на умовах кращої конкурсної пропозиції.

Зобов'язання щодо відшкодування витрат на підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, що підготовлені центральними або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування чи органами Автономної Республіки Крим, суб'єктами господарювання державного сектору економіки та які є обґрунтованими, справедливими і належним чином документально підтверджені, а також витрат на розроблення (виготовлення) землепорядної документації та проведення її експертизи відповідно до підтвердних документів, можуть включатися до умов конкурсу.

У разі якщо переможцем конкурсу буде визнано іншу особу, ніж ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, переможець конкурсу має компенсувати ініціатору пропозиції обґрунтовані, справедливі і належним чином задокументовані витрати, що виникли внаслідок підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства.

2. Порядок проведення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної, комунальної власності або які належать Автономній Республіці Крим, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

У разі якщо законами України, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону, чи відповідно до таких законів встановлено інший порядок проведення конкурсу, застосовується порядок проведення конкурсу, встановлений такими законами чи відповідно до таких законів.";

доповнити статтею 14¹ такого змісту:

"Стаття 14¹. Укладення договору на умовах державно-приватного партнерства без проведення конкурсних процедур

1. За рішенням Кабінету Міністрів України, як виняток, без проведення конкурсної процедури договір у формі державно-приватного партнерства укладається шляхом проведення прямих переговорів виключно у випадках:

необхідності забезпечення національної безпеки та оборони;

можливості виконання робіт (надання послуг) однією особою (у випадках ноу-хау, авторських прав тощо).";

статтю 17 викласти в такій редакції:

"Стаття 17. Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства з переможцем конкурсу або за результатами проведення прямих переговорів

1. Орган, що прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства, зобов'язаний не пізніше місяця після підписання протоколу про результати конкурсу (сільські, селищні, міські, районні та обласні ради - на найближчому пленарному засіданні) розглянути результати проведення конкурсу та затвердити відповідний протокол (про визначення переможця конкурсу, про відхилення всіх конкурсних пропозицій без визначення переможця чи про оголошення конкурсу таким, що не відбувся) або відмовити у затвердженні результатів конкурсу з обґрунтуванням причини такої відмови.

Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства здійснюється органом, який відповідно до статті 13 цього Закону прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства з переможцем конкурсу на умовах, встановлених конкурсом з визначення приватного партнера або з приватним партнером, визначеним за результатами проведення прямих переговорів.

Для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, можуть укладатися інші цивільно-правові договори, включаючи договір про фінансування, прямий договір.

2. У разі якщо переможцем конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства визначено декілька осіб на стороні приватного партнера, договір, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, підписується такими особами або особою, уповноваженою ними на підписання цього договору.

3. Державний партнер в установленому Кабінетом Міністрів України порядку повідомляє про укладення договору в рамках державно-приватного партнерства центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, уповноважений на ведення обліку договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства.

4. Договір, укладений в рамках державно-приватного партнерства, може бути змінений або розірваний за згодою сторін або на вимогу однієї зі сторін на підставі рішення суду або арбітражу у випадку істотного порушення іншою стороною зобов'язань, визначених таким договором, або у разі істотної зміни обставин, якими сторони керувалися у процесі укладання такого договору, та у інших випадках, передбачених таким договором.

6. Правові наслідки зміни або розірвання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, визначаються законом та цим договором.

7. У разі невиконання приватним партнером своїх зобов'язань за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, кредитор, у випадках, визначених прямим договором, має право

звернутися до державного партнера з пропозицією про заміну приватного партнера за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства. Заміна приватного партнера здійснюється на конкурсних засадах або шляхом проведення прямих переговорів відповідно до порядку заміни приватного партнера за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

Договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, та прямим договором може бути передбачено, що державний партнер або кредитор тимчасово до визначення нового приватного партнера виконують зобов'язання приватного партнера за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

8. У разі якщо договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, передбачено право заміни приватного партнера за ініціативою державного партнера у разі істотного порушення приватним партнером умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, що спричинене невиконанням ним зобов'язань, передбачених таким договором, прямим договором (у разі наявності), має бути передбачено порядок участі кредитора у заміні приватного партнера.";

у статті 18:

абзац другий частини першої після слів "державних гарантій," доповнити словами "місцевих гарантій та";

в абзаці четвертому частини першої слова "до експлуатації (використання) тощо" виключити;

частину першу після абзацу шостого доповнити абзацом сьомим такого змісту:

"шляхом будівництва (реконструкції, модернізації) об'єктів суміжної інфраструктури, необхідної для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, підприємствами, установами, організаціями, що належать до сфери управління державного партнера,";

у зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим відповідно;

частину третю виключити;

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. Державна підтримка, передбачена цією статтею, надається без застосування положень законів України "Про інвестиційну діяльність" та "Про державну допомогу суб'єктам господарювання".";

доповнити статтями 20¹ та 20² такого змісту:

"Стаття 20¹. Банківські рахунки

1. Для цілей здійснення державно-приватного партнерства приватний партнер – сторона договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, має право відкривати в банках України, в установленому

законодавством України порядку, банківські рахунки в національній та/або іноземній валюті, що використовуватимуться виключно для обслуговування діяльності, пов'язаної з договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

2. Стягнення коштів із банківських рахунків, відкритих приватним партнером за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, на території України для цілей виконання цього договору, не може бути здійснено в безспірному порядку.

Стаття 20². Валютне регулювання

1. Грошові кошти, отримані приватним партнером за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, можуть вільно (без будь-яких обмежень) конвертуватися в українську або іноземну конвертовану валюту та переказуватися за межі України, у тому числі, згідно з умовами, викладеними у такому договорі.

2. У разі якщо відповідно до законодавства України встановлено обов'язковий продаж на валютному ринку України надходжень в іноземній валюті, ця вимога не поширюється на надходження в іноземній валюті, одержані приватними партнерами, що є сторонами договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, від надання суспільно значимих послуг в рамках цього договору, а також від здійснення іншої діяльності, передбаченої договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

3. На операції приватного партнера, що здійснюються для потреб договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі пов'язані з придбанням обладнання, матеріалів, устаткування та інших товарів, робіт і послуг, необхідних для створення/модернізації об'єкта державно-приватного партнерства або здійснення іншої діяльності, передбаченої договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, не поширюються передбачені законодавством України обмеження щодо:

1) розрахунків за експортно-імпортними операціями, у тому числі щодо строків, передбачених Законом України "Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті";

2) отримання та повернення кредитів, позик в іноземній валюті від резидентів і нерезидентів, у тому числі вимоги стосовно реєстрації відповідних договорів та стосовно максимальних розмірів процентних ставок за ними;

3) переказу коштів у іноземній валюті на користь нерезидентів щодо оплати робіт, послуг, прав інтелектуальної власності за договорами, у тому числі вимоги щодо проведення цінової експертизи для засвідчення відповідності цін кон'юнктурі ринку та документального підтвердження

фактичного надання послуг, виконання робіт чи передання прав інтелектуальної власності;

4) купівлі, продажу іноземної валюти для здійснення розрахунків із нерезидентами та повернення кредитів, позик в іноземній валюті;

5) розміщення валютних цінностей на рахунках і у вкладах за межами України, у тому числі вимоги щодо одержання індивідуальної ліцензії Національного банку України.";

статтю 21 викласти в такій редакції:

"Стаття 21. Контроль та моніторинг виконання договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства та проведення завершальної оцінки

1. Контроль за виконанням договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, здійснюють державний партнер, інші державні органи та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи відповідно до їхніх повноважень у порядку, встановленому законом та/або договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

2. Приватні партнери надають відповідним державним партнерам інформацію про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у порядку, передбаченому договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

3. Моніторинг виконанням договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, шляхом отримання кожних шість місяців звітів від державних партнерів про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, які надаються у порядку та згідно з формою, затвердженою органом з державно-приватного партнерства.

4. По завершенню дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється оцінка результатів здійснення державно-приватного партнерства, щодо об'єктів:

державної власності - органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України, який не був залученим до підготовки та/або реалізації відповідного договору;

комунальної власності - органом, уповноваженим органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до Закону України "Про місцеве самоврядування";

що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим.

5. Державний та приватний партнери повинні надати центральному органу виконавчої влади, уповноваженому Кабінетом Міністрів України на проведення завершальної оцінки здійснення державно-приватного партнерства, всю необхідну інформацію для її проведення.

6. За результатами проведеної завершальної оцінки здійснення державно-приватного партнерства готується звіт, який надсилається для аналізу центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства.

7. Метою оцінки за результатами здійснення державно-приватного партнерства є оцінка результатів виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, та прорахунків, допущених в рамках підготовки та виконання відповідного договору, а також надання пропозицій /рекомендацій щодо внесення змін та/або доповнень до чинного законодавства (в разі необхідності).";

абзац одинадцятий частини першої статті 22 після слова "партнерства" доповнити словами та знаком ", відповідно до порядку, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства";

28) у Законі України "Про оренду землі" (Відомості Верховної Ради України, 1998, № 46-47, ст. 280):

статтю 7 доповнити частиною четвертою такого змісту:

"В разі укладення договору в рамках державно-приватного партнерства в тому числі концесійного договору, до приватного партнера (концесіонера) переходить право оренди на земельну ділянку, відведену для цілей будівництва об'єкта державно-приватного партнерства, у тому числі об'єктів концесії, якщо умовами договору та/або нормами закону не передбачене інше.";

у статті 8:

частину першу статті 8¹ після слова "другою" доповнити словами "та третьою";

частину другу доповнити частиною третьою такого змісту:

"Право на оренду земельної ділянки державної або комунальної власності, наданої для здійснення проекту на умовах державно-приватного партнерства, зокрема, на умовах концесії, може бути обтяжене приватним партнером –орендарем одночасно із укладення договору застави права вимоги за договором, укладеним між державним та приватним партнерами. В результаті заміни приватного партнера, концесіонера за договором укладеним у рамках державно-приватного партнерства, концесійного договору, до нового приватного партнера, концесіонера переходить право на оренду земельної ділянки державної або комунальної

власності, що надавалася з метою здійснення державно-приватного партнерства в тому числі концесії.";

у зв'язку з цим частини третю-шосту вважати частинами четвертою-сьомою відповідно;

у частині першій статті 31:

абзац дев'ятий викласти в такій редакції:

"припинення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, в тому числі концесійного договору (щодо договорів оренди землі, укладених у рамках такого партнерства/концесії);"

доповнити абзацами десятим та одинадцятим такого змісту:

"переходу права на оренду земельної ділянки до приватного партнера, концесіонера у випадках передбачених цим Законом;

прийняття рішення про використання земельної ділянки для розміщення об'єктів державно-приватного партнерства або концесії, визначених частиною першою статті 7 Закону України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності".";

у статті 32¹:

частину шосту викласти в такій редакції:

"У разі недосягнення сторонами договору згоди щодо розірвання договору оренди землі спір вирішується в судовому порядку, крім випадків розірвання договору оренди у зв'язку з здійсненням державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.";

після частини шостої доповнити частинами сьомою та восьмою такого змісту:

"У випадку розірвання договору оренди у зв'язку з здійсненням державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, орендарю і третім особам компенсуються всі збитки, спричинені таким розірванням.

У разі незгоди орендаря з розміром відшкодування збитків спричинених таким розірванням, договір оренди підлягає розірванню в односторонньому порядку, а питання розміру збитків спричинених таким розірванням вирішується в судовому порядку.";

у зв'язку з цим, частину сьому вважати частиною дев'ятою відповідно;

29) у Законі України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у

приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності" (Відомості Верховної Ради України, 2010, №1, ст. 2):

частину п'яту статті 1 після слів "за рішенням суду" доповнити словами та знаком ", крім випадків передбачених цим Законом"

частину п'яту статті 3 доповнити новим абзацом такого змісту:

"У разі якщо відчужується частина земельної ділянки для будівництва, капітального ремонту, реконструкції та обслуговування доріг, мостів, естакад та об'єктів, необхідних для їх експлуатації, можливість раціонального використання решти її площі за цільовим призначенням визначається власником і за вимогою власника відчуженню підлягає вся земельна ділянка.";

у статті 4:

частину шосту після слів "земельної ділянки, якщо інше не" доповнити словами "передбачено цим Законом або";

частину сьому після слів "передбачених житловим законодавством, якщо інше не" доповнити словами "передбачено цим Законом або";

частину першу статті 6 після слів "інших об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб" доповнити словами та знаком ", а також коштів приватних партнерів, концесіонерів з якими укладено договір у рамках державно-приватного партнерства, в тому числі концесійний договір.";

частину першу статті 7 доповнити абзацом десятим такого змісту:

"будівництва та експлуатації об'єктів державно-приватного партнерства, об'єктів концесії.";

частину першу статті 15 доповнити абзацом сьомим та новим абзацом такого змісту:

"будівництва та експлуатації об'єктів державно-приватного партнерства, об'єктів концесії.

У разі недосягнення згоди щодо умов договору купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) протягом шести місяців з дня прийняття рішення про викуп земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно для будівництва автомобільних доріг загального користування державного значення на умовах концесії, мостів, естакад та об'єктів, необхідних для їх експлуатації.";

частину третю після слова "суду" доповнити словами ", крім випадків передбачених цим Законом.";

доповнити статтю 16¹ такого змісту:

" Стаття 16¹. Особливості примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності для цілей будівництва та експлуатації об'єктів державно-приватного партнерства, об'єктів концесії.

1. Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, у разі недосягнення згоди з власником земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо їх викупу для суспільних потреб відповідно до розділу II цього Закону, в одноособовому порядку приймає рішення про примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для цілей будівництва та експлуатації об'єктів державно-приватного партнерства, об'єктів концесії.

2. У такому випадку, примусовому відчуженню земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені передують повне відшкодування вартості земельної ділянки та інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, що не може бути нижчим за ринкову вартість відповідної земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, визначеної шляхом проведення експертної грошової оцінки.

3. У разі незгоди власника земельної ділянки та інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені з розміром відшкодування визначеному відповідно до положень частини другої цієї статті, питання розміру відшкодування вирішується в судовому порядку.

4. Попереднє повне відшкодування вартості земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, у грошовій формі здійснюється шляхом внесення органом виконавчої влади чи

органом місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, коштів на депозит нотаріальної контори в порядку, встановленому законом, за місцем розташування земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, або перерахування коштів на зазначений власником цих об'єктів банківський рахунок.

5. Право власності на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, що відчужуються для цілей будівництва та експлуатації об'єктів державно-приватного партнерства, об'єктів концесії, переходить до держави чи територіальної громади після перерахування попередньому власнику сум відшкодування встановлених відповідно до частини другої цієї статті, що підтверджується відповідними розрахунковими документами або документом про внесення коштів на депозит нотаріуса.

6. Державна реєстрація права власності держави чи територіальної громади на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на

ній розміщені, що відчужуються для цілей будівництва та експлуатації об'єктів державно-приватного партнерства, об'єктів концесії, здійснюється після перерахування попередньому власнику сум відшкодування встановлених відповідно до частини другої цієї статті, що підтверджується відповідними розрахунковими документами або документом про внесення коштів на депозит нотаріуса.

7. У разі викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, або їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності для цілей будівництва та експлуатації об'єктів державно-приватного партнерства, об'єктів концесії припиняється дія обмежень (обтяжень) прав на такі об'єкти, що унеможливають їх використання для таких потреб. Особи, на користь яких були встановлені обмеження (обтяження) прав на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, мають право вимагати відшкодування збитків або встановлення обмежень (обтяжень) прав для користувача відчуженого об'єкта у встановленому законом порядку.

З моменту переходу до держави або територіальної громади права власності на земельну ділянку, відчужену для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, право оренди, емфітевзису, суперфіцію щодо неї припиняється.

8. Використання та розпорядження земельною ділянкою, іншими об'єктами нерухомого майна, що на ній розміщені, викупленими для суспільних потреб з метою будівництва та експлуатації об'єктів державно-приватного партнерства, об'єктів або примусово відчуженими з мотивів суспільної необхідності з метою будівництва та експлуатації об'єктів державно-приватного партнерства, об'єктів, здійснюються в порядку, встановленому законом, для забезпечення суспільних потреб, що стали підставою для викупу таких об'єктів.";

30) у статті 15 Закону України "Про ліцензування видів господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2015, № 23, ст.158):

частину четверту викласти у такій редакції:

"4. Якщо ліцензіат припиняється в результаті злиття, приєднання чи перетворення або все чи частина його майна передається приватному партнеру, концесіонеру і його правонаступник або приватний партнер, концесіонер має намір провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію, такий правонаступник або приватний партнер, концесіонер має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з одержанням нової ліцензії на його здійснення, провадити у строк, що не перевищує трьох місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії. Після закінчення цього строку правонаступник або приватний партнер, концесіонер зобов'язаний отримати нову ліцензію, а раніше видана ліцензія підлягає анулюванню.";

частину шосту після слова "Правонаступник" доповнити словами "або приватний партнер, концесіонер".

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, окрім частини восьмої статті 7 Закону України "Про концесію", яка набуває чинності з 1 січня 2020 року.

2. Установити, що:

процедура визначення концесіонера, передбачена розділом III Закону України "Про концесію", застосовується до проектів, підготовка яких була розпочата до набрання чинності цим Законом, за умови, що рішення щодо доцільності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії було прийнято відповідно до Закону України "Про державно-приватне партнерство";

концесійні конкурси, що були розпочаті до набрання чинності цим Законом, завершуються з використанням процедури, за якою вони розпочаті.

3. Визнати таким, що втратив чинність Закон України "Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг" (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 3, ст. 21).

4. Кабінету Міністрів України у шестимісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

розробити та привести у відповідність із цим Законом власні нормативно-правові акти;

забезпечити розроблення та прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

створити юридичну особу у організаційно-правовій формі, визначеній відповідно до законів України, яка діятиме на принципах повної господарської самостійності та самоокупності, для надання допомоги державним партнерам у ефективній підготовці проектів державно-приватного партнерства.

5. Законодавчі та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

6. Договори концесії, укладені до набрання чинності цим Законом, є чинними до моменту закінчення строку їх дії відповідно до умов зазначених договорів.

7. Фонду державного майна України у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом забезпечити передачу реєстру концесійних договорів Міністерству економічного розвитку і торгівлі України.

**Голова
Верховної Ради України**

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and strokes, located on the right side of the page.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо створення умов для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести до Бюджетного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 50—51, ст. 572) такі зміни:

1. У частині першій статті 2:

доповнити пунктом 15² такого змісту:

"15²) гарантійне зобов'язання в рамках здійснення державно-приватного партнерства - зобов'язання гаранта повністю або частково виконати фінансові зобов'язання державного партнера перед приватним партнером або кредитором за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі за концесійним договором, у разі невиконання державним партнером його зобов'язань за таким договором;"

пункт 16 після слів "забезпечено місцевими гарантіями" доповнити словами "та загальна сума фінансових зобов'язань державних партнерів щодо здійснення виплат приватним партнерам або кредитором за договорами, укладеними в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійними договорами, на звітну дату, виконання яких забезпечено місцевими гарантіями;"

пункт 17 після слів "кредитів (позик)" доповнити словами "та загальна сума фінансових зобов'язань державних партнерів щодо здійснення виплат приватним партнерам або кредиторам за договорами, укладеними в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійними договорами, на звітну дату";

доповнити пунктом 21² такого змісту:

"21²) довгострокове зобов'язання в рамках здійснення державно-приватного партнерства - зобов'язання державного партнера за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства згідно із Законом України "Про державно-приватне партнерство" або Законом України "Про концесії", виплатити приватному партнеру плату за готовність (доступність) об'єкта державно-приватного партнерства та/або придбати певний обсяг товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) приватним партнером за таким договором протягом майбутніх та/або

поточного бюджетних періодів з дотриманням умов, передбачених таким договором;"

пункт 47 після слова "енергосервісом" доповнити словами ", довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства".

2. У абзаці дванадцятому частини четвертої статті 13 після слів "фізичних або юридичних осіб" доповнити словами ", заходів щодо організації та проведення конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу".

3. У статті 17:

доповнити частинами 1¹ та 2¹ такого змісту:

"1¹. Державні гарантії в рамках здійснення державно-приватного партнерства для забезпечення повного або часткового виконання фінансових зобов'язань державного партнера перед приватним партнером або кредитором за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі за концесійним договором, можуть надаватися виключно за рішенням Кабінету Міністрів України про надання державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства, яке має бути прийнято до набуття чинності договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором. За дорученням Кабінету Міністрів України відповідні правочини щодо його рішень вчиняє Міністр фінансів України."

"2¹. Місцеві гарантії в рамках здійснення державно-приватного партнерства для забезпечення повного або часткового виконання фінансових зобов'язань державного партнера перед приватним партнером або кредитором за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі за концесійним договором, можуть надаватися виключно у випадку прийняття у встановленому законом порядку рішення про здійснення державно-приватного партнерства за рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної міської ради, яке має бути прийнято до набуття чинності договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором.";

абзац перший частини третьої після слів "(місцеві) гарантії" доповнити словами і знаками", крім державних (місцевих) гарантій в рамках здійснення державно-приватного партнерства,";

абзац другий частини третьої після слів "кредиту (позики)" доповнити словами "(у разі гарантування виконання зобов'язань за кредитним договором)";

абзац третій частини третьої після слів "(місцевої) гарантії" доповнити словами ", крім державних (місцевих) гарантій в рамках здійснення державно-приватного партнерства,";

частину четверту після слів "фінансових організацій" доповнити словами "та зобов'язаннями державного партнера за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства)";

частину п'яту після слів "(місцевих) гарантій," доповнити словами "крім державних (місцевих) гарантій в рамках здійснення державно-приватного партнерства,";

абзац перший частини восьмої доповнити реченням такого змісту:

"Зазначена норма не застосовується при наданні державних (місцевих) гарантій в рамках здійснення державно-приватного партнерства.";

4. У частині п'ятій статті 21 слова "(проекті рішення про місцевий бюджет) для" замінити словами "(проекті рішення про місцевий бюджет) для надання державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства відповідно до договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, та".

5. У статті 22:

пункт 1 частини п'ятої після слів "інвестиційних проектів" доповнити словами "та заходи, пов'язані з виконанням ним зобов'язань за договорами, укладеними в рамках державно-приватного партнерства";

пункт 5 частини п'ятої після слова "Кодексу" доповнити словами ", у тому числі для надання державної підтримки, передбаченої договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства";

абзац другий частини шостої після слова "коштів" доповнити словами ", крім випадку, коли одержувачем бюджетних коштів є приватний партнер за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства,";

доповнити частиною восьмою такого змісту:

"8. Розпорядники бюджетних коштів, які є державними партнерами відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, мають право брати довгострокові зобов'язання у рамках державно-приватного партнерства на підставі договору, істотні умови якого затверджуються Міністерством фінансів України (щодо об'єктів державної власності), Верховною Радою Автономної Республіки Крим, відповідною місцевою радою (щодо об'єктів комунальної власності). У разі внесення змін до договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, які передбачають довгострокові зобов'язання, що призводять до зміни затверджених істотних умов, такі істотні умови підлягають повторному затвердженню."

6. Статтю 23 доповнити частиною 14¹ такого змісту:

"14¹. Обсяг видатків на державну підтримку здійснення державно-приватного партнерства відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, шляхом фінансування за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів та інших джерел згідно із загальнодержавними та місцевими програмами, виплати приватному партнеру інших платежів, передбачених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, зокрема плати за готовність (доступність) об'єкта державно-приватного партнерства, придбання державним партнером

певного обсягу товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) приватним партнером за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства; на відповідний бюджетний період встановлюється законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет) у межах бюджетних призначень відповідного головного розпорядника бюджетних коштів у сумі, визначеній згідно з умовами договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства."

7. У пункті 1 частини другої статті 24² слово та цифри "та б²" замінити словом та цифрами ", б² та б³".

8. У статті 29:

пункт 52 частини другої викласти у такій редакції:

"52) концесійні платежі щодо об'єктів державної власності у розмірі, передбаченому концесійним договором (крім концесійних платежів за передачу автомобільних доріг загального користування державного значення у концесію);";

пункт б² частини третьої викласти у такій редакції:

"б²) плата за проїзд платними автомобільними дорогами загального користування державного значення (крім випадків спрямування плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування державного значення, побудованими на умовах концесії, концесіонеру відповідно до умов концесійного договору);";

частину третю доповнити пунктом б³ такого змісту:

"б³) концесійні платежі за передачу автомобільних доріг загального користування державного значення у концесію;"

9. У частині другої статті 35 після слова "енергосервісом" доповнити словами ", та обсягів довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства".

10. Частину першу статті 38 доповнити пунктом б² такого змісту:

"б²) переліки та обсяги довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства за бюджетними програмами до повного завершення розрахунків;"

11. У статті 48:

абзац перший частини першої після слів "Казначейства України;" доповнити словами "довгострокових зобов'язань за договорами, укладеними в рамках державно-приватного партнерства, узятих на облік органами Казначейства України;"

частину першу доповнити новим абзацом такого змісту:

"Довгострокове зобов'язання у рамках державно-приватного партнерства на підставі затвердженого державним партнером звіту про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства,

за звітний період набуває статусу бюджетного зобов'язання у сумі, визначеній згідно з умовами договору."

12. Частина другу статті 71 доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

"6¹) платежі, пов'язані з виконанням довгострокових зобов'язань Автономної Республіки Крим чи територіальної громади міста за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства;"

13. Частина першу статті 76 доповнити пунктом 5² такого змісту:

"5²) переліки та обсяги довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства до повного завершення розрахунків, передбачених відповідними договорами;"

14. Частина першу статті 91 доповнити пунктом 14¹ такого змісту:

"14¹) видатки на здійснення довгострокових зобов'язань в рамках державно-приватного партнерства;"

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

розробити та привести у відповідність із цим Законом власні нормативно-правові акти;

забезпечити розроблення та прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Голова

Верховної Ради України

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо створення умов для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13 - 17, ст. 112) такі зміни:

1. Пункт 14.1 статті 14 після підпункту 14.1.271 доповнити новими підпунктами такого змісту:

"14.1.272. "концесіонер", "концесійний договір" - у значенні, визначеному Законом України "Про концесії". Для цілей цього Кодексу: до концесіонера прирівнюються приватні партнери у значенні, визначеному Законом України "Про державно-приватне партнерство"; до концесійного договору прирівнюються договори, укладені у рамках державного-приватного партнерства.

14.1.273. "державно-приватне партнерство", "приватний партнер", "договір, укладений у рамках державного-приватного партнерства" - у значенні, визначеному Законом України "Про державно-приватне партнерство".

2. У підпункті 48.5.3 пункту 48.5 статті 48 після слів "згідно із договором про спільну діяльність" доповнити словами "концесійним договором".

3. У пункті 64.6 статті 64:

у абзаці першому після слів "(крім договорів щодо операцій, визначених у другому реченні абзацу другого підпункту 5 пункту 180.1 статті 180 цього Кодексу)" доповнити словами "концесійні договори";

у абзаці четвертому після слів "управителя майна" доповнити словом "концесіонера".

4. Пункт 67.4 статті 67 після слів "договори управління майном" доповнити словами "концесійні договори".

5. У статті 98:

у назві статті, пунктах 98.2 та 98.9 слова "цілісний майновий комплекс" у відповідних відмінках замінити на слово "майно" у відповідних відмінках;

у підпункті 98.2.4 пункту 98.2 після слів "у разі передачі в оренду чи концесію" слова "цілісного майнового комплексу" замінити на слова "всього майна", далі в тексті всі слова "цілісного майнового комплексу" замінити на слово "майна";

пункт 98.3 викласти в такій редакції:

"98.3. Реорганізація платника податків шляхом виділення з його складу іншого платника податків або внесення частини майна платника податків до статутного фонду іншого платника податків або передача частини майна державного або комунального підприємства в концесію без ліквідації платника податків, який реорганізується/майно якого передається в концесію, не тягне за собою розподілу грошових зобов'язань чи податкового боргу між таким платником податків та особами, утвореними у процесі його реорганізації/концесіонером, чи встановлення їх солідарної відповідальності за порушення податкового законодавства, крім випадків, коли за висновками контролюючого органу така реорганізація/передача майна в концесію може призвести до неналежного погашення грошових зобов'язань чи податкового боргу платником податків, який реорганізується/майно якого передається в концесію. Рішення про застосування солідарної або розподільної відповідальності за порушення податкового законодавства може бути прийняте контролюючим органом у разі, коли майно платника податків, що реорганізується/майно якого передається в концесію, перебуває у податковій заставі на момент прийняття рішення про таку реорганізацію/концесію."

6. Пункт 180.1 статті 180 доповнити підпунктом 9 такого змісту:

"9) концесіонер, який веде окремий податковий облік, пов'язаний з виконанням концесійного договору."

7. У підпункті "з" пункту 184.1 та абзаці п'ятому пункту 184.2 статті 184 після слів "управління майном" доповнити словами "концесійного договору".

8. Підпункт 196.1.5 пункту 196.1 статті 196 після другого абзацу доповнити абзацом такого змісту:

"відступлення права вимоги на користь концесіонера за договорами юридичної особи балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії;"

У зв'язку з цим, абзац третій вважати відповідно абзацом четвертим.

9. Доповнити розділом XV такого змісту:

"Розділ XV. Особливості оподаткування платників податків в умовах дії концесійного договору

Стаття 301. Порядок оподаткування концесіонера під час виконання концесійного договору

301.1. Протягом строку дії концесійного договору і в межах діяльності, пов'язаної з виконанням концесійного договору, оподаткування концесіонера здійснюється з урахуванням наступних особливостей.

Податкові зобов'язання не виникають у разі:

передачі та отримання концесіонером об'єкту концесії у концесію на виконання концесійного договору;

отримання концесіонером державної підтримки у формі, розмірі та порядку, визначеному Законом України "Про державно-приватне партнерство", "Про концесії" та концесійним договором;

отримання сум коштів, боргових вимог, вартість матеріальних та нематеріальних активів, отриманих від юридичної особи в порядку повного або часткового правонаступництва концесіонера за правами та обов'язками такої юридичної особи;

оплати концесіонером концесійних платежів в порядку, визначеному Законом України "Про концесії" та концесійним договором;

компенсації концесіонеру документально підтверджених витрат, пов'язаних із виконанням концесійного договору, та інвестицій, у разі виникнення форс-мажору та/або дострокового припинення концесійного договору у випадках, встановлених Законом України "Про концесії" та концесійним договором;

передачі у державну/комунальну власність майна, придбаного або створеного концесіонером на виконання концесійного договору і вартість якого відшкодована за рахунок державної підтримки та/або плати за доступність, а також користування, управління концесіонером таким майном та його наступне повернення у державну/комунальну власність відповідно до Закону України "Про концесії" та концесійного договору;

безоплатного користування майном, що складає об'єкт концесії, концесіонером та/або повернення такого майна концесіонером концесіодавцю;

надання концесіонером суспільно значимих послуг у відповідності до Закону України "Про концесії" та концесійного договору;

перерахування (передачі) коштів та/або майна переможцем концесійного конкурсу - нерезидентом, що є засновником концесіонера, на користь концесіонера для фінансування та забезпечення діяльності за концесійним договором, а також для виконання інших зобов'язань, передбачених законодавством;

отримання та виконання концесіонером функцій "замовника будівництва" на підставі договору про делегування функцій "замовника будівництва" у відповідності до законодавства;

отримання концесіонером речових прав на земельній ділянці, необхідні для здійснення проекту на умовах концесії;

передача об'єкту концесії новому концесіонеру у разі заміни концесіонера, зокрема, шляхом звернення стягнення на речові права, що належать концесіонеру у відповідності до концесійного договору та договору іпотеки;

перехід права власності на об'єкт концесії за результатами звернення стягнення за договором іпотеки.

Протягом строку дії концесійного договору та в межах діяльності, пов'язаної з виконанням такого договору, оподаткування концесіонера здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених цим розділом Кодексу та концесійним договором. У разі розбіжностей між положеннями розділу XV та іншими положеннями цього Кодексу застосовуються правила, передбачені розділом XV цього Кодексу.

301.2. Концесіонер зобов'язаний зареєструвати концесійний договір за своїм місцезнаходженням як платника податків та при взятті на податковий облік подати контролюючому органу за місцем своєї реєстрації відповідне повідомлення у письмовій формі і такі документи:

засвідчену в нотаріальному порядку копію зареєстрованого концесійного договору;

копію свідоцтва про державну реєстрацію концесійного договору.

Після реєстрації концесіонера і концесійного договору як платника податку концесіонер зобов'язаний складати і подавати передбачені законодавством податкові декларації і звіти, нести відповідальність за належне виконання своїх обов'язків, пов'язаних з нарахуванням і сплатою податків та зборів, у порядку і розмірах, встановлених цим Кодексом. Податкові декларації і звіти подаються інвестором за кожним податком, збором, платежем окремо від звітів за результатами діяльності, не пов'язаної з виконанням концесійного договору.

Форма свідоцтва про реєстрацію концесіонера та концесійного договору як платника податків затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

Визначення концесіонера та його повноважень здійснюється в порядку, передбаченому концесійним законодавством.

301.3. Дія цього розділу не поширюється на підрядників і субпідрядників, перевізників та інших осіб, у тому числі іноземних, які беруть участь у виконанні передбачених концесійним договором (надання послуг) на підставі договорів (контрактів) з концесіонером.

Зазначені особи сплачують податки в порядку, встановленому цим Кодексом.

301.4. Податковий облік, пов'язаний з виконанням передбачених концесійним договором робіт (наданням послуг), ведеться відповідно до цього Кодексу та концесійного договору та окремо від обліку інших видів діяльності.

Якщо окремих облік не ведеться, застосовується порядок оподаткування без урахування особливостей, передбачених цим розділом.

До концесіонерів за концесійним договором у межах їхньої діяльності за концесійним договором не застосовуються передбачені цим Кодексом правила про оподаткування спільної діяльності, оподаткування за договорами управління майном, оподаткування за угодою про розподіл продукції та оподаткування довгострокових договорів (контрактів).

Стаття 302. Особливості здійснення контролю за виконанням концесійного договору

302.1. Звіти концесіонера про діяльність, пов'язану з виконанням концесійного договору, підлягають обов'язковій щорічній аудиторській перевірці.

302.2. З метою податкового контролю концесіонер, який сплачує податки та збори під час виконання концесійного договору, зобов'язаний зберігати первинні документи, пов'язані з нарахуванням і сплатою податків, протягом терміну зберігання, передбаченого законодавством.

Документальні перевірки виконання концесіонером зобов'язань перед бюджетом зі сплати податків і зборів проводяться відповідно до цього Кодексу.

Стаття 303. Гарантії у разі внесення змін до податкового законодавства

Держава гарантує, що до прав та обов'язків концесіонера при виконанні податкових зобов'язань, визначених концесійним договором, буде застосовуватися законодавство, чинне на момент укладення концесійного договору, крім випадків, коли законом зменшується розмір податків чи зборів або податки і збори скасовуються. Закон, яким зменшується розмір податків чи зборів або податки і збори скасовуються, концесіонером застосовується з дня набрання ним чинності.

Стаття 304. Поширення норм розділу XV на договори, укладені у рамках державно-приватного партнерства.

Норми розділу XV застосовуються в повному обсязі до сторін договору, укладеного у рамках державно-приватного партнерства."

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

розробити та привести у відповідність із цим Законом власні нормативно-правові акти;

забезпечити розроблення та прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

**Голова
Верховної Ради України**

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized loop followed by several vertical strokes.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо створення умов для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури"

1. Обґрунтування необхідності прийняття проекту Закону України

Проект Закону України "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо створення умов для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури" (далі – проект Закону) розроблено в рамках удосконалення правового регулювання державно-приватного партнерства та приведення його у відповідність до міжнародних норм та стандартів у цій сфері в частині врегулювання фінансових питань, зокрема, надання державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства реалізації суспільно значимих проектів на умовах державно-приватного партнерства (далі – ДПП), у тому числі на умовах концесії.

Чинним Законом України "Про державно-приватне партнерство" передбачено надання державної підтримки здійснення ДПП та визначено можливі форми такої підтримки, зокрема такі, як:

- надання державних гарантій, гарантій Автономної Республіки Крим та місцевого самоврядування;

- фінансування за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів та інших джерел згідно із загальнодержавними та місцевими програмами;

- виплата приватному партнеру інших платежів, передбачених договором, укладеним у рамках ДПП, зокрема плати за готовність (доступність) об'єкта ДПП до експлуатації (використання) тощо;

- придбання державним партнером певного обсягу товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) приватним партнером за договором, укладеним у рамках ДПП;

- постачання приватному партнеру товарів (робіт, послуг), необхідних для здійснення ДПП.

Зазначені форми державної підтримки є прогресивними та відповідають кращим міжнародним практикам. Водночас, чинне бюджетне законодавство України не передбачає відповідних бюджетних механізмів щодо запровадження цих форм бюджетної підтримки на практиці. Як наслідок, пріоритетні інфраструктурні проекти, що мають високе суспільне значення та є затребуваними з боку суспільства, не є привабливими для приватного бізнесу. Залучення приватного капіталу задля їх реалізації потребує удосконалення бюджетного законодавства.

Основні питання, що потребують врегулювання у цій сфері, стосуються запровадження у законодавство України нового виду державних (місцевих) гарантій, а саме - гарантійних зобов'язань в рамках здійснення ДПП, а також врегулювання умов та особливостей взяття довгострокових зобов'язань в рамках здійснення ДПП, у тому числі концесій. Крім цього, законопроектам

також пропонується врегулювати деякі питання щодо сплати концесійних платежів.

Гарантійні зобов'язання в рамках здійснення ДПП

Регулювання державних гарантій у Бюджетному кодексі України, передбачає забезпечення державою виконання позичальником (резидентом країни) зобов'язань перед кредитором (повністю або частково). Відповідно до Закону державна гарантія закріплює зобов'язання держави частково чи повністю виконати зобов'язання особи, якій надана така гарантія, перед третіми особами, що дає змогу суттєво зменшити кредитний ризик, а отже, сприяє залученню такими суб'єктами кредитних коштів за зниженими процентними ставками.

Державні (місцеві) гарантії (далі – державні гарантії), що надаються у рамках здійснення ДПП, мають суттєві особливості. Відповідно до міжнародного досвіду вони розглядаються як механізм розподілу ризиків у проекті, що реалізується на умовах ДПП, та уособлюють (гарантують) зобов'язання держави (державного партнера) за договором, укладеним в рамках ДПП, які виникають у разі матеріалізації ризиків, які відповідно до договору віднесені до сфери відповідальності державного партнера. Як правило, це ризики, якими не може управляти приватний партнер, але які є під контролем держави.

З огляду на зазначене, підходи до надання державних гарантій у загальному сенсі та у випадку ДПП кардинально відрізняються.

У випадку державних гарантій у загальному сенсі держава майже не впливає на отримувача гарантії щодо виконання ним гарантованих нею зобов'язань. А отже, у цьому випадку вона має надавати такі гарантії лише за проектами, які є стратегічно важливими; ретельно перевіряти потенційних отримувачів гарантії щодо їх можливостей відповідати за своїми зобов'язаннями; отримувати плату за надання таких гарантій та мати можливість, в разі настання гарантійного випадку, покрити за рахунок отримувача гарантії свої збитки. Саме такий підхід до надання державних гарантій передбачено Бюджетним кодексом України.

У випадку надання державних гарантій в рамках здійснення ДПП виникає зовсім інша ситуація. Тут держава (державний партнер) як сторона договору, укладеного в рамках ДПП, надає державну гарантію як підтвердження виконання *своїх зобов'язань* за відповідним договором. Виплати приватному партнеру або кредиторам за такою гарантією виникають лише за умов невиконання державним партнером зобов'язань, обумовлених договором, укладеним в рамках ДПП, або в разі настання ризиків, відповідальність за які відповідно до договору, укладеного в рамках ДПП, покладені на державного партнера. За таких умов у разі настання гарантійного випадку за державною гарантією, наданою в рамках ДПП, відповідальність має нести держава (державний партнер), а не приватний партнер.

У загальному випадку державна (місцева) гарантія, як правило, надається на весь обсяг залучених кредитних коштів. У той же час,

гарантійне зобов'язання в рамках здійснення ДПП лише частково покриває обсяг фінансування, залученого приватним партнером для реалізації відповідного проекту (в частині, обумовлених визначених договором, укладеним в рамках ДПП, ризиків). У разі надання державних гарантій в рамках здійснення ДПП ризики, відповідальність за які належить державі, та обсяг фінансових зобов'язань держави за цими ризиками мають бути зафіксовані у договорі, укладеному в рамках ДПП.

З огляду на зазначене, надання державних гарантій в рамках здійснення ДПП має базуватися на таких принципах :

державна гарантія надається у випадку, якщо не існує інших, більш привабливих з фінансової точки зору й прийнятних для приватного партнера механізмів гарантування ризиків, які відповідно до договору, укладеного в рамках ДПП, віднесено до сфери відповідальності державного партнера. При цьому, відсутність таких механізмів призводить до втрати інтересу приватного бізнесу до реалізації проекту;

в рамках державної гарантії держава має гарантувати лише ті ризики, якими не може управляти приватний партнер, або передача яких приватному партнеру призведе до надмірного зростання його премії за участь у проекті, що зробить цей проект надмірно обтяжливим для суспільства або взагалі нецікавим для приватних партнерів;

державні гарантії покривають лише ті ризики, які відповідно до договору, укладеного в рамках ДПП, віднесено до сфери відповідальності державного партнера.

Рішення про можливість надання державної гарантії за проектом, що планується реалізувати на умовах ДПП, має бути погоджено Міністерством фінансів України в процесі здійснення аналізу ефективності здійснення ДПП, та бути відомим до оголошення конкурсу з визначення приватного партнера. Умови надання державної гарантії та інших засобів державної підтримки мають бути визначені у конкурсній документації та відображені у проекті договору, що має укладатися в рамках ДПП. Державні гарантії у рамках здійснення ДПП надаються виключно за рішенням Кабінету Міністрів України.

Довгострокові зобов'язання в рамках здійснення ДПП

Договори, укладені в рамках ДПП, є довгостроковими та можуть передбачати виконання певних зобов'язань, у тому числі фінансового характеру, протягом всього строку дії договору. До таких зобов'язань, зокрема можуть бути віднесені: виплата приватному партнеру інших платежів, передбачених договором, укладеним у рамках ДПП, зокрема плати за готовність (доступність) об'єкта ДПП до експлуатації (використання) тощо; придбання державним партнером певного обсягу товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) приватним партнером за договором, укладеним у рамках ДПП; постачання приватному партнеру товарів (робіт, послуг), необхідних для здійснення ДПП.

Для цілого роду проектів, які планується реалізувати на умовах ДПП, такі зобов'язання можуть бути критичними. Разом з цим, на сьогоднішній

день державний партнер за договором, укладеним в рамках ДПП, позбавлений можливості брати довгострокові зобов'язання для виконання такого договору, оскільки діє принцип трирічного бюджетного планування.

Враховуючи зазначене, з метою залучення до реалізації суспільно значущих проектів приватного бізнесу з використанням передбачених чинним законодавством форм державної підтримки здійсненню ДПП виникла необхідність у врегулюванні умов та особливостей взяття державним партнером довгострокових зобов'язань за договором, укладеним в рамках ДПП. Такі довгострокові зобов'язання мають міститися в істотних умовах договору, укладеного в рамках ДПП, та підлягати обов'язковому затвердженню Міністерством фінансів України (щодо об'єктів державної власності), Верховною Радою Автономної Республіки Крим, відповідною місцевою радою (щодо об'єктів комунальної власності) як на етапі проведення аналізу ефективності здійснення ДПП, так і перед підписанням відповідного договору. При цьому, у разі внесення змін до договорів, укладених у рамках ДПП, які передбачають довгострокові зобов'язання, що призводять до зміни затверджених істотних умов, такі істотні умови підлягають повторному затвердженню зазначеними вище суб'єктами.

Додатково слід зазначити, що запропонований проект Закону подається одночасно з проектом нової редакції Закону України "Про концесії" та узгоджується з пропонуваними цим законопроектом змінами до Закону України "Про державно-приватне партнерство" та до інших законів України.

Схвалення цього проекту Закону дасть змогу запровадити в Україні комплексну систему регулювання реалізації проектів на умовах ДПП, у тому числі концесії, й таким чином забезпечити економічне зростання та поліпшення якості життя наших громадян.

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою проекту Закону є запровадження в Україні міжнародновизнаних підходів щодо врегулювання фінансових питань, у тому числі надання державної підтримки здійснення ДПП, зокрема визначення бюджетних механізмів застосування державних (місцевих) гарантій для реалізації проектів на умовах ДПП, у тому числі концесії, а також врегулювання умов та механізму взяття державними партнерами довгострокових зобов'язань за договорами, укладеними в рамках ДПП, у одній з форм, передбачених Законом України "Про державно-приватне партнерство".

Задля реалізації цього завдання законопроектом пропонується внести зміни до Бюджетного кодексу України, зокрема:

визначити поняття гарантійного зобов'язання в рамках здійснення ДПП та довгострокового зобов'язання в рамках здійснення ДПП;

внести відповідні зміни до визначення гарантованого Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста боргу, гарантованого державою боргу, в частині доповнення його положенням щодо загальної суми фінансових зобов'язань державних партнерів щодо здійснення виплат приватним партнерам або кредиторам за договорами, укладеними в рамках

ДПП, у тому числі концесійними договорами, на звітну дату, виконання яких забезпечено державними гарантіями;

визначити умови надання державних та місцевих гарантій в рамках здійснення ДПП для реалізації договорів, укладених в рамках ДПП, у тому числі концесійних договорів;

встановити умови надання довгострокових зобов'язань у рамках ДПП розпорядникам бюджетних коштів, які є державними партнерами відповідно до договору, укладеного в рамках ДПП, у тому числі концесійного договору;

врегулювати процедури планування та затвердження довгострокових зобов'язань державних партнерів у передбачених Законом України "Про державно-приватне партнерство" формах за договором, укладеним в рамках ДПП, у тому числі концесійним договором.

3. Правові аспекти

У даній сфері правового регулювання діють Бюджетний кодекс України та Закон України "Про державно-приватне партнерство".

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Передбачені проектом Закону бюджетні механізми застосування визначених Законом України "Про державно-приватне партнерство" форм державної підтримки можуть застосовуватися в рамках здійснення ДПП лише у випадку, якщо доцільність їх застосування доведено у пропозиції про здійснення ДПП та погоджено Міністерством фінансів України в рамках проведення аналізу ефективності здійснення ДПП на підставі такої пропозиції. Рішення про надання зазначеної підтримки та визначення оптимальної форми такої підтримки з огляду на публічний інтерес буде визначатися з огляду на соціально-економічну та бюджетну ефективність проекту, який планується реалізувати на умовах ДПП. Отже, така підтримка надаватиметься лише у випадку, якщо за результатами аналізу ефективності здійснення ДПП буде визначено, що запропонований проект відповідає пріоритетам державної політики; має позитивний екологічний й соціальний вплив; економічні вигоди і наслідки його реалізації є беззаперечними; надання державної підтримки у запропонованій формі не призведе до негативних фіскальних наслідків, які можуть виникнути під час здійснення ДПП; а також якщо реалізація цього проекту на умовах ДПП є найбільш ефективним з усіх можливих варіантів способом розв'язання наявних проблем.

Істотні умови договору, укладеного в рамках ДПП, якими має визначатися порядок надання такої підтримки, моніторинг виконання державним та приватним партнерами умов відповідного договору, які можуть призвести до негативних фіскальних наслідків, мають підлягати обов'язковому затвердженню Міністерством фінансів України (щодо об'єктів державної власності), Верховною Радою Автономної Республіки Крим, відповідною місцевою радою (щодо об'єктів комунальної власності). У разі

внесення змін до договорів, укладених у рамках ДПП які передбачають довгострокові зобов'язання, що призводять до зміни затверджених істотних умов, такі істотні умови підлягають повторному затвердженню зазначеними вище суб'єктами.

З огляду на зазначене схвалення проекту Закону є економічно обґрунтованим та вигідним для держави України з огляду на досягнення загальносоціального інтересу.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект Закону потребує погодження з Мін'юстом та Мінфіном.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не вимагає погодження з місцевими органами виконавчої влади.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті Закону відсутні положення, які містять ознаки дискримінації. Громадська антидискримінаційна експертиза проекту Закону не проводилась.

7. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. Громадська антикорупційна експертиза проекту Закону не проводилась.

8. Громадське обговорення

Проект Закону не потребує проведення консультацій з громадськістю.

8¹. Розгляд Науковим комітетом Національної ради України з питань розвитку науки і технологій

Проект Закону не потребує розгляду Науковим комітетом Національної ради України з питань розвитку науки і технологій.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект Закону не стосується соціально-трудової сфери та не вимагає погодження з уповноваженими представниками від всеукраїнських профспілок, їх об'єднань та всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект Закону потребує погодження з Державною регуляторною службою.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці
Проект Закону не впливає на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття проекту Закону забезпечить можливість застосування передбачених Законом України "Про державно-приватне партнерство" форм бюджетної підтримки здійснення ДПП, у тому числі у формі концесії, яка застосовуватиметься для залучення приватного бізнесу для реалізації суспільно значимих інфраструктурних проектів. Зазначене дасть змогу модернізувати інфраструктуру, поліпшити якість послуг у сфері життєзабезпечення для громадян України, сприятиме забезпеченню прискореному економічному зростанню.

Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економічного розвитку
і торгівлі України

_____ 2017 р.

Степан КУБІВ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо створення умов для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури"

1. Обґрунтування необхідності прийняття проекту Закону України

Результатом реформування законодавства України у сфері державно-приватного партнерства, включаючи концесійне (систематизація чинних Законів України, що регулюють здійснення концесійної діяльності, гармонізація концесійного законодавства із законодавством про державно-приватне партнерство, імплементація кращого міжнародного досвіду у правове регулювання в Україні, забезпечення можливості застосування законодавчих норм для усіх сфер діяльності), є проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури", який передбачає, зокрема, викладення у новій редакції Закону України "Про концесії" та внесення змін до Закону України "Про державно-приватне партнерство".

З метою практичної реалізації цього проекту виникає необхідність внесення змін та доповнень до Податкового кодексу України, зокрема, внесення змін до окремих статей та доповнення розділом, який регулюватиме особливості оподаткування платників податків у разі реалізації договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, а також в умовах дії концесійних договорів.

Внесення зазначених змін надаватиме можливість реалізовувати масштабні проекти в рамках державно-приватного партнерства, в тому числі концесійні договори, наслідком втілення яких буде залучення інвестицій в розвиток, модернізацію та створення нової інфраструктури і в економіку в цілому.

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою проекту Закону є забезпечення практичного застосування норм Закону України "Про концесії" для усіх сфер діяльності, забезпечення умов для зростання обсягу залучених інвестицій для модернізації і створення нової інфраструктури та надання якісних суспільно значимих послуг.

Проектом Закону пропонується доповнити Податковий кодекс України новим розділом XV, який передбачає особливості оподаткування платників податків в умовах дії концесійного договору, та внести зміни до деяких статей, зокрема:

стосовно визначення понять, якими оперує Податковий кодекс України (концесіонер, концесійний договір, державно-приватне партнерство, приватний партнер, договір, укладений у рамках державно-приватного партнерства);

питання обліку концесійних договорів;

погашення грошових зобов'язань або податкового боргу у разі передачі всього або частини майна державного чи комунального підприємства в концесію;

усунення правових колізій, які призводили до завищення податкового навантаження на концесіонера у випадку правонаступництва за правами та зобов'язаннями юридичної особи балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії;

усунення правових колізій у зв'язку з відступленням права вимоги на користь концесіонера за договорами юридичної особи балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії;

питання оподаткування концесіонера, який веде окремий податковий облік, пов'язаний з виконанням концесійного договору.

Зазначені зміни до податкового законодавства дадуть можливість запустити в повному обсязі дієвий механізм практичної реалізації проектів в рамках державно-приватного партнерства та концесійних договорів, а також усунути існуючі правові колізії.

3. Правові аспекти

У даній сфері правового регулювання діють:

Податковий кодекс України;

Закон України "Про концесії";

Закон України "Про державно-приватне партнерство";

Закон України "Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг";

"Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності";

"Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності".

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту Закону не передбачає витрат з Державного бюджету України.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект Закону потребує погодження з Мін'юстом, Мінфіном та ДФС.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не вимагає погодження з місцевими органами виконавчої влади.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті Закону відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

Громадська антидискримінаційна експертиза проекту Закону не проводилась.

7. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. Громадська антикорупційна експертиза проекту Закону не проводилася.

8. Громадське обговорення

Проект Закону не потребує проведення консультацій з громадськістю.

8¹. Розгляд Науковим комітетом Національної ради України з питань розвитку науки і технологій

Проект Закону не потребує розгляду Науковим комітетом Національної ради України з питань розвитку науки і технологій.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект Закону не стосується соціально-трудової сфери та не вимагає погодження з уповноваженими представниками від всеукраїнських профспілок, їх об'єднань та всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект Закону потребує погодження з Державною регуляторною службою.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

Проект Закону не впливає на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття Закону дозволить збалансувати інтереси зацікавлених сторін, що, в свою чергу, забезпечить умови для зростання обсягу залучених інвестицій для модернізації і створення нової інфраструктури та надання якісних суспільно значимих послуг.

Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економічного розвитку
і торгівлі України

_____ 2017 р.

Степан КУБІВ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України

"Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури"

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

На сьогоднішній день Україна потребує вагомий чинник підвищення ефективності економіки, зокрема шляхом залучення приватних вітчизняних та іноземних інвестицій для реалізації проектів державно-приватного партнерства, зокрема, у формі концесії, оскільки країна має значний потенціал щодо співробітництва і взаємного інвестування у різні галузі та розвитку інфраструктури.

При цьому, досвід багатьох країн з різними економічними системами, рівнем розвитку ринкових відносин свідчить про те, що одним з найбільш ефективних шляхів покращення кількісних і якісних характеристик діяльності об'єктів державної та комунальної власності є залучення до фінансування і управління цими об'єктами приватного капіталу на умовах державно-приватного партнерства. Разом з цим, концесія є найбільш поширеною у світі формою здійснення державно-приватного партнерства.

Варто звернути увагу, що такі міжнародні інституції як ЄЕК ООН, ЮНСІТРАЛ, Світовий банк, ЄБРР та IFC, протягом останніх років активно працюють над розробкою стандартів, методології, керівних принципів для узагальнення кращих передових практик реалізації проектів ДПП у світі, у тому числі концесії.

Широке розповсюдження ДПП у світі підтверджується статистичними даними European PPP Expertise Centre (EPEC), відповідно до яких в країнах ЄС тільки за 2016 рік було укладено 69 угод ДПП (на суму близько 12 млрд. євро). Наприклад, у Туреччині за участю приватного бізнесу наразі розпочато реалізацію проекту "Будівництво нового аеропорту в Стамбулі", загальна вартість якого складає близько 36 млрд. євро.

За даними центральних та місцевих органів виконавчої влади станом на червень 2017 року в Україні на засадах ДПП було укладено 189 договорів, з яких 153 договорів концесії, зокрема, переважна більшість таких договорів реалізується у сфері житлово-комунального господарства. Прийняття рішення щодо доцільності реалізації таких проектів було прийнято без проведення жодних аналізів, що використовуються в міжнародній практиці, зокрема, "value for money", "public private comparator". Конкурсні умови розроблялися фактично для одного учасника (концесіонера), що слугує поясненням неуспішної реалізації таких проектів.

Також варто зазначити, що в Україні жодного масштабного проекту на умовах концесії не було реалізовано.

Беручи до уваги викладене, у світі саме механізм концесії застосовується для реалізації масштабних інфраструктурних проектів. Зокрема, в країнах ЄС на умовах концесії було побудовано та експлуатується понад 50 000 км. доріг.

При цьому, необхідно зазначити, що загальний Закон України "Про концесії", який регулює концесійну діяльність, був прийнятий ще у 1999 році, є недосконалим та не відповідає передовим міжнародним практикам.

Саме тому, реформування українського концесійного законодавства стало вимогою часу.

З метою удосконалення правового регулювання концесійної діяльності для реалізації якісних, масштабних проектів на умовах концесії, що відповідатимуть міжнародній практиці, за підтримки ЄБРР було розроблено цей законопроект, який передбачає:

- систематизацію чинних законів України, що регулюють здійснення концесійної діяльності (мова йде про Закон України "Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг" від 14 грудня 1999 р. № 1286-XIV; Закон України "Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності" від 08 липня 2011 р. № 3687-VI; Закон України "Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності" від 21 жовтня 2010 р. №2624-VI);

- гармонізацію законодавства про концесії із законодавством про ДПП;
- імплементацію кращого міжнародного досвіду реалізації концесійних проектів;
- усунення неточностей та правових колізій, що були виявлені під час практичного застосування діючих законів України у сферах державно-приватного партнерства та концесій.

Законопроектом передбачено, зокрема, викладення Закону України "Про концесії" у новій редакції, серед іншого, передбачивши:

- Чітке розмежування регулювання концесії та інших форм здійснення ДПП;
- Єдина процедура ініціювання та прийняття рішення щодо здійснення ДПП, для всіх форм ДПП у тому числі концесії;
- Запровадження прозорої процедури вибору концесіонера (концесійний конкурс, конкурентний діалог), що відповідає кращій міжнародній практиці зокрема "Типовим законодавчим положенням щодо проектів в сфері інфраструктури, які фінансуються з приватних джерел", ЮНСІТРАЛ;
- Можливість залучення радників та незалежних експертів для підготовки проектів ДПП у формі концесії;
- Додаткові гарантії для концесіонерів та кредиторів, зокрема, передбачення концесійним договором права заміни концесіонера на іншого концесіонера;
- Спрощення процедур виділення земельних ділянок для проектів ДПП у формі концесії;

- Особливості концесії на ринках, що перебувають у стані природної монополії;
- Особливості концесії щодо будівництва та експлуатації автомобільних доріг;
- Процедуру трансформації оренди в концесію у разі відповідного звернення зі сторони орендаря;
- Можливість передачі вирішення спорів, що виникають у зв'язку з виконанням концесійного договору міжнародному комерційному або інвестиційному арбітражу;
- Можливість ініціювання концесії потенційним концесіонером;
- Чіткий механізм контролю та моніторингу за виконанням концесійних договорів;
- Чітке регулювання права власності на об'єкт концесії, метою якого збереження за державою/територіальною громадою права власності на об'єкт концесії.

Також законопроектом передбачено внесення змін понад 30 законодавчих актів України з метою приведення їх у відповідність до положень законопроекту та усунення бар'єрів для реалізації концесійних проектів (закони України "Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг", "Про морські порти України", "Про автомобільні дороги", "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності", "Про державно-приватне партнерство", "Про державну допомогу суб'єктам господарювання", "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень", "Про джерела фінансування дорожнього господарства України", "Про екологічний аудит", "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності", "Про інвестиційну діяльність", "Про іпотеку", "Про міжнародне приватне право", "Про міжнародний комерційний арбітраж", "Про місцеве самоврядування в Україні", "Про місцеві державні адміністрації", "Про оренду державного та комунального майна", "Про оренду землі", "Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності", "Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності", "Про оцінку впливу на довкілля", "Про публічні закупівлі", "Про регулювання містобудівної діяльності", "Про третейські суди", "Про управління об'єктами державної власності", "Про ліцензування видів господарської діяльності").

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою проекту Закону є удосконалення правового регулювання концесійної діяльності, що, в свою чергу, забезпечить чіткий механізм вибору концесіонера та підготовку до реалізації якісних проектів на умовах концесії, що відповідатимуть міжнародній практиці.

3. Правові аспекти

В цій сфері правового регулювання діють:

Закон України "Про концесії";

Закон України "Про державно-приватне партнерство";

Закон України "Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг";

Закон України "Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності";

Закон України "Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах тепlopостачання, водopостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності".

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація законопроекту не передбачає витрат з Державного бюджету України.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект Закону потребує погодження з Міністерством аграрної політики та продовольства України, Міністерством екології та природних ресурсів України, Міністерством енергетики та вугільної промисловості України, Міністерством інфраструктури України, Міністерством охорони здоров'я України, Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, Міністерством фінансів України, Антимонопольним комітетом України, Фондом державного майна України, Державною службою України з питань геодезії, картографії та кадастру, Державною фіскальною службою України, Державним агентством автомобільних доріг України.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті Закону відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні положення, які містять ризики вчинення корупційних правопорушень.

8. Громадське обговорення

Законопроект не потребує проведення обговорення з громадськістю.

8¹. Розгляд Науковим комітетом Національної ради України з питань розвитку науки і технологій

Не потребує розгляду Науковим комітетом Національної ради України з питань розвитку науки і технологій

9. Позиція соціальних партнерів

Проект Закону не стосується соціально-трудової сфери та не потребує погодження уповноваженими представниками всеукраїнських профспілок, їхніх об'єднань і всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект Закону потребує погодження з Державною регуляторною службою України.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

Реалізація закону сприятиме економічному зростанню, та, як наслідок, збільшенню кількості робочих місць.

11. Прогноз результатів

Прийняття закону дозволить збалансувати інтереси зацікавлених сторін, що в свою чергу забезпечить умови для зростання обсягу залучених інвестицій для модернізації та створення нової інфраструктури та надання якісних суспільно значимих послуг.

**Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економічного розвитку і торгівлі України**

_____ 2017 р.

Степан КУБІВ

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо створення умов для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури"

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта
<p>Стаття 2. Визначення основних термінів</p> <p>1. У цьому Кодексі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>[...]</p> <p>15¹⁾ гарантійне зобов'язання - зобов'язання гаранта повністю або частково виконати боргові зобов'язання суб'єкта господарювання - резидента України перед кредитором у разі невиконання таким суб'єктом його зобов'язань за кредитом (позикою), залученим під державну чи місцеву гарантію;</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 2. Визначення основних термінів</p> <p>1. У цьому Кодексі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>[...]</p> <p>15¹⁾ гарантійне зобов'язання - зобов'язання гаранта повністю або частково виконати боргові зобов'язання суб'єкта господарювання - резидента України перед кредитором у разі невиконання таким суб'єктом його зобов'язань за кредитом (позикою), залученим під державну чи місцеву гарантію;</p> <p>15²⁾ гарантійне зобов'язання в рамках здійснення державно-приватного партнерства - зобов'язання гаранта повністю або частково виконати фінансові зобов'язання державного партнера перед приватним партнером або кредитором за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі за концесійним договором, у разі невиконання державним партнером його зобов'язань за таким договором;</p> <p>16) гарантований Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста борг - загальна сума боргових зобов'язань суб'єктів господарювання - резидентів України щодо повернення отриманих та</p>
<p>16) гарантований Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста борг - загальна сума боргових зобов'язань суб'єктів господарювання - резидентів України щодо повернення отриманих та</p>	<p>16) гарантований Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста борг - загальна сума боргових зобов'язань суб'єктів господарювання - резидентів України щодо повернення отриманих та</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта
<p>непогашених станом на звітну дату кредитів (позик), виконання яких забезпечено місцевими гарантіями;</p>	<p>непогашених станом на звітну дату кредитів (позик), виконання яких забезпечено місцевими гарантіями та загальна сума фінансових зобов'язань державних партнерів щодо здійснення виплат приватним партнерам або кредитором за договорами, укладеними в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійними договорами, на звітну дату, виконання яких забезпечено місцевими гарантіями;</p>
<p>17) гарантований державою борг - загальна сума боргових зобов'язань суб'єктів господарювання - резидентів України щодо повернення отриманих та непогашених станом на звітну дату кредитів (позик), виконання яких забезпечено державними гарантіями; [...]</p>	<p>17) гарантований державою борг - загальна сума боргових зобов'язань суб'єктів господарювання - резидентів України щодо повернення отриманих та непогашених станом на звітну дату кредитів (позик) та загальна сума фінансових зобов'язань державних партнерів щодо здійснення виплат приватним партнерам або кредиторам за договорами, укладеними в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійними договорами, на звітну дату, виконання яких забезпечено державними гарантіями; [...]</p>
<p>Положення відсутнє</p>	<p>21²) довгострокове зобов'язання в рамках здійснення державно-приватного партнерства - зобов'язання державного партнера за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства згідно із Законом України "Про державно-приватне партнерство" або Законом України "Про концесії", виплатити приватному партнеру плату за готовність (доступність) об'єкта державно-приватного</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта
<p>[...]</p> <p>47) розпорядник бюджетних коштів - бюджетна установа в особі її керівника, уповноважена на отримання бюджетних асигнувань, взяття бюджетних зобов'язань, довгострокових зобов'язань за енергосервісом та здійснення витрат бюджету;</p> <p>[...]</p>	<p>партнерства та/або придбати певний обсяг товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) приватним партнером за таким договором протягом майбутніх та/або поточного бюджетних періодів з дотриманням умов, передбачених таким договором;</p> <p>[...]</p> <p>47) розпорядник бюджетних коштів - бюджетна установа в особі її керівника, уповноважена на отримання бюджетних асигнувань, взяття бюджетних зобов'язань, довгострокових зобов'язань за енергосервісом, довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства та здійснення витрат бюджету;</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 13. Складові частини бюджету</p> <p>[...]</p> <p>4. Власні надходження бюджетних установ отримуються додатково до коштів загального фонду бюджету і включаються до спеціального фонду бюджету.</p> <p>[...]</p> <p>У складі другої групи виділяються такі підгрупи: підгрупа 1 - благодійні внески, гранти та дарунки; підгрупа 2 - кошти, що отримують бюджетні установи від підприємств, організацій, фізичних осіб та від інших бюджетних установ для виконання цільових заходів, у тому числі заходів з відчуження для суспільних потреб</p>	<p>Стаття 13. Складові частини бюджету</p> <p>[...]</p> <p>4. Власні надходження бюджетних установ отримуються додатково до коштів загального фонду бюджету і включаються до спеціального фонду бюджету.</p> <p>[...]</p> <p>У складі другої групи виділяються такі підгрупи: підгрупа 1 - благодійні внески, гранти та дарунки; підгрупа 2 - кошти, що отримують бюджетні установи від підприємств, організацій, фізичних осіб та від інших бюджетних установ для виконання цільових заходів, у тому числі заходів з відчуження для суспільних потреб земельних ділянок та розміщених на них інших об'єктів</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта
<p>земельних ділянок та розміщених на них інших об'єктів нерухомого майна, що перебувають у приватній власності фізичних або юридичних осіб;</p> <p>[...]</p>	<p>нерухомого майна, що перебувають у приватній власності фізичних або юридичних осіб, заходів щодо організації та проведення конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу;</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 17. Державні та місцеві гарантії</p> <p>1. Державні гарантії для забезпечення повного або часткового виконання боргових зобов'язань суб'єктів господарювання - резидентів України можуть надаватися за рішенням Кабінету Міністрів України або на підставі міжнародних договорів України виключно у межах і за напрямками, що визначені законом про Державний бюджет України. За дорученням Кабінету Міністрів України відповідні правовочини щодо його рішень вчиняє Міністр фінансів України.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 17. Державні та місцеві гарантії</p> <p>1. Державні гарантії для забезпечення повного або часткового виконання боргових зобов'язань суб'єктів господарювання - резидентів України можуть надаватися за рішенням Кабінету Міністрів України або на підставі міжнародних договорів України виключно у межах і за напрямками, що визначені законом про Державний бюджет України. За дорученням Кабінету Міністрів України відповідні правовочини щодо його рішень вчиняє Міністр фінансів України.</p> <p>1. Державні гарантії в рамках здійснення державно-приватного партнерства для забезпечення повного або часткового виконання фінансових зобов'язань державного партнера перед приватним партнером або кредитором за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі за концесійним договором, можуть надаватися виключно за рішенням Кабінету Міністрів України про надання державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства, яке має бути прийнято до набуття чинності договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта
<p>2. Місцеві гарантії можуть надаватися за рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної міської ради для забезпечення повного або часткового виконання боргових зобов'язань суб'єктів господарювання - резидентів України, що належать до комунального сектору економіки, розташовані на відповідній території та здійснюють на цій території реалізацію інвестиційних проектів, метою яких є розвиток комунальної інфраструктури або впровадження ресурсозберігаючих технологій.</p> <p>Положення відсутнє</p> <p>[...]</p>	<p>числі концесійним договором. За дорученням Кабінету Міністрів України відповідні правочини щодо його рішень вчиняє Міністр фінансів України.</p> <p>2. Місцеві гарантії можуть надаватися за рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної міської ради для забезпечення повного або часткового виконання боргових зобов'язань суб'єктів господарювання - резидентів України, що належать до комунального сектору економіки, розташовані на відповідній території та здійснюють на цій території реалізацію інвестиційних проектів, метою яких є розвиток комунальної інфраструктури або впровадження ресурсозберігаючих технологій.</p> <p>2¹. Місцеві гарантії в рамках здійснення державно-приватного партнерства для забезпечення повного або часткового виконання фінансових зобов'язань державного партнера перед приватним партнером або кредитором за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі за концесійним договором, можуть надаватися виключно у випадку прийняття у встановленому законом порядку рішення про здійснення державно-приватного партнерства за рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної міської ради, яке має бути прийнято до набуття чинності договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором.</p> <p>3. Державні (місцеві) гарантії, крім державних (місцевих) гарантій в рамках здійснення державно-</p>
<p>3. Державні (місцеві) гарантії надаються на умовах</p>	<p>(місцевих) гарантій в рамках здійснення державно-</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта
<p>платності, строковості, а також забезпечення виконання зобов'язань у спосіб, передбачений законом.</p>	<p>Приватного партнерства, надаються на умовах платності, строковості, а також забезпечення виконання зобов'язань у спосіб, передбачений законом.</p>
<p>Правочин щодо надання державної (місцевої) гарантії оформляється в письмовій формі та має визначати: предмет гарантії; повні найменування та місцезнаходження суб'єкта господарювання і кредитора (у разі гарантування виконання зобов'язань за кредитним договором); обсяг кредиту (позики); обсяг гарантійних зобов'язань та порядок їх виконання; умови настання гарантійного випадку; строк дії гарантії.</p>	<p>Правочин щодо надання державної (місцевої) гарантії оформляється в письмовій формі та має визначати: предмет гарантії; повні найменування та місцезнаходження суб'єкта господарювання і кредитора (у разі гарантування виконання зобов'язань за кредитним договором); обсяг кредиту (позики); (у разі гарантування виконання зобов'язань за кредитним договором); обсяг гарантійних зобов'язань та порядок їх виконання; умови настання гарантійного випадку; строк дії гарантії.</p>
<p>Обов'язковою умовою надання державної (місцевої) гарантії є укладення договору між Міністерством фінансів України (відповідним місцевим фінансовим органом), та суб'єктом господарювання про погашення зобов'язаності суб'єкта господарювання перед державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною промислою місто) за виконання гарантійних зобов'язань. Істотними умовами такого договору мають бути зобов'язання суб'єкта господарювання:</p>	<p>Обов'язковою умовою надання державної (місцевої) гарантії, крім державних (місцевих) гарантій в рамках здійснення державно-приватного партнерства, є укладення договору між Міністерством фінансів України (відповідним місцевим фінансовим органом), та суб'єктом господарювання про погашення зобов'язаності суб'єкта господарювання перед державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною промислою місто) за виконання гарантійних зобов'язань. Істотними умовами такого договору мають бути зобов'язання суб'єкта господарювання:</p>
<p>[...]</p> <p>4. Державні (місцеві) гарантії не надаються для забезпечення боргових зобов'язань суб'єктів господарювання, якщо безпосереднім джерелом повернення кредитів (позик) передбачаються кошти</p>	<p>[...]</p> <p>4. Державні (місцеві) гарантії не надаються для забезпечення боргових зобов'язань суб'єктів господарювання, якщо безпосереднім джерелом повернення кредитів (позик) передбачаються кошти</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта
<p>державного (місцевого) бюджету (крім боргових зобов'язань, що виникають за кредитами (позиками) від міжнародних фінансових організацій).</p> <p>5. Суб'єкти господарювання, щодо яких приймається рішення про надання кредитів (позик), залучених державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста), або державних (місцевих) гарантій, зобов'язані надати майнове або інше забезпечення виконання зобов'язань та сплатити до Державного бюджету України (відповідного місцевого бюджету) плату за їх отримання у розмірі, встановленому Кабінетом Міністрів України (Верховною Радою Автономної Республіки Крим чи міською радою), якщо інше не передбачено законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет).</p> <p>[...]</p> <p>8. У разі виконання державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста) гарантійних зобов'язань перед кредиторами шляхом здійснення платежів за рахунок коштів державного (місцевого) бюджету або шляхом укладання з такими кредиторами договорів про реструктурування сум, повернення яких гарантовано, у суб'єктів господарювання, зобов'язання яких гарантовані, з моменту такого виконання виникає прострочена</p>	<p>державного (місцевого) бюджету (крім боргових зобов'язань, що виникають за кредитами (позиками) від міжнародних фінансових організацій та зобов'язаннями державного партнера за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства).</p> <p>5. Суб'єкти господарювання, щодо яких приймається рішення про надання кредитів (позик), залучених державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста), або державних (місцевих) гарантій, крім державних (місцевих) гарантій в рамках здійснення державно-приватного партнерства, зобов'язані надати майнове або інше забезпечення виконання зобов'язань та сплатити до Державного бюджету України (відповідного місцевого бюджету) плату за їх отримання у розмірі, встановленому Кабінетом Міністрів України (Верховною Радою Автономної Республіки Крим чи міською радою), якщо інше не передбачено законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет).</p> <p>[...]</p> <p>8. У разі виконання державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста) гарантійних зобов'язань перед кредиторами шляхом здійснення платежів за рахунок коштів державного (місцевого) бюджету або шляхом укладання з такими кредиторами договорів про реструктурування сум, повернення яких гарантовано, у суб'єктів господарювання, зобов'язання яких гарантовані, з моменту такого виконання виникає прострочена</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта
<p>заборгованість перед державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста) за кредитами (позиками), залученими під державні (місцеві) гарантії, в обсязі фактичних витрат державного (місцевого) бюджету та/або таких реструктурованих сум, а до держави (Автономної Республіки Крим чи територіальної громади міста) переходять права кредитора та право вимагати від таких суб'єктів господарювання погашення заборгованості в установленому законом порядку, якщо такі права не були передбачені відповідними договорами.</p>	<p>заборгованість перед державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста) за кредитами (позиками), залученими під державні (місцеві) гарантії, в обсязі фактичних витрат державного (місцевого) бюджету та/або таких реструктурованих сум, а до держави (Автономної Республіки Крим чи територіальної громади міста) переходять права кредитора та право вимагати від таких суб'єктів господарювання погашення заборгованості в установленому законом порядку, якщо такі права не були передбачені відповідними договорами. Зазначена норма не застосовується при наданні державних (місцевих) гарантій в рамках здійснення державно-приватного партнерства.</p>
<p>Стаття 21. Складання прогнозу бюджету на наступні за плановим два бюджетні періоди</p> <p>[...]</p> <p>5. За бюджетними програмами, які забезпечують протягом декількох років виконання інвестиційних проектів, у тому числі тих, що здійснюються із залученням державою кредитів (позик) від іноземних держав, банків та міжнародних фінансових організацій, та визначені законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет), Кабінет Міністрів України (Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцева державна адміністрація, виконавчий орган відповідної місцевої ради) вживає заходів щодо пріоритетності передбачення бюджетних коштів на</p>	<p>Стаття 21. Складання прогнозу бюджету на наступні за плановим два бюджетні періоди</p> <p>[...]</p> <p>5. За бюджетними програмами, які забезпечують протягом декількох років виконання інвестиційних проектів, у тому числі тих, що здійснюються із залученням державою кредитів (позик) від іноземних держав, банків та міжнародних фінансових організацій, та визначені законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет), Кабінет Міністрів України (Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцева державна адміністрація, виконавчий орган відповідної місцевої ради) вживає заходів щодо пріоритетності передбачення бюджетних коштів на</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта
<p>наступний бюджетний період у проекті закону про Державний бюджет України (проекті рішення про місцевий бюджет) для продовження таких інвестиційних проектів з урахуванням необхідності поетапного їх завершення та введення в дію відповідних об'єктів.</p> <p>Стаття 22. Розпорядники бюджетних коштів</p> <p>[...]</p> <p>5. Головний розпорядник бюджетних коштів:</p> <p>1) розробляє плани діяльності на плановий та наступні за плановим два бюджетні періоди (включаючи заходи щодо реалізації інвестиційних проектів);</p> <p>[...]</p> <p>5) розробляє проекти порядків використання коштів державного бюджету за бюджетними програмами, передбаченими частиною сьомою статті 20 цього Кодексу;</p> <p>[...]</p> <p>6. Розпорядник бюджетних коштів може уповноважити одержувача бюджетних коштів на</p>	<p>наступний бюджетний період у проекті закону про Державний бюджет України (проекті рішення про місцевий бюджет) для надання державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства відповідно до договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, та продовження таких інвестиційних проектів з урахуванням необхідності поетапного їх завершення та введення в дію відповідних об'єктів.</p> <p>Стаття 22. Розпорядники бюджетних коштів</p> <p>[...]</p> <p>5. Головний розпорядник бюджетних коштів:</p> <p>1) розробляє плани діяльності на плановий та наступні за плановим два бюджетні періоди (включаючи заходи щодо реалізації інвестиційних проектів та заходи, пов'язані з виконанням ним зобов'язань за договорами, укладеними в рамках державно-приватного партнерства);</p> <p>[...]</p> <p>5) розробляє проекти порядків використання коштів державного бюджету за бюджетними програмами, передбаченими частиною сьомою статті 20 цього Кодексу, у тому числі для надання державної підтримки, передбаченої договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства;</p> <p>[...]</p> <p>6. Розпорядник бюджетних коштів може уповноважити одержувача бюджетних коштів на виконання заходів,</p>

<p align="center">Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p>	<p align="center">Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта</p>
<p>виконання заходів, передбачених бюджетною програмою, та надати йому кошти бюджету (на безповоротній чи поворотній основі) в межах відповідних бюджетних асигнувань. Одержувач бюджетних коштів використовує такі кошти на підставі плану використання бюджетних коштів, що містить розподіл бюджетних асигнувань, затверджених у кошторисі цього розпорядника бюджетних коштів.</p>	<p>передбачених бюджетною програмою, та надати йому кошти бюджету (на безповоротній чи поворотній основі) в межах відповідних бюджетних асигнувань. Одержувач бюджетних коштів використовує такі кошти на підставі плану використання бюджетних коштів, що містить розподіл бюджетних асигнувань, затверджених у кошторисі цього розпорядника бюджетних коштів.</p>
<p>Критерії визначення одержувача бюджетних коштів встановлюються Кабінетом Міністрів України з урахуванням напрямів, досвіду і результатів діяльності, фінансово-економічного обґрунтування виконання заходів бюджетної програми та застосування договірних умов.</p>	<p>Критерії визначення одержувача бюджетних коштів, крім випадку, коли одержувачем бюджетних коштів є приватний партнер за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, встановлюються Кабінетом Міністрів України з урахуванням напрямів, досвіду і результатів діяльності, фінансово-економічного обґрунтування виконання заходів бюджетної програми та застосування договірних умов.</p>
<p>[...] Положення відсутнє</p>	<p>[...] 8. Розпорядники бюджетних коштів, які є державними партнерами відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, мають право брати довгострокові зобов'язання у рамках державно-приватного партнерства на підставі договору, істотні умови якого затверджуються Міністерством фінансів України (щодо об'єктів державної власності), Верховною Радою Автономної Республіки Крим, відповідною місцевою радою (щодо об'єктів комунальної власності). У разі внесення змін до договорів, укладених у рамках державно-приватного</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p>	<p>Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта</p>
<p>Стаття 23. Бюджетні призначення та асигнування Положення відсутнє</p>	<p>партнерства, які передбачають довгострокові зобов'язання, що призводять до зміни затверджених істотних умов, такі істотні умови підлягають повторному затвердженню.</p>
<p>Стаття 24². Державний дорожній фонд</p>	<p>Стаття 23. Бюджетні призначення та асигнування 14¹. Обсяг витратів на державну підтримку здійснення державно-приватного партнерства відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, шляхом фінансування за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів та інших джерел згідно із загальнодержавними та місцевими програмами, виплати приватному партнеру інших платежів, передбачених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, зокрема плати за готовність (доступність) об'єкта державно-приватного партнерства, придбання державним партнером певного обсягу товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) приватним партнером за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства; на відповідний бюджетний період встановлюється законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет) у межах бюджетних призначень відповідного головного розпорядника бюджетних коштів у сумі, визначеній згідно з умовами договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.</p>
<p>Стаття 24². Державний дорожній фонд</p>	<p>Стаття 24². Державний дорожній фонд</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта
<p>[...]</p> <p>2. Джерелами формування державного дорожнього фонду є:</p> <p>1) доходи державного бюджету, визначені пунктами 1 - 3, 6 та 6² частини третьої статті 29 цього Кодексу;</p>	<p>[...]</p> <p>2. Джерелами формування державного дорожнього фонду є:</p> <p>1) доходи державного бюджету, визначені пунктами 1 - 3, 6, 6² та 6³ частини третьої статті 29 цього Кодексу;</p>
<p>Стаття 29. Склад доходів Державного бюджету України</p> <p>[...]</p> <p>2. До доходів загального фонду Державного бюджету України (з урахуванням особливостей, визначених пунктом 1 частини другої статті 671 цього Кодексу) належать:</p> <p>[...]</p> <p>52) концесійні платежі щодо об'єктів державної власності;</p>	<p>Стаття 29. Склад доходів Державного бюджету України</p> <p>[...]</p> <p>2. До доходів загального фонду Державного бюджету України (з урахуванням особливостей, визначених пунктом 1 частини другої статті 671 цього Кодексу) належать:</p> <p>[...]</p> <p>52) концесійні платежі щодо об'єктів державної власності у розмірі, передбаченому концесійним договором (крім концесійних платежів за передачу автомобільних доріг загального користування державного значення у концесію);</p>
<p>[...]</p> <p>3. Джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України в частині доходів (з урахуванням особливостей, визначених пунктом 1 частини другої статті 671 цього Кодексу) є:</p> <p>[...]</p> <p>6²) плата за проїзд платними автомобільними дорогами загального користування державного значення;</p>	<p>[...]</p> <p>3. Джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України в частині доходів (з урахуванням особливостей, визначених пунктом 1 частини другої статті 671 цього Кодексу) є:</p> <p>[...]</p> <p>6²) плата за проїзд платними автомобільними дорогами загального користування державного значення (крім випадків спрямування плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта
<p align="center">Положення відсутнє</p>	<p align="center">Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта</p>
<p>Стаття 35. Складання бюджетного запиту</p> <p>[...]</p> <p>2. Головні розпорядники бюджетних коштів забезпечують включення до бюджетних запитів показників за бюджетними програмами, які забезпечують протягом декількох років виконання інвестиційних проектів, у разі їх схвалення або відбору у встановленому законодавством порядку та на підставі розрахунків обсягу витрат і вигод щодо реалізації таких інвестиційних проектів та обсягів довгострокових зобов'язань за енергосервісом на відповідні бюджетні періоди.</p>	<p>Стаття 35. Складання бюджетного запиту</p> <p>[...]</p> <p>2. Головні розпорядники бюджетних коштів забезпечують включення до бюджетних запитів показників за бюджетними програмами, які забезпечують протягом декількох років виконання інвестиційних проектів, у разі їх схвалення або відбору у встановленому законодавством порядку та на підставі розрахунків обсягу витрат і вигод щодо реалізації таких інвестиційних проектів та обсягів довгострокових зобов'язань за енергосервісом, та обсягів довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства на відповідні бюджетні періоди.</p>
<p>Стаття 38. Матеріали, що додаються до проекту закону про Державний бюджет України</p> <p>1. Разом з проектом закону про Державний бюджет України, схваленим Кабінетом Міністрів України, подаються:</p> <p>[...]</p> <p>6¹⁾ переліки та обсяги довгострокових зобов'язань за</p>	<p>Стаття 38. Матеріали, що додаються до проекту закону про Державний бюджет України</p> <p>1. Разом з проектом закону про Державний бюджет України, схваленим Кабінетом Міністрів України, подаються:</p> <p>[...]</p> <p>6¹⁾ переліки та обсяги довгострокових зобов'язань за</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта
<p>енергосервісом за бюджетними програмами до повного завершення розрахунків з виконавцями енергосервісу; Положення відсутнє [...]</p>	<p>енергосервісом за бюджетними програмами до повного завершення розрахунків з виконавцями енергосервісу; 6²) переліки та обсяги довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства за бюджетними програмами до повного завершення розрахунків; [...]</p>
<p>Стаття 48. Взяття бюджетних зобов'язань</p> <p>1. Розпорядники бюджетних коштів беруть бюджетні зобов'язання та здійснюють платежі тільки в межах бюджетних асигнувань, встановлених кошторисами, враховуючи необхідність виконання бюджетних зобов'язань минулих років, довгострокових зобов'язань за енергосервісом, узятих на облік органами Казначейства України; щодо завдань (проектів) Національної програми інформатизації - після їх погодження з Генеральним державним замовником Національної програми інформатизації.</p> <p>Довгострокове зобов'язання за енергосервісом на підставі документального підтвердження в установленому порядку скорочення обсягів споживання комунальних послуг та енергоносіїв і видатків на їх оплату за звітний період (порівняно з такими обсягами (видатками), які були б спожиті (здійснені) за відсутності енергосервісу) набуває статусу бюджетного зобов'язання у сумі, визначеній згідно з умовами договору енергосервісу виходячи з цін (тарифів), діючих у періоді, за який здійснюється розрахунок, у межах</p>	<p>Стаття 48. Взяття бюджетних зобов'язань</p> <p>1. Розпорядники бюджетних коштів беруть бюджетні зобов'язання та здійснюють платежі тільки в межах бюджетних асигнувань, встановлених кошторисами, враховуючи необхідність виконання бюджетних зобов'язань минулих років, довгострокових зобов'язань за енергосервісом, узятих на облік органами Казначейства України; довгострокових зобов'язань за договорами, укладеними в рамках державно-приватного партнерства, узятих на облік органами Казначейства України; щодо завдань (проектів) Національної програми інформатизації - після їх погодження з Генеральним державним замовником Національної програми інформатизації.</p> <p>Довгострокове зобов'язання за енергосервісом на підставі документального підтвердження в установленому порядку скорочення обсягів споживання комунальних послуг та енергоносіїв і видатків на їх оплату за звітний період (порівняно з такими обсягами (видатками), які були б спожиті (здійснені) за відсутності енергосервісу) набуває статусу бюджетного зобов'язання</p>

<p align="center">Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>фактичного скорочення таких видатків.</p> <p align="center">Положення відсутнє</p>	<p align="center">Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта</p> <p>у сумі, визначеній згідно з умовами договору енергосервісу виходячи з цін (тарифів), діючих у періоді, за який здійснюється розрахунок, у межах фактичного скорочення таких видатків.</p> <p align="center">Довгострокове зобов'язання у рамках державно-приватного партнерства на підставі затвердженого державним партнером звіту про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, за звітний період набуває статусу бюджетного зобов'язання у сумі, визначеній згідно з умовами договору.</p>
<p>Стаття 71. Бюджет розвитку місцевих бюджетів [...]</p> <p>2. До витрат бюджету розвитку місцевих бюджетів належать: [...]</p> <p align="center">Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 71. Бюджет розвитку місцевих бюджетів [...]</p> <p>2. До витрат бюджету розвитку місцевих бюджетів належать: [...]</p> <p>б¹) платежі, пов'язані з виконанням довгострокових зобов'язань Автономної Республіки Крим чи територіальної громади міста за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства;</p>
<p>Стаття 76. Проект рішення про місцевий бюджет та матеріали, що до нього додаються</p> <p>1. Проект рішення про місцевий бюджет перед його розглядом на сесії Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної місцевої ради схвалюється Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевою державною адміністрацією чи виконавчим органом</p>	<p>Стаття 76. Проект рішення про місцевий бюджет та матеріали, що до нього додаються</p> <p>1. Проект рішення про місцевий бюджет перед його розглядом на сесії Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної місцевої ради схвалюється Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевою державною адміністрацією чи виконавчим органом</p>

<p align="center">Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p>	<p align="center">Зміст положення (норми) запропонованого проекту акта</p>
<p>Відповідної місцевої ради. Разом з ним подаються: [...] Положення відсутнє</p>	<p>Відповідної місцевої ради. Разом з ним подаються: [...] 5²⁾ переліки та обсяги довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства до повного завершення розрахунків, передбачених відповідними договорами; [...]</p>
<p>Стаття 91. Видатки місцевих бюджетів, що можуть здійснюватися з усіх місцевих бюджетів</p> <p>1. До видатків місцевих бюджетів, що можуть здійснюватися з усіх місцевих бюджетів, належать видатки на: [...] Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 91. Видатки місцевих бюджетів, що можуть здійснюватися з усіх місцевих бюджетів</p> <p>1. До видатків місцевих бюджетів, що можуть здійснюватися з усіх місцевих бюджетів, належать видатки на: [...] 14¹⁾ видатки на здійснення довгострокових зобов'язань в рамках державно-приватного партнерства; [...]</p>

Директор департаменту залучення інвестицій
Міністерства економічного розвитку
і торгівлі України

А. В. Демчук